مهولهوی و تهقینهوهی زمان محکیم محلا سائح دەزگاى چاپ و بلاوكردنەومى

زنجیرهی روٚشنبیری

*

خاوەنى ئىمتياز: شەوگەت شىخ يەزدىن سەرنووسيار: بەدران ئەخمەد خەببب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بالوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

مهولهوي

و تمقینمومی زمان

مدكيم مدلا سالح

ناوی کتیّب: مهولهوی و تهقینهوهی زمان
نووسینی: حهکیم مهلا سالّح
بلاّ وکراوهی ئاراس – ژماره: ۷۵۲
پیت لیّدان: فههمی ئهکرهم + زانا عهبدولهادی
ههاّهگری: شیّرزاد فهقیّ ئیسماعیل + تریسکه ئهحمهد
دهرهیّنانی هونهریی ناوهوه: ئاراس ئهکرم
بهرگ: مریهم موتهقییان
چاپی یهکهم، ههولیّر ۲۰۰۸
له بهریّوهبهرایهتیی گشتیی کتیّبخانه گشتییهکان له ههولیّر ژماره ۲۰۰۸ی
سالّی ۲۰۰۸ی دراوهتیّ

سمرەتايەك

له ناو شاعیرانی کۆنماندا مهولهوی گهورهترین پشکی لهسهر نووسینی به دهکهویت که بهشیّوهی کتیب و نامیلکه و وتار بابهتی لهسهر نووسرابیّت، نهمه جگه لهوهی که تا نیّسته سیّ میهرهجانی بوّ ساز کراوه و ههرسیّ میهرهجانه به ساز کراوه و ههرسیّ میهرهجانه کهش پربوون له بابهت و باس و خواسی بهکهلّك. لهگهلّ نهمانه شدا هیّشتا دهبینین نهم شاعیره دهولهمه نده پر له بههرهیه ههر بهبهرییه وه ماوه خویّنه ری خوّی بچیّته ناو قوولایی و هونهری شیعرهکانییه وه، واته خویّندنه وهی بهرده وام ههلّدهگریّت و ههروا به ناسانی شیعرهکانییه وه، واته خویّندنه وهی باکات، بهلکو لهگهل ههموو خویّندنه وهیهکیدا دهیبات و دهیبات و ههر جارهی شتیکی ده داته دهست. ههر جارهی لهسهر هونه ریّا و هموی بیّی دهلیّ: بمخویّنه وه و راقه م بکه، پیّی دهلیّ: پیّویسته لهسهرت له پیّشانگهی شیعرهکانه دا لهسهر ههمو و تابلوّیه کپیّویسته لهسه رت دورده سهرنج له هونه رم بدهیت.

مەولەوى لەو شاعىرە دانسقانەى مىزۋوى ئەدەبەكەمانە كە جىھانبىنى ھەبووە، جىھانبىنىيەكەشى فەلسەفەى عىرفانى رۆژھەلاتە و زۆر چاك توانىويەتى لەسەرى راوەستى و بىبىندى و بىوىدى. ھەرچەندە لە رىبازى تەصەوفدا مەولەوى بەپلەى عارىف نەگەشتووە، بەلام ئەوەندە بەراستى و

دلسۆزى و زانايييەوە لە بۆتەى عيشقى شيخەكەيدا زيرى خوى داوە لە مەحەك شيعرەكانى نەك هيچى لە شيعرى شاعيرە عاريفەكان كەمتر نييە، بەلكو دەبينين لە دوو لايەنى (گەمەى زمانەوانى) و (قافيە شكاندن)ەوە تەجاوزيشى تيدايه، چونكە لە شيعرى كونى كورديدا و هەروەها بەو هەندە شارەزايييەم لە شيعرى كلاسيكى عەرەبى و فارسيدا ئەم دوو هونەرەم لاى هيچ شاعيرى نەديوه لە داهينانى مەولەوى خويەتى. كەواتە ئەم شاعيرەمان نەك ھەر ئەوە بى لە تەكنىكى شيعردا بالادەست و بەرزەفر بىيت، بەلكو لە فۆرمىشدا كارى كردووە و بە ئاسانىش دەتوانىن كارەكەى ناو بنين داھينان و تەجاوز.

لهگه ل نه و ههموو باس و وتار و لیکو لینه وانه ی که له سه ر مه وله وی کراوه و به م چه ند گوتار و که ی منیشه وه هیشتا ده بی خوینه رد لنیا بیت که شاعیر له هه گبه که یدا شتی تری هه یه که خویندنه وه ی دی هه لبگریت، به تایبه تی شتیکی هه رزور گرنگ و پر بایه خ که پیویسته به نه فسیکی دریژه وه بخویندی ته وی مامه له ی لهگه لادا بکریت، نه وی خویندنه وه ی مه وله وییه وه ک صوفییه ک، واته لیکدانه وه ی نه و ده یان و شه و زار اوانه ی که صوفییانه ده ستی بو بر دوون و دایر شتوون، یا نه و بر چوونه صوفییانه ی که له سه رهمو و شته کان هه یه تی، مه به ستم نه وه یه له و دیدگا صوفییانه وه بخویندی ته و که شیعره کانی هه لی ده گرن، هه روه که خویندنه و هکی ده گرن، هه روه که خویندنه و هکه ی که له و دیدگا خویندنه و هکه یک که له روه که شیعره که یک روی که شاعیر و صوفی .

لیّرهدا خوا نهخواسته مهبهستم له کهمکردنهوهی بایهخ و بههای لیّدوانه کانی ماموّستا مه لا عهبدولکه ریم نییه، به لّکو مهبهست لهوهیه که بهدیدی صوّفییانه وه تویّژینه وه یه کی به رفراوانی له سه ر بکریّت، هه رله لیّکدانه وه ی و شه و زاراوه کانییه وه تا وه رگرتنی سوّژیّت و ئیلهام له شاعیره عاریف و مته صه و فه کان و تا پهیوه ندییه روّحییه که ی به شیّخانی

نه قشبه ندییه وه و تا به هونه رکردنی و شه و زاراوه ی صوّفییانه و ئاراسته کردنیان. ئه مه باسیکی گهوره و توّکمه یه له به رهه مه کانی مه وله ویدا که پشووی دریّژ و سهرچاوه ی تایبه تی ده ویّت بوّگه شتنه مه به ست، له م رووه وه ده میّکه گه لاّله ی ئه م پروّژه یه م کردووه و خوایار بیّت له ئاینده دا وه ک به رهه میّک ده یخه مه به ردیدی خویّنه ران.

تهوارودی خهواتر له نیّوان مهلای جزیری و مهولهویدا

ئهم دوو شاعیره گهورهیه مهودای تهمهنیان زوّر لیکهوه دووره، کوردبوونی ههردووکیشیان لیکیان نزیك ناکاتهوه چونکه مهولهوی له زاراوهکهی جزیرییهوه دووره و دهتوانین بلّیین سهری له یهك وشهی دهرنهکردووه و ههر نهیدیوه. راستییهکهی ئهوهیه که تهنیا شتیك لیکیان نزیك دهکاتهوه سوّفیهتییه. ههردووکیان له دوو قوّناغی جیاوازدا دوو مهیزهدی مهیخانهی عیشقی حهقیقین و فهلسهفهی (وحدة الوجود) ههندی شیّوازی دهربرینی پیّکهوه گری داون. شیّوازهی دیکهشیان که زوّر لهیهکهوه دوورن هی ئهوهیه که مهلای جزیری له تهسهوفدا (موراد)ه و مهولهوی (موریده). واته جزیری هیچ پردیکی ههلّنهبهستووه بوّ گهیشتن بهحهق (خودا)، بهلّکو راستهوخوّ لهگهلّ خودادا قسان دهکات، بهلام مهولهوی (شیّخ سراج الدینی نهقشبهندی) کردوّته پرد، دوای ئهمیش مهولهوی (شیّخ سراج الدینی نهقشبهندی) کردوّته پرد، دوای ئهمیش بونی عیشقی مهداته کورهکهی که (شیّخ حسام الدین)ه که مهولهوی بهتهمهن (۷۵) سالّ لیّی گهورهتره. واته نهیتوانیوه بیّ پرد بپهریّتهوه و نهیتوانیوه له تهسهوفدا لیّی گهورهتره. واته نهیتوانیوه بیّ پرد بپهریّتهوه و نهیتوانیوه له تهسهوفدا لیّی گهورهتره. واته نهیتوانیوه بیّ پرد بپهریّتهوه و نهیتوانیوه له تهسهوفدا سهربهخوّیی بهدهست بیّنیّ. مهولهوی بهشیّوهیه که خوّی تهسلیمی ئهو

شیّخانه کردووه هیچ دهسته لاتیّکی بهخوّیه وه نه هی نشتووه. ته نانه ت له نامه یه کیدا که بو شیّخ حیسامه دینی (۵۷) سال له خوّی گچکه تری بهم شیّوه نووسیوه:

یا علی الاعلی ویا ابا الحسن! عرض میشود که بنده پیر را طاق رواق فراموشی کزاشتند، ودرمصیبت امسال و پارسال بخانه خاموش گما شتند، اگر چهلایق آنم، چونکه نافرمانم، همیشه درین ضیقت بمانم، لکن رحمیت و حمیت علی امری است آشکاروجلی. همان رحمیت راچهشد و آن حمیت شهرزاده و ازادگیت

كجارفت؟ امتثال امر: ناد علياً مظهر العجائب تجده عوناً لك في النوائب رايجا آوردم ... هتد.

واته: ئهی عهلی ههره بهرز و ئهی باوکی حهسهن (بهچاوی حهزرهتی عهلی سهیری دهکات – حهکیم) عهرزت دهکهم که بهندهی پیرت له تاقی ههیوانی فهراموّشیدا داناو له نارهحهتیی ئهمساڵ و پاردا له خانوویهکی کپدا جیٚگیرت کرد، ئهگهرچی شایانی ئهوهم، چونکه فهرمانم بهجیٚ نههیّناوه، دهبا ههمیشه لهم تهنگهڵانهدا بمیّنمهوه، بهڵام سوّز و مرووهتی عهلی راستییهکه روون و ئاشکرا، ئهو سوّزهت چی لیّ هات و ئهو مرووهتی شازادهیی جوامیّرییهت بو کویّ چوو؟

بۆ نموونە:

بانگ که عهلی که بینوّگهی ههموو شته سهیرهکانه

له رووداوهكاندا كۆمەكت دەكات

ئەمەم بەجى ھىناوە ... ھىد.

بەراستى ئەمە ئىتر ئەرپەرى خۆبەھىچ نەزانىن و كەم دەسەلاتى دەگەيەنى لەبەرامبەر سۆز و خۆشەرىستى شىخەكانىدا.

به لام مه لای جزیری به پیچه وانه وه ئه مکاره ته نیا له گه ل خوادا ده کات و ته نانه تا له پارچه شیعری کیدا به پیچه وانه ی مه و له وه که وه ک (فنا فی الشیخ) خوّی حیساب ده کات، خوّی به (فنا فی الله) ده زانیت. ده لیّ:

طورم بدل و پهیرووی موسایم ئهز ئاتهش پهرس و نووری تهجهللایم ئهز باری ژ (وعلم) کو خهبهردار کرین ئیرو تو بزان ئادهمی ئهسمایم ئهز

واته: من بهدل پهیرهوی حهرزهتی مووسا دهکهم و خودا دهدویننم، وهك چیای (طور)یش نووری خودا خوّی نیشان داوم، وهك مووسا بهرهو ئاگر چووم و پهرستم، کهچی ههر خوّم نووری خودام. لهو کاتهوه که خودا ههموو ناوهکانی فیّری (ئادهم) کرد، تو بزانه که ئهز ئهمرو جیّگهم له ئامادهم بلیندتره.

ئینشائی علومی له دونی چونکه مه زانی زانی ب حهقیقه ت کوچ ئینشایم ئهز حهرفین رهقهمی لهوحی و جودامه بخوان دا قهنج بزانی کوچ ئیملایم ئهز

واته: چونکه خوا له زانسته تایبهتییهکانی تیّگهیاندم، ئهوسا به راستی زانیم که من چوّن وجودیّکم، ئهگهر توّ به و پله و پایهیه بگهیت فهرمانی دیّرینهی خودا ژماره و ناوهکان بخویّنیته وه، ئه و سا باش ده زانیت که من چوّن له تابلوّی خودادا نووسراومه ته وه.

ظاهیر تو پهریشانییی حالی مه نهبین مهجموع د ذاتی خوه و طوغرایم ئهز عالم چ ب ئیعراب و حروف و کهلیماتن ئهو نوقته د نهفسا خوهوو مهعنایم ئهز

واته: نابی سهیری ئهوه بکهیت که به پوالهت په ریشان حالم، من وهك نامهی پیچراوهی پاشایان وام و ناوه پوکی جوانم ههیه. ههموو دنیا به ئیعراب و پیت و وشهوه له سه ر خالیک دامه زراوه ئه ویش بوونی خودایه، من ئیسه بوومه ته ئه و خاله و واتای ئه و خاله و نوخته یه له مندایه.

سهد نیل و فوارت تین دهرن قهلبی مهدا پی ناحهسهین قولنم و دهریایم ئهز تو ژ نوسخهیی تهوحید مه خون ئایهتی نهفیی بی ئالهتی ئیشبات کو ئیللایم ئهز

واته: سهد (نیل) و (فورات) بهناو دلّی ئیمهدا دین و دهروّن، من که بوّ خوّم له رووبار دهرچووم و بوومهته دهریا – ههست به و هاتوچوّیه ناکهم – توّ ئه و نووسراوی ته وحید (خودا به تاك زانین) ه ده خوینیته وه و نه فی ناکهیت، که واته بیّجگه له ناوی خودا هیچی دی مهلّی و منیش ئه و (بیّجگه)یه م.

سهد ئهقل و ریوایهت دمهیا صافییه موویهك ئیرو کو ژپیری خوه ب فتوایم ئهز پهیوهسته تو ههر بانگی مهکی شویههتی نایی بین یارو مهی و ساز مه گونایم ئهز

واته: سهد نهقل و گیرانه وه لای سوّفی که لهگهل خودادا تیکه له وهك تاله موویه له ناو شهرابی بی خلته دا. من نهمرو هه رفتوایه ك ده دهم

بەرپنوینی رابەرەكەمە – كە خودایە –، تۆ (ئەی نەزان) بەردەوام وەكو نەی بانگم بكەیت بۆ كۆرى خۆت، ئەوا من نایەم بۆ كۆرىك دەچم كە یار و مەی و سازى لى بىت.

ههرچی ته بقیّتن ژمه وهرچان بخوّ بیّتن جانا بکه فهروار قهوهستایم ئهز سهد شیش و دلدانه ژمیهری مه (مهلا)ییّ لهو ههر ب فیغان مثلی نهی و نایم ئهز

واته: دلدارهکهم ههر چییهکم لی داوا بکهیت گیانیشی لهگهلدا بی، ههلوهسته دهکهم و فهرمانت بهجی دینم، ئیمه دلمان بهگری ئهقین دهبرژی، له سهد لاوه دراوه له شیش و کزهی برینم وهك نهی دهگری و دونالینی.

ئەوە شىعرەكەى مەلاى جزيرى بوو كەلە ديوانەكەيدا نموونەى دىكەيشى ھەندىك ھەيە. زۆر پىچەوانەيە لەگەل مەولەوى كە بەدل وگيانەوە خۆى تەسلىمى دەستى شىخ كردووه. واتە (فنا في الشيخ) بووه.

مەوللەوى لەپارچە شىعرى (شۆخى دەوللەمەند بەھرەى سەرمەدى للا ١٩٨٨-٣٠)دا پىيرەكلەى بەمبوراد دەزانى و دايىدەنىت. شىعرەكلە پىشەكىيىەكى بىلە وەسفى گەورە گەورەى شۆخى تىللە و ئىجگار بەپايەبەرزى لە قەللەم دەدات، تەنانەت لە بەيتىكىدا وەھا باسى دەكات،

جسماً لدینا، روحاً لدیه دائیرهی تهمام (منه الیه)

واته: ئەى شىخى كە بەلەش لاى ئىمەيت و بەرۇح لە لاى خوداى، دائىرەى مەعنەوياتىش لە خۆتەوە دەست پى دەكات و ھەر لە خۆشتا

كۆتايى ديت. شيوهى تەسلىمبوونەكەش ئەوھىه كە لە بەيتىكى دىكەى ھەمان شىعردا دەلىخ:

ئەوەل مىن كىنان، وجوودم جەكۆن؟؟ وا چوون دۆسەنان شەرت قەبوولى تۆن

واته: یه کهم من چیم و بوونی من چییه و له کوییایه؟ خو ئه گهر بلیّم دوّست و یاری (مورید)ی توّم، ئهوه مهرج قبوول کردنی توّیه (ئه گهر قبوولی نه که یت نهوه هیچ).

يا دەڵى:

ئەر وەبىنگانە وەرخويشم زانى تۆ ھەساوەنى وە ھەرچىم وانى

واته: ئەگەر بەبنگانە يا بەخوينشم بزانى، ئەۋە تۆ حسنبى و بەھەر چىم دادەننى وايە.

ههر له بهیتیکی تری ئهو شیعرهدا دهلی:

گیای پهژموردهی ته ژنهکهی بی شوّم چهمه رای وارای ههوری لوتفی توّم

واته: وهك گيايهكى ژاكاوى زور تينووم ليهاتووه و چاوه پوانى بارينى ههورى لوتفى توم.

بهم شیّوه کورتهی که باسمان کرد ههست دهکهین جیاوازییهکی گهوره له نیّوان پلهی سوّفییهتی ههردوو شاعیردا دهبینری لهگهل ئهم جیاوازییه گهورهیه شدا هیّشتا دهبینین له ههندی شویّندا شتی چوونیهکیان ههیه و ئهگهر هاوتهمهن و هاوشیّوهزاری یهك بوونایه ئهوا دهمانتوانی بلّیین که

شته کانیان ته وارود نییه و سه ریقه یه.

مەلاى جزيرى دەڵێ:

عیده و حهبیبی نه درهای، یان دی ب قوربان بی مهلی یارهب ببینم روّ ههلی، سکین د دهست قهساب دا ل۸۱

واته ئهوا جهژنه و خوّشهویستهکهم بریاری داوه نهزری بکات و مهلای هه لبراردووه بیکاته قوربانیی. خوایه ببینم روّژ هه لبی و چهقو له دهستی قهسابدا ببینم.

مەولەوى دەلىي:

مهرد پهی (ئوسادهی) بی دریخه که ت (بسم الله)، (تکبیر) دهس به تیخه که ت پهی قوربان کهردهی ناله نهی رهنگ بهی چیش مبو ته و بهی؟ وهی پهی من تهرنهی ل ۳٤۹

واته: مردم بۆ ئەوە كە بفەرمووى بەقەساب (دەس بەتىغ) خۆى ئامادە بكا و كۆردەكەى بگرى بەدەستيەوە و دەست بكات بە(بسم الله) و (الله اكبر)كردن بۆ سەربرينم. چى ئەبى ئەگەر بۆيت منۆك كە نالەم لە نالەى نەى دەچى و رەنگم وەك بەى وايە بمكەى بەقوربانى؟ ھاوار بۆ من ئەگەر نەيەيت.

جزیری:

گۆتـــه دوردانهیــــی ئهم ژته و و تو ژمهیی له ب حهقیقه تیکین مهسئه له بی شوبهه ما ل ۲۳ واته: ئه و گه و هه ره تاقانایه (خودا) به ئیمه ی گوت: ئیمه له تؤین و تؤیش

له ئیمهی، ههر بویه ئهگهر راست بیر بکهیته وه بوت دهردهکه وی که ئیمه یه کیکین و من من و تو تو له ئارادا نییه. ئیتر مهسه له که لای من روون بوویه وه و گومانم نهما.

مەولەوى:

تهنیای حهقیقی نهردی بشانق من و تق جهدهس من و تق سانق. ل۳۰۳

واته: هیوادارم تاك و تهنیای راستهقینه (خودا) زاری ههلبدا و ههردووکمان له دهست من من و تو تو رزگار بكات.

جزیری:

نهی شهکرا سپی دهست و زهند، زانم مهجالا نامه خوهند لیقان تهبهسـسووم کرد ژقهند (ماست کبان فی ربا) ل۳۱

لهم به یته دا کارمان به سهر (ماست کبان فی ربا)وه هه یه به واتای: وه ك نه مانی دره ختی (بان) که له سهر ته پوّلکه یه ك شین بووه و شنه با ده یله رینیّته وه.

مەولەوى:

دڵ بيهن وه دار سهر كهلى لاى وهشت

.....

چەمـــــــەراى وايين نەســيم بدۆليش . ٢٥٢ – ٢٥٣

واته: دل بووه بهداریک که بهسهر تهپولکهیهکهوه بیّت و باران لیّی بدات، چاوه ریّی بایه که نهسیم بیله ریّنیّته وه.

جزیری: گۆ سوخته مورادا خوه ژ من طهلهب که ئیرۆ من طهالهب که ئیرۆ من گۆ ژ کهریم طهلهب و داخواز چ حاجهت . ل۱۲۵

واته: ئەى تازە فەقى چىت لە من دەوى داواكە تا بۆت بەجى بىنم: وتم: داواكردنى شت لە پياوى سەخى پيويست نىيە و داخوازىى ھەۋاران بەجى دىنى.

مەولەوى:

یا خەلیل دەخیل كى عادەت كەردەن تۆشە وە دەرگاى كەرىمان بەردەن؟ ل ٣٥٨.

واته: ئەى (سەيد خەليل) كى كردوويە بەعادەت كە تويشوو بۆ بەرمالى سەخييان بەرى؟

ههر لهم مهعنایه دا (مهولانا خالیدی نهقشبه ندی) ش به فارسی و توویه:

زادراه بردن به درگاه کریمان ناسزاست

شادم ار رو بسردرت بسی زاد راه آوردهام

واته: تویشووبردن بو بهرمالی سهخییان نارهوایه، شادم بهوهی که بی تویشوو رووم له دهرگات ناوه.

جزیر*ی*:

جاماد دەستى شاھىد ژەنگى ژ دل دشۆتن

پیری موغان ژ رهندان وه هوه دکر ریوایهت . ل۱۳۸

واته: له پیری موغانم بیستووه، ئهویش لهوانهوه که تهواو تیّکه ل بهخودا بوون و جگه له خودا هیچیان له بیر نییه، وای دهگیّرایهوه: ژهنگی دلّ تهنیا بهو پیاله مهیه دهشوریّتهوه که له دهستی یار وهردهگیری.

لەم بەيتەدا (ژەنگى دڵ تەنيا بەو پياڵە مەيە دەشۆرێتەوە) مەبەستە. كە بەھەمان شێوە مەولەوى دەڵێ:

دهوری دهر وه بهزم وه پیالهوه ژهنگی دل وهزاخ مهی بمالهوه ل۸۶

واته: ساقی دهوری به سهرمانا بگهری به پیاله وه و ژهنگی دل به زاخی ئه و مهیه راماله.

جزیری:

عیدهوو ههرکهس ژ دیدارا ته لی پیروزه عید ئهز تنی مهحروومی دیدارم ب سهد مهنزل بهعید . ل۲۱۳

واته: جهژنه و ههرکهسیّك تو ببینی جهژنی لی پیروّز دهبیت، ههر منم تهنیا بهخت رهشم و له دیتنت بی بهشم، من له دووریی تو لهگهل خوّشیی سهد قوّناخ دوورم.

مەوللەوى لەو شيعرەيدا كە بەبۆنەى جەژنيكى قوربانەوە نووسيويە دەلىي:

ههرکهس گیان وه کهف پهی نیگار یوهن ههریه قوربانیی وهفا داریوهن سیوای سهودایی ههراسانه کهت

مه حرووم جه که فته ی پای ئاسانیه که ت ال ٤٣٨ – ٤٣٩

واته: ههرکهس بگری له پیناوی جوانیکدا گیانی خوّی خستوته سهر دهستی و خوّی کردووه بهقوربانیی بو یادیّك، منی نهخوّشی گرفتارت نهبیّ که بیّ بهش بووم له کهوتن له بهردهرگانهکهتدا.

جزيرى

تۆ شـــەرابى ب غەرابى بنە ھەنـــگان دەدەمــى دى كيفايەت ب چ رەنگى مە بكت كووزەوو تاس . ل ۲٦٠ واته: ساقی ئیمه له دهریای ئهویندا بووینه ته نهههنگ، بهپیالهی بچکوّل سهرخوّش نابین، دهبی بهقه رابه شهرابمان بدهنی. لهم بهیته دا ئهوهی مهبهست بی نهوه یه که بهپیاله مهست نابی و بهقه رابه دهیه وی.

مەولەوى:

چون ته مام نه تهم غهفلهتهنان گوم سامهی، نهك وهجام، های وهخوم وهخوم . ل۳٤٠

واته: چونکه به ته واوی له ناو ته م و مژی غه فله تدا بزر بووم. ده ساقی مهیم دهیه نه ک به پیاله، به لکو به کووپه به کووپه.

جزیر*ی*:

صوحبهت بسازان هاته ساز پی مهوجی دهریایی ناز دا دل ژنو بایی مهجاز وی کهشتیی سوککانه رهقص. ل۲۸۰

واته: کۆرى بەزم بەئاوازى ساز سازدرا، دەرياى ناز كەوتە شەپۆلدان، ئەم كۆرە وەك پاپۆر وايە بەناو دەرياى نازدا دەروات، سوككانەكەش ھەلپەركى و سەمايە.

مەولەوى:

نه تۆی تاریکیی تای شهدهی بنگهرد لهطافهت چۆن ئاو حهیات مهوج مهوهرد ل۱۸۳

واته: له ناو تاریکایی پووشینه بی گهردهکهیدا، ناسکیی وهك ئاوی حهیات شهپوّلی دهدا.

له نیوان ئهم دوو بهیتهدا (شهپولّی دهریای ناز) و (شهپولّی ئاوی حهیات) لیکهوه نزیکن.

جزیر*ی*:

ل من پرسهك بدلداری دبت ههمپایی دیداری قهوهستایم د فهرواری لعهبدی خوه که فهرمانی . ل۷۵۵

واته: پرسیاریّك له حالم بكه، كه پرسیارهكهت له دیدارت كهمتر نییه، ئیتر دیدار یا پرسیار بهدهست خوّته، ئهمن كوّیلهم و له خزمهتندام.

ئەمە مەلاى جزيرى بە(يارەكەى – خودا) دەڵى و خۆى لە ئاستىدا بەكۆيلە و بى دەسەلات دەزانى، بەھەمان واتا مەولەويش بەشىخەكەى دەڵى:

ئهر وه بیّگانه وهر خوییشم زانی تو حهساوهنی وه هرچیم وانی . ل۳۰۱.

جزيرى:

غهما پهریه تم ئهز حهبی با غهم رهوین کانی سهراسهرتیک به هیتم ئهز، ژدهردی فهرق و هیجرانی ل۷۶۵

واته: دهردی فیراق وای برژاندم که لکم پیّوه نهماوه، ههموو لهشم تواوهتهوه و داتوو لاوه، خوّشهویسته خهمرهویننه که م کوییه با فریام کهوی.

مەولەوى:

بلنسهی فیراق سۆچنان جهستهم . ل۹ واته: بلنسهی فیراق ههموو لهشی برژاندم.

جزیر*ی*:

ئەى نەسىمى سەھەرى ماد مەجالا صبەھى سەد سەلامان بگەھىيىنى ژ مەوي پادشەھى .ل ٤٩١

واته: ئهی من نهسیمی بهرهبهیان، کاتی بهبانی وهره و سهد سلاوی من بگهیهنه به و شای جوانانه.

مەولەوى:

وادهی سهفهرهن های نهسیم ئامان وهلای ئازیرا بویه و چون جاران تهقریرکهر ئهوهل وهرزوانی حال سهلام و دوعای ئهو دوردانه لال . ل۲۹۵

واته: ئهی نهسیم کاتی روّشتنه و وهك جاران بروّ بوّ لای ئازیز، سهرهتا بهزمانی حال سهلام و دوعا عهرزی ئهو دوردانهی لهعله بکه.

جزیر*ی*:

ساقیی سیم ساقی ما، زههری ههلاهیلی ب دهست جانی مه شوکرو میننهته تیز رهوانه رهقصه فهرض .ل ۹۰۰

لهم بهیته دا عیباره تی (ساقیی سیم ساق) وهرده گرین که مهوله ویش بهم شیره به کاری هیناوه. ده لی:

گا وهسهر رهفهی زهرین تاقهوه گا وه دهس ساقیی سیمین ساقهوه. ل۲۲۱

وا دهزانم ههردووکیان له (سهعدی شیرازی)یان وهرگرتووه که دهلّی: رشته تسبیح اگر بگسست معذورم بدار دستم اندر دامن ساقی سیمین ساق بود.

له پهراویزی ئهم باسی تهوارودهدا که قسهمان لیّوه کرد، بهشایانی

باسی دهزانم ئاماژهش بو ئهوه بکهم که دوو خالّی دیکهی لیّکچووی نیّوان جزیری و مهولهوی ئهوهیه که دهلّیی شاعیری دووهم بهریّگهی یهکهمدا روّشتووه و شویّنپیّی ئهوی ههلّگرتووه. دوو خالهکهش بریتین له:

۱ – مهی و موسیقا: ههردوو شاعیر بهشیوهیه کی فراوان له زوربه ی حاله ته دهروونییه کانیاندا پهنایان بردوته بهر مهی و موسیقا، کهی زور شاد بووبن مهی و موسیقایان به سهر کردوته وه بو ئه وهی کوری شادییه کهیان خوشتر و شادی به خشتر بینت. یا به پیچه وانه وه کهی زور نیگهران و دلته نگ بووبن ههر بو سووکنایی دلیان پهنایان بردوته بهر ئه و دوو شته.

خۆ ئەگەر دەست لەسەر ئەوە داگرین لە ھەردووكیان گوڵبژیرى نموونه بكەین، ئەوە ھیندە زۆرە كە دەتوانین بڵیین (مەى و مۆسیقا) بەشى ھەرە گەورەى دنیاى ھەردووكیانى گرتۆتەوە و سیبەریكى ھەراوى لەسەر شیعرەكانیانى دارشتووە.

وشهکانی (مهی، شهراب، صههبا، باده، ساقی، جام، پیاله، گۆزه، خوم، خوم، خوم، مهیخانه، پهیمانه، سهبوو، مهیخانه، پیری موغان، موغ بهچه، خهمر، قهرقهف، راح، رهحیق، قهدهح، مهخموور، کاسه، سهرخوّش (سهروهش، خهرابات) لهگهلّ وشهکانی (ساز، مهقام، چهنگ، تار, ژێ، نهغمه، نهوا، دهف، کهمان، کووس، سهما، رهقس، ئهرغنون، نهی، نای، زهنگ، موطریب، لایهلایه، سهمتوور، دلسوّزی، دیلان، لاو ههی لاو) دهبینرین و گهلی وشهیان تیدایه که بو چهندین جار چهندیاته کراونه تهوه. رهنگه همموو وشهکان لای ههردووکیان نهبن، مهبهست ئهوهیه که بلیّین جزیری وشهی (دیلان)ی نهبی و مهولهویش وشهیهکی دی نهبیّت. به لام ههموو وشهکان بهکار هاتوون و ههمووشیان وشهیهکی دی نهبیّت. به لام ههموو وشهکان بهکار هاتوون و ههمووشیان بهشیّوه یهکی جوان و هونه ربی جیّگای خوّیان کردوّته وه.

۲- دانانی شیوه شیعریک که من بو خوم بهداهینانی ههردووکیانی دوزانم، داهینانه کهی جزیری له پوژگاریکدا و هی ئهمیش له پوژگاریکی دیدا. شیعرهکهش بریتییه له هونهریک که میسره ع و بهیتهکان دابهش دهکهن بهسهر چهند برگهیهکدا بهشیوهیهکی (مسجع) و موسیقایهکی تایبهتیش دهدهن بهخویندنهوهی شیعرهکان، ئهمه جگه لهوهی که شیوه گهمهیهکی زمانهوانیشه له شیعردا واته یاریکردن بهوشه.

بو نموونه مهلای جزیری دهلی:

من دی ژ غهفلهت جام دسکهف، شاهی نهجهف، دل کر ههدهف روژهات شهرهف، شتیر بوون خهف، ههر چار طهرهف، نوورایه قهف ل

بهم شیّوه دهبینین وشهکانی (کهف، نهجهف، ههدهف، شهرهف، خهف، طهرهف) بیته شیعرهکهیان برگه برگه کردووه، بهدوایدا دهلّی:

ظولمهت نهما، صوحبهت وهما، نووسرا شهما لان چوو سهما

ليّ ئەو دەما، زولف بوون جەما، ھاتن سەماييّ يەك نەسەق. ل٣٢٠

تا کۆتایی شیعرهکه که (۱٦) بهیته بهم شیّوهیه دهروات. یا له پارچه شیعریّکی تریدا که (۱۷) بهیته ههر وایه، به لام لهمیاندا میسره عهکانی برگه برگه کردووه، وهك ده لمیّ:

من دى سەحەر، شاهى مەجەر، لەبسى دېەر، مەخموور بوو

ئەودىم زەرى، سور موشتـــەرى، يارەب پەرى، يا حوور بوو. ل٧٠٤

له میسرهعی یهکهمدا (سهحهر، مهجهر. دبهر) و له میسرهعی دووهمدا (زهری، موشتهری، پهری) برگهیان دروست کردووه.

بهدوایدا دهڵێ:

حووری وهشه، شیرین مهشه، کاکول رهشه، خال حهبهشه خالین دقهر، میسکاته تهر، نازك بهشــهر، کافوور بوو.

لای مهلای جزیری ئه مشیوه شیعره له ههندی شوینی دیکهی دیوانه که یدا ههیه و خوینه ر ده دوانی بچیته وه سه ریان، مه وله ویش لهم شیوه شیعرهی و تووه و له دیوانه که یدا دوو پارچه شیعری (هام ده ردان به رده ن ل ۲۰۵)ی پیشکه شکردووین.

تەنيا جياوازىيەكەيان لەوەدايە كە بەيتەكانى مەولەوى كورتن، چونكە لەسەر كۆشى پەنجەن و ئەوانەى مەلاى جزيرى لەسەر كۆشى عەرووزن. ھەروەھا ئەوانەى جزيرى بەرنامەى دارشتنەكەيان لەھى مەولەوى تۆكمەترە، چونكە چۆن لەسەر يەك سكە دەست پى دەكات ئاواش لەسەرى دەروات تا كۆتايى. بەلام لاى مەولەوى وانىيە، ئۆستە با ئەم بەيتەى بخوينىنەوە:

دەبىنىن وشەكانى (غەزالىن، شمشالىن، كەمالىن، مالىن) بەيتەكەيان كردووه بەچوار برگەوە. كەچى لەھەمان شىعردا دەلىن:

خورشید ئەطوارى، نىلوفەپ زەوقى عەزرا عوزارى، وامىقى شەوقى. ل٤٨٣

لیرهدا وشه هاودهنگهکان دهبنه (ئهطواری – عوزاری)، (زهوقی – شهوقی).

یا له بهیتیکی دیکهی ههمان شیعر و لاپه رهدا بهم شیوه دایر شتووه. عمرقچین نه توی سوورمه دا غهرقی

وهفهرق فهرقي، با زهرق و بهرقي

که ههموو بهیتهکه بهوشهکانی (غهرقیّ، فهرقیّ، بهرقیّ) دهبیّته سیّ برگه.

يا دەڵى:

مەھرى بەھارى، قەھرى خەريفى بەشير رەدىيفى، نەذىر حسەرىفى. ل٤٨٤

ئەم بەيتە كراوەتە چوار برگە، بەلام دەبىنىن لە برگەى يەكەمدا وشەى (بەھارى) ھاودەنگى (خەرىفى، رەدىفى، حەرىفى) نىيە.

كەچى لەم بەيتەدا دەڵێ.

طينەت نەظىفى، زەينەت ظەرىفى خەلقى لەطىفى، خولقى شەرىفى. ل3٨٤

دەبىنىن وشەكانى (نەظىفى، ظەرىفى، لەطىفى، شەرىفى) ھاودەنگن و بەيتەكەشيان كردۆتە چوار برگە. ھەروەھا لە مىصرەعى يەكەمدا (طىنەت – زينەت) و لە مىصرەعى دووەمدا (خەلقى – خولقى) كردۆتە ھاودەنگ. ئەمەش چەند بەيتىكە لە پارچە شىعرى دووەم.

جهمین قهمهری، سیمین سیم بهری
موویی کهمهری، شیرین دلبهری
موشکینه خالی، یوسف جهمالی
مهحبووب جهلالی، لهیل ئاسا حالی
سهروو بالایی، حوری نومایی
خورشید جهلایی، غیلمان ئاسایی
دیده غهزالی، نازك خهیالی

ئەمە نموونەكان بوون لەسەر تەوارودى خەواتر و ليكچوون لە نيوان دوو شاعيرى گەورەى شۆفى مەشرەبدا، ھيوادارم ئەگەر باسەكەشم چروپر نەبىت، ئەوا رىنگا خۆشكردنىك بىت بىلىنىڭ لىكۆلەران كە بەجىددى شىعرى ئەم دوو شاعيرە بخويننەوە و قسەى دىيان لەسەر بكەن.

سەرچاوەكان.

۱ - دیوانی مهلای جزیری - شهرحی ههژار موکریانی.

۲- دیوانی مهولهوی - مهلا عهبدولکهریمی مودهریس.

۳- يادى مەردان – بەرگى دوۋەم ل٧٢٤. مەلا غەبدولكەرىمى مودەرپس.

شایانی باسه ئه م وتاره به هه لهیه کی زوّری چاپه وه له ژماره (۱۲۱)ی گوقاری (کاروان)دا بلاو کراوه ته وه.

مهولهوی و تهقینهوهی زمان

له خویندنه وهی شیعره کانی ئه م شاعیره دا هینده واتای به رز و وینه ی جوان و خهیالی ناسکت دیته دهست و به جوریکی وه ها سه رسامت ده کات و سیحری وه هات لی ده کات که نه چیت به لای ئه وه دا ئه م شاعیره له رووی فورم و گهمه ی زمانه وانییه وه چی کردووه . بویه تا ئیسته به و هه مو و لیکو لینه و نه و سی میهره جانه ش که له سه ری ساز کراوه هیچ یه کی له وتاره کان به لای ئه م باسه دا نه هاتوون. ئه گه رچی هه ندی جار له دیوانه که یدا و هه ندی جاریش له ملاو لا باسی به شه کانی (به لاغه) له شیعره کانیدا کراوه . به لام ئه م باسه ی ئیمه ئه وه نییه و مه گه ر بو به راورد له گه ل شاعیرانی تردا ئاور له یه ک دوو بابه تی به لاغی بده ینه و م شیاوت ر له به مه به سه به ستی ئه وه ی که ده ربکه ویت مه وله وی جوانت ر و شیاوت ر له شیعره کانیدا ته وزیقی کردوون.

یه کیک له گهمه زمانه وانییه کانی مه وله وی گۆرینی سیمای و شهیه بۆ به ده سته و هدانی و اتایه کی پیویست ئه ویش به بی ئه وه که له و شه ئه سلییه که دوور که و تبیته وه. و ه ک ده لی:

لوقمه که ی ماساو قوولّی دهریای مهیل لوختی سای کوّلهی سارای دهردی لهیل

کاتیک که زانیمان ئهم شیعره بو (مهلا یونس)ی خه لکی گوندی (لوقمه ماسی) نووسراوه له گوندی (کوّله ساره)ی ههورامان مهلایه تی کردووه، ئهوا بوّمان دهردهکهویّت که (لوقمه کهی ماساو: پارووی ماسی) گهمهیه که بهوشهی (لوقمه ماسی) کراوه.

یا (کوڵهی سارا: کوڵهبی دهشت)یش گهمهیهکه بهوشهی (کوڵه ساره) کراوه. کهسهکهش که ناوی (یونس) بووه بهوشهی (دهریا) ئاماژه بو چیروٚکهکهی حهزرهتی (یونس) دهکات که له قورئاندا ههیه و گهلهکهی فریّیان داوهته ناو دهریاوه، ماسییهك قووتی داوه و پاشان له کهناری دهریا ههه نیه هیناوهتهوه، ئهویش – واته حهزرهتی یونس – به(رووتیی: لوختی) له سیّبهری داریّکدا دادهنیشیّ.

واتای بهیته که: ئهی پارووی دهمی ماسی ناو قوو لاییی دهریای مهیل و ئاره زوو، ئهی ئهوه ی که به رووت و قووتی له سیبه ری کوّله بییه کی دهشتی پر له ئازار و دهردی (لهیل: یار)دا که وتوویی.

نهێنييهکاني ناو ئهم بهيته شيعره بهم شێوه دهردهکهون که:

- ۱ شیعرهکه بق مهلا یونس ناویک نووسراوه که یه دوو بهیاز له پهراویزدا ئاماژهیان پی کردووه.
- ۲- ئەوەش بزانريت كه (مەلا يونس) خەلكى (لوقمه ماسى)يه و له (كۆله ساره)دا مەلايەتى كردووه.
- ۳ بەوشەى (دەريا) و (لوخت)دا دەرك بەچىرۆكەكەى ھەزرەتى يونس بكريت.

مەولەوى لەم بەيتە شيعرەدا زۆر بەزەحمەت كليلى نهێنى داوەتە دەست خوێنەر، چونكە وشەى روونى تێدا نييە و زمان بەتەواوى داخراوە، دەبىێ لێكۆڵەر بەوردى بەدوايدا بچێت ئينجا بتوانێت زمانە داخراوەكە بكاتەوە. بالەم رووەوە بچينه سەر شيعرێكى نالى كە دەڵێ:

له چاوی (روودبار)م (نوری)دیتن وهقته تاریی بی نهمیش باماجهرای هیجرانی (نووریی روودباریی)بی. ل۱۳۳

لهم بهیته دا وشهی (روودبار) و (نووری) هاتوون. که (روودبار) ههم واتای (چهم) دهگهیه نی و ههم ناوی گوند یکه له ههورامان که پنی دهگوتری (پوار). (نووری)یش ههم ئاماژه یه بو ئه و که سهی که شیعره که ی بو نووسراوه و ههم واتای (تیشك)یش دهگهیه نی. ئهم دوو و شهیه له به یته شیعره که دا جوان هاتوون و نالی دوو هونه ری پی نواندوون که له به لاغه دا پنی دهگوتریت (تهوریه). به لام دهبینین له میسره عی دووه مدا که ناوی (نووری روودباری) دینی نهینی نه که ناشکرا دهبیت و له گه ل پیرمدا بو حه زره تی نالی ئه و هونه ره ی یه که مدا نواندوویه تی به ئاشکراکردنی ناوی (نووری روودباری) له میسره عی دووه مدا هونه ره که ده شیوینی .

مهولهوی له شیعریکی تردا ههمان هونهری نواندووه، تیدا دهلی:

های وهفهرق (دین) زامداران (تاج)دای شهریعهتی مهیل لهیل رهواج دای

ماموّستا مه V عهبدولکه ریم له سهر موناسه به V نهم شیعره نووسیویه (مهوله وی نهم قهسیده یه یه وه V می نامه یه کی شیخ تاج الدین – ی کوری حاجی شیخ عبدالرحمانی کوری شیخی سراج الدین و تووه).

لهو بهیته دا که نووسیمان وشهی (دین) و (تاج) به و شیّوه هونه ریه داریّ راون که ناوی (تاج الدین) دیاری دهکه ن. تهگه ر لهم بهیته دا یا له سه رجه م شیعره که دا ناوی (تاج الدین) بهاتبایه. ته وا هونه ره کهی تهمیش به ده ردی ته وه ی نالی ده چوو.

واتای بهیته که: به و نامهیه ت که بوّت نووسیوم تاجت نایه سه ری دینی ئه وانه ی که گرفتاری زامی عهشقن و ره واجت دا به شهریعه تی خوّشه ویستیی یار.

لەسەر ئەم ھونەرەى مەولەوى با بچينە سەر بەيتە شيعريكى حەريق كە ھەمان ھونەرى تيدا نواندووە، دەلىي:

بورهانه لهسهر جههلی عهدو شهمسی حهقیقهت تابع بووه ئهو ئهحمهقه جویایی چرایه

لهم بهیته دا وشهی (بورهان) و (شهمس) واتای خوّیان وهرگرتووه و له ههمان کاتیشدا (بورهان) ئاماژه یه بوّ گوندی که له نیّوان مههاباد و بوّکاندایه و سهردهمانیّك مهکوّی زانایان و شیّخان بووه، (شهمس)یش ئاماژه یه بوّ (شیّخ شهمسه ددین) که حهریق یهکیّك بووه له موریدهکانی و ئهم شیّخه له گوندی (بورهان) ئیرشادی کردووه.

مهولهوی سی پارچه شیعری تری ههیه که بو (مهه چیهره خانمی) نووسیون، که له بهیازیکی لای ئیمهدا لهسهری نووسراوه (حهرهمی والی سنه). واته مهه چیهره خیزانی والی سنه بووه.

له شیعری یهکهمدا دهڵێ:

چون چیهرهی خهیال رووخسارهکهی ویش نهتوی پهردهی دل مهعدوومیی دلریش. ل۱۸۲

واته: دیمهنی هه رله دیمهنی خهیال دهچوو، ئه و خهیاله ی که له ناو دلّی مه وله وی زامداردا ههیه. (ئهم بهیته له دیوانه که دا بهم شیوه لینك نه دراوه ته وه و هه روه ها داوای لیبووردن له ماموّستام ده که مه که فه رموویه — ته عریفی نازار یکی جاف ئه کا —).

رووخسارهکهی ویش: واته رووخساری خوّی. چون: وهکو. وهکو چی وایه؟. وهکو چیهرهی خهیاڵ: رووخساری خهیاڵ. ئهم رووخساری خهیاڵه له کویدایه؟. له ناو پهردهی دڵی مهولهویدایه. کهواته وشهی (چیهره) ههرچهنده واتای رووخسار دهدات، ناوهیّنانی (مهه چیهره خانم)یشه.

له شيعرى دووهمدا دهلي:

چیهرهی دلهی زار خووی گهرمی پیدا عسه هسوه یدا مناسا تیدا. ل۱۹۸۸

واته: گهرمای رووخساری دله خهمبارهکهم، ئارهقهی به رووخساری کرد، دلم له ناو تنوّکه ئارهقهکه دا وینه ی خوّی دهبینی.

(بەداخەوە ئەم بەيتەش لە ديوانەكەدا بەم شيوە ليك نەدراوەتەوه.).

چیهرهی دڵ: ڕۅوخساری دڵ، جگه لهوهی تهرکیبێکی هونهرییه و واتایهکی جوانیشی ههیه، ههم ئاماژهشه بۆ (مهه چیهره) واته ناوهکهمان بیر دێنێتهوه.

له شیعری سییهمدا دهلی:

بـــه لام كۆن تـاقهت دينــى دلّـدارم ئهو مهه چيهرهسان، من كهتان وارم. ل٢٥٢.

كەتان: قوماشىكە دەلىن ئەگەر ترىفەي مانگ لىي بدات دادەرزى.

واتای بهیتهکه: به لام من کوا توانای چاوپیکهوتنی دلّدارم ههیه که ئهو رووخساری وهك مانگ وایه و منیش وهك کهتان وام.

(بەداخەوە لە ديوانەكەدا موناسەبەتى وتنى ئەم شيعرەش باش ديارى نەكراوە). لەم بەيتەشدا (مەھ چيھرەسان) جگە لە واتاكەى خۆى ناوى (مەھ چيھرە خانم)يش ديارى دەكات.

له شيعريكي تردا دهلي:

تهختهی مۆیهت تاش، نهجاری دلتهنگ گیری گین جی دام کلافهی شهورهنگ. ل۱۲۶

واته: ئهی ئهو دارتاشه دلتهنگهی که تهختهی خوشهویستی دادهتاشیت و له ناو پیچی داوی کلافهی تاریکدا گیرت خواردووه. لهم بهیته دا وشهی (نهجار: دارتاش) لهگه آ (تهختهی موّبه تتاش) دا جوان یه کیان گرتووه، به آلام له ههمان کاتدا (نهجار) ناوی گوندیکه له نزیك پاوه که مه الا عهبدول په حیمی تیدا بووه و مهوله وی نهم شیعره ی له وه آلامی نامه یه کیدا نووسیوه.

یه کیکی تر له گهمه زمانه وانییه کانی مه وله وی یاریکردنه به زهمیری یه کهم (جیناوی لکاو). ئه لبه ته نهم یارییه له لایه ن (نالی) و (مهدوی) شه وه کراوه. بو نموونه نالی ده لی:

ههتا توّم ئاشنا بووى، ئاشنام بوون ئهميّستا موو به مووم ئهغياره بيّ توّ. ل٣٨٣

لهم بهیته دا وشهی (توّم) پیکهاتووه له کوّکردنه وهی دوو جیّناو، که دهبوو(م) به وشهی (ئاشنا)وه بلکایه، واته بگوترایه (ههتا توّ ئاشنام بووی....).

يا دەڵى:

لهم به یتهشدا (توم) ههمان یاریکردنه بهوشه: که دهبوو بگوترایه (به رووی تودیدهم هه لنایی ...).

مەحويش دەلىي:

لەسەر تۆم دوژمــنه دنــيا قەضــييەم (مانع الجمع)ه كە تەركى تۆ نەكەم، تەركى ھەموو دنيا نەكەم، چيبكەم. ل٣٣٢

لیره شدا (توّم) یه کخستنی دو و جیّناوه، لهجیاتی نه وه ی بگوتری (له سه ر توّ دو ژمنمه دنیا...). مه حوی له پینج به یته شیعری دیوانه که یدا هه ر ناوا و زمانزانانه یاری به جیّناوه کان کردووه.

شاعیری ئهم باسهشمان لهم بارهوه دهستی خالّی نییه و کاری کردووه. جا ئایا ئهزموونی خوّیهتی یا پهیپهوی (نالی) و (مهحوی) کردووه، ههر کامیّکیان بیّت گرنگ ئهوهیه وهك هونهری زمانهوانی له شیعردا کاری خوّی کردووه. دهلّی:

چ حاجهت صهريح تۆ بواچى پيم

من زووم شناسا بهختی سیای ویم. ل۲۲۶

واته: چ پێویست دهکات تو بهئاشکرا پێم بڵێی، من زوو بهختی رهشی خوّم ناسیوه.

لهم بهیته دا باس له پیتی (م)ه که لکاوه بهوشه ی (زوو)ه وه که دهبوو بگوترایه (من زوو شناسام) واته (م) ببرایه دوای (شناسا). وه کو له زمانی باودا ده لیّین (من زوو دوّزیمه وه) نه ک (من زووم دوّزییه وه) یا (من زوو زانیم) نه ک (من زووم زانی)... هند.

له بهیتیکی تردا دهلی:

من ويم زووم زانان تالهم پهشيوهن

رەفىيقم مەينەت، ئەنىسم دۆوەن. ل٣٩٣

لهم بهیته شدا و شهی (زووم) ههمان یاری زمانه وانییه که له بهیتی پیشوودا باسمان کرد.

واتای بهیتهکه: من خوّم زوو زانیم بهختم پهشیّوه، هاوریّم مهینهت و هاورازم دیّوه.

کاریکی تری مهوله وی له فورمدا ئه وه یه که له (۱) به یتی پارچه شیعری (به رزان هیلال تار – ۱۸۰) دا کردوویه. یه که م که س که ده رکی به مهونه رهی مه وله وی کردبیت و له سه ری نووسیبیت، خوالیخو شبوو (ئه مین فه ینی) بووه، که له نامیلکه ره خنه یییه جوانه که یدا (ئه نجوومه نی

ئەدىبان - ۱۹۲۰) بەم شيوە لەسەر ئەم ھونەرەى شعيرى نووسيوە:

(مەولەوى بەموقتەزاى ئەو مەوقىعە كە تىلىدا بووە ھىچ چاوى بەشىيعرى فەرەنگ نەكەوتووە، لەگەل ئەوەش لەسەر ئوسلووبى ئەوان شىعرى نەزم كردووە، لەقىتعەيەكدا مىسرەعى ئەوەلى تەقفىيە كردووە لەگەل مىسرەعى ئالىث. قافىيەى مىسرەعى ثانى رىك خستووە لەگەل مىسرەعى رابىع...)

ههروهها دهلّی: (ئهم ئوسوولّه خیلافی ئوسوولّی شوعهرای ئیرانه و مهولهوی له کهسی نهدیوه، مهحزهن بهحوسنی تهبیعهتی خوّی موناسیبی زانیوه و ئیستیعمالی کردووه).

ئهم بۆچوونهى خواليخۆشبوو ئهمين فهيزى راسته و ئهوهى ديبيتمان له شيعرى كوردى و ههموو گهلانى ئيراندا نموونهى نييه، كهواته دهبيته داهينانى مهولهوى خۆى، با لهوهو پيشيش سۆنيتاى شيعرى ئهوروپى ههبووبيت. ئهمهش بهشيكى شيعرهكهيه:

فهریاد جهشورهی ئهرزی چارهی من ههر سهورهی میوراد مین نادیارهن داد جهههوای شووم بهدستارهی مین ههر نهوگولالهی مین نهیی یوارهن یاوهلوهلهی دهف شا دهرویش، جوشی بهو سهدای ریشهی دل ئیاشناوه یا جوشی سهمتوور موتریب، خروشی پهنی دووفهرد حهسرهت مهعناوه بهل سهوزیبوتوم ئارهزووهکهی دل های چهمه دهخیل شهوهشهو نهمی

به ل رووینمانو ته و نازک نه و گول دهمهنه سیمی واده ی سوب دهمی. ل ۲۹–۷۷

شاهین کرداری، ته پلان تهواری ژوره ژرهفتاری، تووتی گوفتاری شابازی شابازی شاهان مومتازی شاهیدی شاهیدی شاهیدی شاهیدی شوری شوروشه پسازی په نهانی گهنجی عهیانی رهنجی سهد عیشوه سهنجی، پر لارهولهنجی له ۲۸۵

يادەڵى:

کهبك خهرامي، شابازی رامي تهزهروی نامي، شابازی رامي تهزهروی نامي، هوما مهقامي داوودی دهنگي، گولاله رهنگي شهده قهشهنگي، قوماش فهرهنگي وهنهوشه بويي، گول خونچه جويي

تەركىب دارپشتن لە شىعردا تەمەنىكى درىندى ھەيە و ھەموو شاعيرە

گهوره و هونهرمهندهکان ههولّی دارشتنیان داوه، چونکه له لایهکهوه گیانیّکی هونهریی و زیندوو دهدات بهوشه و له لایهکی تریشهوه دهسه لاتی شاعیر دهردهخات به سهر زمانی شیعریدا.

له ناو شاعیرانی کونماندا ئهگهر بلیّم مهوله وی لهم بارهوه له ههموویان دهولهمهندتره رهنگه دروّم نهکردبی و شیعرهکانی پرن لهم بابهته، ئهمهش گوشهیه کی تره له دنیای شیعری مهوله ویدا و نیشانه ی توانا و دهسه لاتی شاعیر دهرده خه نهسه ر زماندا.

لیرهدا دهچمه سهر وتاریکی کاك (محهمهد کوردوّ) که لهسهر یهکهم ئهزموونیی شیعریی کاك (لهتیف ههلمهت)ی نووسیوه: دهلّی (ئاخوّ پیش لهتیف ههلمهت ئهم تهعبیرانه بهکار هینراون؟ - چلّی ئاگر، چروّی پشکوّ، لقی بهفر، لوولهی خهم، سیبهری ههنگاو، گلینهی تارمایی، تینوویتی روّژگار، ههردهی شهو، پیّی تهمهن، درزی پیّت، باوهشی ماندوو).

یا ده لی (با ته ماشای ئه مته عبیرانه بکه ین - ته رمی تاریکی، شالقی هه تاو، چلّی یادگار، چپه ی ره شایی، زامی باران...)

ئیمهیش له وه لامدا دهبی بلّیین که مهولهوی تهرکیباتی لهم بابهتانهی زوره. ئهمه مهبهست ئهوه نییه که خوانهخواسته له نرخ و بههای کارهکهی کاك لهتیف ههلمه ته کهم بکهمهوه، بهلکو مهبهستم ئهوهیه که کاك لهتیف حهتمهن مهولهوی خویندوّتهوه و له ناو شیعرهکانی مهولهویشدا ههستی بهم هونهره کردووه، خو ناکری بلّیین کاك لهتیف مهولهوی نهخویندوّتهوه و ناشکری بلّین چیّژی له هونهری وهرنهگرتووه.

بۆ نموونه با مشتیك له خهرمانه کهی مهوله وی پیش چاو بخهین (پای شادی. ل۱۸۶. پای دلّ. ل۲۱۷. پهنجه ی پای نهسیم. ل۵۳۸. پای گیان. ل۵۷۶. پای شهرم. ل۲۲۸. پای خهمان. ل۲۳۸. پای مهیل. ل۲۲۲. پای به لاّ. ل۸۳۸. پای تهدبیری به دبه ختی. ل۱۷۱، پهنجه ی پای نالّه. ل۲۸۸.

پەنجەى پاى فەردم. ل٤٥٤، پاى شكستەى دڵ. ل١٢٦، پاى ھەوەس. للمهرى پاى ئىستىغنا. ل١٧٨، پەنجەي پاى ئىستىغنا. ل١٧٨،

ئەمانە ھەموو لە بەرامبەر ئەوەدا كە كاك لەتىف (پێى تەمەن) و (درزى پێت)ى بەكار ھێناوه.

هـهروهها بائهم هـهندهي تريش بهسهر بكهينهوه (تاوي سهيلي دەرد.ل ۱۳۱. كليلهى خەفەت.ل ۱۳۰. ئەنفيەكەي گەرد. ل۵۳ ٤. هەنارەكەي دلّ. ل٣٢٢. نمازخانهي دهرد. ل١٥٤. ههردهي بهقا. ل٢٩٨. شنوّي غيرهت. ل٤٤٦. رومشهي وهجد. ل٤٣١. خيلخانهي كهيف. ل٤٣٦. ميوهي عيرفان. ل۷۵۷. بهرگی شاخی شادی. ل۵۸۸. مهزرهعهی شادی. ل۱۳۰. چیهرهی خەيالْ. ل١٨٢. قامەتى كەيف. ل١٨٤. گەردنى شەوق. ل١٨٤. پيشانيى شەوق. ل ۲۲٤. روخسارى زەوق. ل ۲۲٤. دەرگاى مەينەت. ل ۲۳۹. پەنجەرەى ناز. ل٧٤٠. پووشەكەي ھەستىم. ل٧٤٣. خاشاكى ھەستى. ل ۲٤١. بينيي عيرفان. ل ٢٤٨. جوّگهلهي مهيل. ل٣٠٢. ههوري لوتف. ل٣٠٣. بالى بهيداخي تاقهت. ل٣١٩. نهواي زامي مههجووري. ل٣٣٠. كاخى دەروون. ل٣٨٣. ديوه لوولى خەم. ل٧٨٧. ديوهلوولى ئاخ. ل٣٩٦. جەنابى دەردى دوورىي. ل٠١٤. نەوعروسى خەم. ل٢٧٦. گۆشى ھۆش. ل٥١٣. دەسەكەي نالە. ل٧٧٩. زەرگەرى تۆف. ل٧٧٨. قەفاى ھەستىي. ل ۲۳۰. چووزهی سهوزهی ههردی فهیض. ل ۷۵. ئاهووی توونی دلّ. ل ۷۶. شەمامەي ئيش. ل٧٧. بازووى غەمزەوناز. ل٧٨. نەي ئاشنايى. ل٨٢. دووکانچهی شادی. ل۸۳. دهروازهی دلّ. ل۸۷. زهمینی دهروون. ل۸۷. ئەرەي دەرد، ل ۸۹. كوورەي نارى ناز. ل ۹۲. مەوجى دەرياي دەرد. ل ۹۳. عرووسی خاك. ل۹۷. بوولّـی دهرد. ل۰۰۰. مهودای چلّ. ل۰۱۰. پوّی خەياتەي فەرد. ل٧٠١. نەوعرووسى سۆز. ل٧٠٤. شنۆي زيندەگى. ل١١٥. ژاری ماری دووری. ل۱۱٦. مهنزلگهی مهیل. ل۱۱۷. حهسارهی تهقریر. ل ۱۱۹. شیری قهزاوقه دهر. ل۱۲۲. زنجیری تهقدیر. ل۱۲۳. ته خته ی

مۆبەت. ل۱۲۶. پووشى جەستە. ل۱۲۰. دار كۆڭەكى خەمان. ل۱۲۰. گرپەى دەرد. ل۱۲۰.) ئەمانە و چەندىنى تركە شىعرەكانيان زۆر جوان و شىرىن رازاندۆتەرە.

کاك محهمه دله وتاره که يداله سه رته عبيره کانی (ته رمی تاريکی، شالقی هه تاو، چڵی يادگار، چپهی ره شايی) ده ڵێت: ئايا ئه مه به گيان له به رکردنی شته بی گيانه کان نييه ؟! ئێمه يش ده ڵێين وايه و کاك له تيف جوانی بو چووه به ڵام مه وله وی زووتر ئه م کاره ی کردووه و گهلی نموونه ی به رجه سته ی هه یه، وه ك (قامه تی که یف، گه ددنی شه وق، ده سه که ی ناله، بازووی غهمزه و ناز و ... هه روه ها). ته نانه تمه وله وی به وه شه وه مروق موستاوه، هه ندی جار ده بينين به خه يالی شاعيرانه شته کان وه که مروق ده دوي نی نه وه تاره یه وه روه و هاژه ی به فراو ده ڵێ:

مهشنیه چین چین چنوور نهکاوان توخوا ماتهم به هاژهی وهفراوان. ل۱٤۱

واته: چنوور ئیتر چین چین له چیاکاندا شنه شن مهکه و تویش ئهی هاژهی بهفراوهکان توخوا خوّت کشومات بکه و دهنگت لیّوه نهیهت.

يا لهم دوو بهيتهدا بهم شيوه نهسيم دهدوينني.

۱ – نەسىم وەس بويەر وەكۆساراندا

وهسهن شانای وهلک وهدیاراندا. ل۱٤۲

واته: ئهی نهسیم به س به کویستانه کاندا تیپه په و به س گه لای داره کان بودرینه به سه ر شوینه کاندا.

۲- نهسیم پهنجهی پات ئهر سهردیی کیشان
 بـدا رهش نهتـۆی دڵ دهروون ریـشان. ل۸۳۸

واته: ئەى باى نەسىم ئەگەر لە سەرمانا پەنجەى پىت تەزى ئەوا بىخەرە ناو دلى دەروون بريندارەكانەوە.

يا دەڵىٰ:

پایز زهره یه خ جام، چارشیوی ههی تهم دیرون سوارهن نه عرووسی خهم. ل۲۷٦

واته: ئادهی پایز له گه لای زهرد ئالتوون ئاماده بکه، ئهی سههوّل تویش ببه بهئاویّنه و تهم و مرْ تویش خوّت بکه به چارشیّو، خیراکهن درهنگه وا تازه بووکی خهم سوار بووه.

یا چەند جوانە كە بۆ دووركەوتنەوەى خاڵۆ ئەحمەد بەگى كۆماسى دەڵىت:

ملان، سەربەرزان، كۆساران، ھەردان بى شەرتان جەداخ وەفاتان مەردان چىيشەن ئارايش سەرتا وەدامان مەر خالۆم وەعەزم سەيرتان ئامان؟. ل١٤١

واته: ئهی ملهی چیاکان، ئهی لووتکه و سهر بهرزایییهکان، کویستانهکان، ههردهکان.. ئهی بی به لینینه وا من له داخی وهفاتان مردم، چییه وا سهرتاپا خوتان رازاندوته وه مهگهر خالوم بهنیازی سهیرکردنتان هاتووه بو لاتان؟

لهم بهیتانه دا که به نموونه هیناماننه وه، شاعیر به شیوه یه (چنوور، ها شعیر به شیوه کیو، لووتکه، هاژه ی به فراق، نه سیم، پاین، سه هی قل، تهم، مله ی کیو، لووتکه، کویستانه کان و هه درده کان) ده دوینی وه ک نه وه ی که گوییان هه بیت، وه ک نه وه وایه قسه له گه ل که سیکدا بکات.

هونهریکی دیکهی مهولهوی له زماندا ئهوهیه که زور هوشیارانه وهك

ههموو گهوره شاعیریکی تر پهنای بردوّته بهر (موحهسیناتی بهدیعی) واته بابهته به لاغییه کانی شیعر، که توانیویه تی زوّر هونه رمه ندانه دهستیان له سهر دابگریّت. لهم رووه وه ئهگهر ههموو ئه و بابه تانه به سهر بکهینه وه و به و ههمو نموونانه وه که له ههر چوار شاکاره که یدا ههه تی باسیان لیّوه بکهین ئه وا کتیّبیّکی قهبه ی سهربه خوّ هه لاهگرن، لهبهرئه وه به داوای لیّبووردنه وه ئه و باسه به جیّ دیلّم بوّ خویّنه رو لیّره دا به ته نیا به داوای لیّبووردنه و له بابه تی (ته وریه) دیّنمه وه، ئه ویش به مهبه ستی بالاده ستی مه وله وی له مهیدانه دا و ههروه ها به راورد کردنی له گهل (نالی) دا.

- وشهی(عهنبهر) لای مهولهوی و (حهبیبه) لای نالی.

مەولەوى لەو ھەشت پارچە شيعرەيدا كە بۆ لاواندنەوەى عەنبەر خاتوونى خىزانى نووسيون، بەشيوەى تەوريە شەش جار ناوى (عەنبەر)ى ھىناوە. واتە لە ھىچ كامىكىاندا ھەروا ناوى ناھىنى، بەلكو ناوكەى پىچاندووە بەھونەرى تەوريەوە. وەك دەلىن:

بۆي (عەنبەر) نەتۆي دەماخم دووركەرد

فرسهتش ئاوهرد ههوای وهبای دهرد. ل۲۶.

(عەنبەر): ماكێكى بۆنخۆشى خۆڵەمێشى رەنگە لە گەدە يا لە ريخۆڵەى جۆرێ ماسيدا بەناوى (كاشالوت) پەيدا دەبێ.

واتای بهیته که: بای نهخوشی تاعوون ههلی بهدهست هینا و هات بونی (عهنبهر)ی له لووتم دوور خسته وه.

يا دەڵىٰ:

لانهی حهلقهی زولف (عهنبهر) بوّی شهورهنگ هام دهمی جای تهنگ ئهلحهد سهرای سهنگ. ل۲۰۵.

واته: ئهی دلهکهم که لهسهر ئه لقهی زولفی رهشی بونخوشی یار هیلانه کردووه و بووی به هاودهمی جیگه ته نگهکهی که ئهلحهدی گورهکهیه تی. (عه بوی شهورهنگ) لهباتی (عنبر اشهب)ی عهرهبی به کار هینراوه.

يا دەڵى:

موات: فیداش بام یهجای شیرینهن گوزهرگای ئهو شوخ زولف عهنبهرینهن ل۲۰۷

واته: ئهیوت.. بهقوربانی بم ئهمه جیّگهی شیرینه و گوزهرگهی ئهو شوّخهیه که بوّنی زولفی وهك عهنبهر خوّش بوو.

يا دەڵى:

جهوسهر دهشتهوه گولاو ریزان کهرد سارا بزی عهنبهر سارا ههرزان کهرد. ل۲۰۷

واته: له و تهختایییه بهرزه وه گولاوی ئارهقه ی داوه راند و به هوی بونی ئه و ئارهقه وه دهشته که بونی عهنبه ری بی خه و شی تیدا زور بوو.

يا دەڵى:

گهردی نی وهرووی یانهی نوشهدا یاخهوشی وهجهوش عهنبهر بوشهدا. ل۳۲۳

واته: بۆ ئەوەى تۆز نەنىشىتە سەر ماللە نويكەى (گۆر)، يا پل و پووش لە حەوشە بۆن خۆشە وەك عەنبەرەكەيدا كۆ نەبىتەوە.

يا دەلىن:

دیده پهی روخسار خورشید وارهکهت یا دهماخ پهی بوّی عهنبهر بارهکهت. ل۳۸۹ واته: چاوم بۆیه برینداره چونکه بینینی رووخساری وهك روژتی لی براوه. لووتیشم لهبهرئهوه که بونی وهك عهنبهر خوستی پیا ناچیتهوه.

ئەگەر ئەم (عەنبەر)انەى مەولەوى لەگەڵ (حەبىبە)كانى نالىدا بەراورد بكەين، دەبىنىن ناوەكان لاى نالى ھەر ناوى رووتن و ھىچ ھونەرىكىان لەگەڵ خۆياندا بى نىيە. وەك لەم شوينانەدا دەيبىنىن.

۱ جهنانی وهك جینان كردم بهماوا
 (حهبیبه)ی (مالّیاوا) مالّی ئاوا. ل۱۲۲.

۲- موژگانی سییهه مهستی وهکو چاوی (حهبیبه)
 غارهت که بکهین، دین و دهچن، روّح برفینن. ل۳۳۹.

۳- له دنیا جهننهتی باقیی تهلاری شاهییه، ساقیی!
 (حهبیبه) طورهیی طهوقی ملی (شیرین) و(عهذرا)یه. ل ۹۹ ۰ ۰

3- ئاخ لەگەڵ ئێمە (حەبىبە) سەرو پەيوەندى نىيە
 نەى شەكەرقەددە، بەلا بەندى ھەيە، قەندى نىيە. ل٩٩٥.

۵ دەستم لە گەردەنى خۆت ھەڵ مەگرە ئەى (حەبيبه)
 وەبزانە خوينى خۆمە، يامىننەتى رەقىبە. ل٣٩٤

۲- (نالی) لهبی (حهبیبه) ههم طیب و ههم طهبیبه
 خولاصهیی لهبیبه، فهرمانبهری لهبی به. ل۳۹۸

ئهمانه و یا دهبینین له ناوی شویندا ههموو ناوهکان لای نالی ههر ناوهکهن و هیچ هونهریکیان لهگهلدا ئاراسته نهکراوه مهگهر زوّر بهدهگمهن وهك ناوی (سلیّمانی، شارهزوور، سهرچنار، بهکرهجوّ، خاك و خوّل، سهر شهقام، پیرمه سوور، شیّخ ههباس، خانهقا، کانی با، سهیوان، کانی ئاسکان، شیوی ئاودار، کاکه سوور، قهرهداغ، مهککه، مهدینه، روّم،

بهغدا، صهفا، مهروه، سهبا، يهمهن، ئيرهم...) هتد.

لای مەولەويش ئەگەرچی زۆر لە ناوەكان ھەر بەناوی ناو براون و ھىچى تر وەكو (پاوە، خانەگا، ساراڵ، بانە، زەھاو، ئاويدەر، ئاتەشگا، رەشت، جەعفەر ئاباد، عيراق، قەزالله، شاھق، ئيلاخ، لەيلاخ، سەييد خەليل، شاكەل، ئەردەلان، ئاربەبا،...) ھتد.

بهلام دەبىنىن لەم بەيتەدا دەلى:

دیدهم (رپیژاوه)، روخسارم (زهرده)ن جهداخی (یاران)، (پیران)م کهردهن. ل۲۵۶

وشهکانی ناو کهوانهکان چوار گوندن له ده شهری زههاو له سهر ریّی جارانی جافه کوّچهرییهکاندا لهگهل ته وه شدا ریّژاو واته فرمیسکریّژ و پیرانیش واتای مندالیّك که له ته نجامی زوّر گریاندا له نك ده چیّ و دهنگی دهرنایه: زهرده شکراوه به سیفه تی رووخسار و یارانیش واتای دوّستانی له خوّی گرتووه. و شهکان هونه ری تهورییه یان تیّدایه.

یا له بهیتیکی تردا دهلی:

وهههرجا تهشریف تق ئهرزانی یهن ههر دیده پهی تق (ههزارکانی)یهن. ل۲۹۵

واته: جهنابت له ههر شویننکدا تهشریفت ههبیّت، له خوّشیانا چاوی ههر دوّستیک ئهوهندهی ههزار کانی فرمیسکی شادمانی لیّ دهرژیّت.

لیره شدا هه زار کانی هه ر ته ورییه یه چونکه جگه له و واتایه ئاما ژه شه به گوندی (هه زار کانیان) که زیدی ئه و شیخ حسه ینه مه وله وی شیعره که ی بی نووسیوه.

یا دہلّے:

دیدهنی دیدار غهزالهی (وهرمن) چی دما یاران وهرمهن پهری من. ل۲۵۳

وهرمن: گوندیکه له ناوچهی شهمیرانی سهر بهههلهبجه. ههروهها واتای خهوالووش دهگهیهنی. واته: دیتنی رووخساری ئاسکه چاو خهوالووهکهم یا ئاسکهکهی خهلکی وهرمن، مهگهر لهمهولا بهخهو بیبینم. (له دیوانهکهدا بهم شیّوه لیّك نهدراوهتهوه).

يا دەڵى:

(مەيدان) نە دىدەى سوپايى تارەن شۆڭــەى تــاسكـــلاو تــۆ نــەپـــيّوارەن. ل ٣٧١.

مەيدان: گۆرەپانى جەنگ. ھەروەھا ناوى شويننكىشە لەگەرميان دەقەرى كفرى.

واته: لهبهرئهوهی که تیشکی تاسکلاوهکهی تو چوته ژیر خاك مهیدانی جهنگ یا دهشتی مهیدان له رووی سوپادا تاریك داهاتووه. (له دیوانهکهدا بهم شیوه ئاماژه بهمهیدان نهکراوه)

يا دەڵىٰ:

هانه گۆشهى ئەو ج خانەى شەرەف دا نوور ئەفشانىشەن وەھەر تەرەف دا. ل ٤٩٥

خانهی شهرهف: لای ریازییهکان پلهی نوّزدهمی بورجی حهمهله. ههروهها مهبهستی خانووهکهی (شرف الملك)ی سنهییه که بهتهنیشت مزگهوتی (دار الاحسان)هوه بووه و پهنجهرهی حوجرهکهی شیّخ عهزیز که ئهم شیعرهی بو نووسراوه روانیویهتی بهسهریدا. ئهم خانووه تا ئهم دوایییانهش مابوو من بو خوّم دیتوومه. (له دیوانهکهدا بهم شیّره ئاماژه

بهوشهی شهرهف نهکراوه).

ههمان هونهرى تهورييه لهم بهيته شدا ههيه كه له پيشهوه باسمان كرد.

تەختە مۆبەت تاش، نەجارى دلتەنگ

گیری گیجی دام کالفهی شهو رهنگ.

ئەمانە و يا ھەندى جار دەبىنىن گەمەيەكى زمانەوانى بەناوى شوينەكان دەكات، ئەويش ئەوميە كە ناوەكە لەگەڵ وشەيەكى دىكەدا جووت دەكات و تەركىبىكى ھونەرى لى پىك دىنى. وەكو:

نیشتهی گۆشهی تار نمازخانهی دهرد روونهپای میحراو ههناسانی سهرد. ل۱۵۶

نمازخانه: مزگهوت، لهگهل وشهی دهرددا ئهو تهرکیبهی لی ساز کراوه. یا میحرابی ههناسهی سارد. واته: له سووچی تاریکی مزگهوتی دهرد و مهینهتدا دانیشتووم و رووم کردوّته میحرابی ههناسهی سارد.

يا دەڵێ:

وەرنە دەجلەى غەم توغيان كەردەبى تائيسە چەندجار بەغداش بەردەبىّ. ل٥٦١

دهجلهی غهم: رووباری دیجلهی خهم و خهفهت.

واته: ئەگىنا بەھۆى خويناوى چاوەكانمەوە دەجلەى خەم لىشاوى ئەكرد و تا ئىستە چەند جار شارى بەغدا ئاو دەيبرد.

يا دەڵى:

ئايردان حوجرهى دلهى پر دهردم سۆچنان كيتاو مەجمووعەي فەردم. ل١٩٤٨

(حوجرهى دڵ).

واته: حـوجـرهی دلّـی پـپ دهردی ئـاگـر تـیّبـهردام و کـتیّبـی کـوّمـهلّـه شیعرهکهمی سووتان.

يا دەڵىٰ:

من خهریکی ئیش زامی جیایی نیشتهی گوشه تار مزگیی تهنیایی. ل۳۸۹.

(مزگیی تهنیایی) مزگیی: مزگهوت.

واته: من سهرگهرمی ئیش و ئازاری زامی جیابوونه وهم و له سووچی تاریکی مزگه وتی ته نیاییدا دانیشتووم.

يا دەڵێ:

کزهی رهشهبای ههناسانی سهرد سیامالّی عهیش تهخته تهخته کهرد. ل۲۰۵

(سيامالي عهيش: رهشمالي ژيان).

واته: کزهی رهشهبای ههناسهی ساردم رهشمالّی ژیانمی شر و ور کرد. (له دیوانهکهدا بهم شیّوه لیّك نهدراوهتهوه).

يا دەلى:

گیج مدا سهبوون شارهزووری دڵ سیروانی هوناو دهروونش گوڵ گوڵ ل۸۸٤

(شارهزووری دڵ، سیروانی هوناو) هوناو: خویناو.

واته: ههناسهی گهرمی دلّی که وهك بای سهبوونی شارهزوور بهتینه، گیری ئهخوارد و خویناوی دهروونیشی که ئهوهندهی ئاوی سیروان زوره، هاتبووه کول. جگه لهوانهی که باسمان کردن کاریکی دی لای مهولهوی دهبینین، که ئەمىش ھەر پەيوەندى بەزمانەوە ھەيە، ئەويش ئەوەيە كە زۆر جار دابهزیوه بو ناو زمانی خه لکی ره شوکی، ئه و خه لکه ی که به دهیان و شهی عەرەبىيان كەوتۆتە سەر زار و ھەولىان داوە سىماى وشەكانيان گۆرپوە و بهرگیکی کوردییان لهبهر کردوون، واته کوردانوونیانن. مهولهوی له بهرنامهی کاری خویدا تیکوشاوه ئهو وشانهی قوستوتهوه و بهشیوهیهکی جوان له شیعردا به کاری هیناون. یانی پردیکی له نیوان زمانی خه لکی رهشوّکی و زمانی ئهدهبدا هه لبه ستووه و بیباك لهوهی که بو (نخبة) شيعرى نووسيوه، ئهو وشانهشى بهئاسانى بهكار هيناوه. مهبهست ئهوهيه ههرگیز خویندهواریک نهیوتووه و نالی (تاله) لهباتی (طالع)، به لام کورده نهخویندهوارهکهی بهتایبهتی ناو جاف که ئهو وشه گرانهی وهرگرتووه و ههرگیز پیتی (ط) و (ع)یش له کوردیدا نهبوونه، ههستاوه بهزهوقی خوی و پیوانهی زمانه کهی پیتی (ع)ی له کوتایییه وه لابردووه. (ط)یشی کردووه به (ت). جا بو ئهوهی وشهکه بهخوشئاوازیی بهزاردا بیت پیتی (ل)يشى گۆريوه به (ڵ). ئەمە لە لايەكەوە ئەوە دەگەيەنى كە (تاله) خۆشخوانتره تا (طالع) له بارى مۆسىقى زمانەوه، له لايەكى دىشەوه ئەوه دهگهیهنی که زمانی کوردیش له باریدا ههیه وشهی بیّگانه له بوّتهی خۆيدا بتويننيتەوە و بەو شيوەى دەيەوى بىداتەوە لە مەحەك.

مەوللەوى هەر وشەيلەكى هاتبى بەدەستەوە بەكارى هىناوە، ئەم وشانەى كەلە خوارەوە رستيان دەكەين تىياندا ھەيە پتر لە جارىك بەكار ھىنراون ولە ھىچ شوينىكىشدا نەك جوانىيان لە شىعرەكە نەسەندۆتەوە، بەلكو بەپىچەوانەوە جوانتريان كردووە و ھەروەھا لە خويندنەوەشياندا ھەست بەخويندنەوەى وشەى كوردى دەكەيت. ئەمەش وشەكانە (ئازا: اعضاء. ئازىز: عزيز. ئالەم: عالم. ئازيەتى: عزاء. ئەللاوئالەم: الله اعلم. ئەروا: ارواح. ئەوەل: اول. ئىشەللا: انشاءاللە. بەشقى: (بە) عشق. بەرقە: برقع. تاقيق، تاقى: تحقيق. تۆبە: توبە. تاملّ: تحمل. تانە: طعنه. بەتالّ: بطال. ئەلوەدا: الوداع. جواو: جواب. نەزوفتۆ: نزر الفتوح. تاليم: تعليم. مۆلەق: معلق. مۆبەت: محبة. تاله: طالع. نسيو: نصيب. داوا: دعوى. شار: شهر. تهما: طمع. قار: قهر. كاوه: كعبة. مهتا: متاع. قاتل: قاتل. مهنزل: منزل. موشكول: مشكل. ميحراو: محراب. فهلهك: فلك. واده: وعد. سوب: صبح. شورهت: شهره. كتاو: كتاب. مالووم: معلوم. زايف: ضعيف. شادهت: شهادة. سارا: صحراء. شۆله: شعلة. رايهت:رعية. زامهت: زحمة. مهخسهل: مصقل. عهجيو: عجيب. مهينهت: محنت. غهريو: غريب. كهواو: كباب. ملهما: ملمع. حهوسهله: حوصلة. موتالاً: مطالعة. غهفلهت: غفلة. خهلتان: غلطان. فام: فهم. فهنا: فناء. حهساو: حساب. ماشه لللا: ماشاءالله. خه لوهت: خلوت. لوو لوو: لوء لوء. مامه له: معامله. ياني: يعني. ههروهها (یانیهای) به کارهیناوه. تام: طعم. شووم: شؤم.) ئهمه ئه و گهشته خیرایه بوو بهناو شيعرهكاني مهولهويدا بهمهبهستى دهرخستني توانا و دەسەلاتى شاعير بەسەر زماندا وگۆى ھونەربردنەوە لەم مەيدانەدا. شایانی باسه که من لیرودا خوّم نهداوه له قهروی شاکارهکانی دیکهی وهكو (الفضيلة). (الفوائح). (العقيدة المرضية) كه لهمانيشدا جگه له ههموو جوانكارييهكي شيعري، دەسەلاتى خۆيشى بەسەر زماندا نيشان داوه.

پەراويزەكان

* ﻣﺤﻪﻣﻪﺩ ﮐﻮﺭﺩﯙ– ﮔﻪﭘﺎﻧﻪﻭﻩ ﺑﯚ ﺳﻪﺭﻩﺗﺎﻯ ﺣﻪﻓﺘﺎﮐﺎﻥ – ﮔﯚﯕﺎﺭﻯ (ئێستا) ﮊﻣﺎﺭﻩ -۱۲-ل ٤٥-٥٥.

** ههمان سهرچاوه

مهولهوی و ئاوردانهوه له کهلهپوور

١

زوّر له شاعیره گهورهکان چ کوّن، چ نوی له بواری ئهزموونی شیعری خوّیاندا ههولّیان داوه که بهشیّوهیه کی هونه ریی ئاور له کهلهپووری گهلهکهیان یا تهنانه ت کهلهپوور و میتوّلوّریای گهلانی دیش بدهنهوه. که بهمه ش توانیویانه خویّنه ری خوّیان به لای ئهوه دا به رن که له روانگهیه کی دیبه وه شیعره کانیان بخویّننهوه، واته خویّندنهوهیه کی دیش ههلّدهگرن، ئهمه جگه لهووش که نیشانه ی ئهوه شی پیّوهیه توانیویانه نهمامی هونه ریّکی دی له کهناری سهراوی شیعرییاندا برویّنن. چونکه ئاوردانهوه له کهلهپوور و میتوّلوّریا و دارشتنه وهیان بهههناسه ی شیعری و دهرهیّنانیان له قالبی و شك و برینگی خوّیان و جیّگیرکردنیان له ناو زمان و خهیالی شیعردا هونه ریّکی گهورهیه.

مەوللەرى لله پاڵ هاممور سەللىق و هاونلەرە شىغارىيەكانى ترىدا بەشيوەيەكى جوان و شياو ئاورى لەم مەسەلەيە داوەتەرە، كە دەتوانىن بالدىن ھەر شتيكى كەلەم باردوە دەستى بۆبردبيت زۆر شاعيرانە مامەللەى لە تەكدا كردوون و كالاى ھونەرىي بەبالا بريون. واتە وەھاى لى كردوون

بۆن و بەرامەى شيعرى پى داون و كردوونى بەشيعر- شيعراندوونى-.

ليرهوه با بچينه سهر كۆمهڵێ نموونه:

۱- ههناری پیشاو:

له کوردهواریدا باو بووه کهسی دووچاری هه لامه ت بووبی، هه ناری له ناو ئاگردا پیشاندووه و پاشان کونیکی تی کردووه، به و کونه و هالاوی هه ناره پیشاوه که ی هه ناره پیشاوه که ی هه ناره پیشاوه که ی هم ناره پیشاوه که ی می ناره پیشاوه که ی می نازد که نازد که

مهولهوی خوشهویستیکی تووشی ئهم نهخوشییه دهبیت، بهپیّی ئهو وهسپهی له شیعرهکهدا کردوویهتی دهردهکهویّت که دوستهکهی ئافرهت بووبیّ. دوور نییه (لهیلا)ی خوشکی ئهحمه پریسیش نهبووبیّت که له شیعری تریدا دیاره ماوهیه که حهزی لی کردووه و نیازی ههبووه بیخوازی. شیعرهکه بهم شیّوهیه:

شنه فتم دووربالهیل زوکامشهن

دیشواری بالای نه نهمامشهن

هه ناره که ی د ل پر جه دانه ی ئیش

پیشییای کووره ی ناری عه شقی ویش

به مه و دای موژگان سوّراخش که روّ

وهگه رمیی نیشان ده ماخش ده روّ. ل۳۲۲

واته: دوور بئ لنی بیستوومه (لهیل) هه لامه تیه تی و به وه ش بالا نهونه مامه کهی دووچاری نا ره حه تیی بووه. جا بن نه وه ی چاك بنته وه هه ناره کهی دلم که پره له ده نکی ئیش و ئازار، له ناو کوورهی ئاگری ئه قینی خویدا بیپشننی و پاشان به نووکی برژانگی خوی کونی بکات و ها لا وه که ی به لووت هه لمرثی چاك ده بنته وه.

۲- هەتىتە:

له ههوراماندا بهو دوو پارچه تهختهیه دهلین که له دوو لاوه دیدهن له توپی شال و توند دهیجه رینن بو ئهوهی شاله که باش دهق بگری. بو ئهمه دهلی:

هـهرچـی بـویـنـوون شێوهی تـۆ پـێشهن دڵ وه (هــهتـیـتــه)ی حــهسرهتـدا کـێشهن ل۲۳۵

واته: ههرچی ببینم شیّوهی تو بنویّنی، بهههتیتهی داخ و حهسرهت دهکیّشی (ههتیتهی حهسرهت تهرکیبیّکی جوانه).

٣- لەتەرە:

له ههوراماندا به (تهشی) دهگوتریّت، ئامرازیّکی کوّنه بوّ رستنی خوری و لوّکه، ئهم وشهی وا به کار هیّناوه. دهلّیٚ:

سەر (لەتەرە)ى خەم خول ئاوەردەوە تاى كرژى مەينەت دووباد كەردەوە. ل۲۹٤

واته: سهره تهشی خهم و مهینهت کهوتهوه خول خواردن و جاریکی تر تالی ئالوسکاوی مهینهتی بادایهوه. (سهر لهتهرهی خهم و تای کرژی مهینهت دوو تهرکیبی شاعیرانهن).

٤- قەلماسك:

بهگۆچەقانى يا بەردەقانى يا كەھنىك دەگوترى. ئامرازىكى كۆنە بەردى پى تەقىنراوە ھەم بۆ شەر و شۆر و، ھەم بۆ پاسى دەغل و دان بەكار ھىنراوە. بۆ ئەم وشە دەلىئ:

نەژنەفتى چەنەم سەد جار دادم كەرد ئىسە ھاي گەردش گەردوونى چەپگەرد

وهتای (قەلماسك) تنیای سەردیی مەیل ئەو ھۆردا پەی حەی، تۆ پەی كۆی دوجەیل. ل ۲۲۵

شیعرهکه بهبونهی رویشتنی (ئهحمه بهگی برای محهمه پاشای جاف) هوه وتراوه که چووه بو مهریوان بو هاوینهخوریی. مهولهوییش بهمه دلتهنگ دهبی و له شیعرهکه دا قسه لهگه ل دلی خویدا دهکات. واته: سه د جار داد و هاوارم کرد هیچت لی نهبیستم، تا وای لی هات ئیسته سوورانه وهی گهردوونی چهپگهرد ههردووکتانی (دل و ئهحمه بهگ)ی کرد بهبهرد و خستنیه ناو بهرده قانییه که بهمهیل ساردیی چنراوه، ئه و (ئهحمه بهگ)ی هه لذا بو ناو خیلهکهی لهیل (حهی) و تویشی (دل)ی هه لذا بو دوجهیلی شوینهکهی مهجنوون.

ه- میل:

به داره دهگوترا که له کوندا له سهر ریگاوبان دایان ده چه قاند به مه به ستی ئه وه ی ریبوار ریگای لی تیك نه چی، ئه م و شه ی به م شیوه به کار هیناوه. ده لی:

> (مەعدووم) ئەر زەرەى شۆوەى فاماتەن بەفام قەريىنەى لوات ئاماتەن ئىمى را، راى خەتەر راويىيارانەن سفىيدىش غوبار كەللەى يارانەن بوركەش چاى دىدەى پر ھووناوى دل (مىل) بالاى بىڭگيان وامەندەى خجلّ. ل٣٢٦

واته: (مهعدووم-مهولهوی) ئهگهر ئهوهندهی توزی نیشانهی تیگهیشتنت پیوه بی، ئهبی بهعهقل ئهوه بزانی که هاتنه دنیات نیشانهی مردنته. ئهم ریگای ژیانه ریگایه کی مهترسیداره بی مروّف و ههر ئهو

ریّگای ژیانه که گهرد و توزی سپی لی نیشتووه، گهرد و توزی کهلله سهری خه لّکه، چالاوهکانی رووی زهویش چالی چاوی مردووهکانه که پرن له خویّناوی دلّیان، ئه و میلانه شکه لهسهر ریّگاکه دا چهقیّنراون ههموویان بالای بی گیانی خهلّکن.

ههر ئهم وشهی له شیعریکی دیدا به کار هیناوه، ئه و شیعرهی که به بای نهسیمدا ده ینیری بو شیخی به هائه ددین و کات زستانیکی سه ختی هه و رامانه.

نهسیم پهنجهی پات ئهرسه دیـی کیشان بـــدارهش نـــهتــــۆی دلّ دهروون ریشان شوّن ههن نهی سهروهخت سازان پهی دهلیل جـههـهر سهر بـهرزی هـهرسی دیـدهم مـیـل. ل۳۹۵

واته: ئهی نهسیم ئهگهر لهبهر بهفر و بهسته لهك پهنجهی پیت سهرمای بوو، ئهوا بیخهره ناو دلّی ههناو بریندارانه وه بو ئهوهی گهرم بیته وه و بتوانیّت ریّگا ببریّت، ئهگهر لهوهش دهترسی که ریّگات لی تیّك بچی، ئهوا مهترسه، چونکه ریّگاکهم دیاری کردووه، له ههموو بهرزایییه کاندا فرمیّسکی چاوم کردوّته میل (مهبهستی ئهوهیه هیّنده دلّوپه فرمیّسکی لهسهر یه کرژاندووه و بهستوویه تی بوّته چلووره و شیّوه ی دار (میل)ی ومرگرتووه).

۲- دەوار: رەشماڵ، تاوڵ، چادر، ماڵى كۆچەرىيان.

۷- چیخ: پهردهیه که له قامیش دروست ده کری و به به ر رهشمالدا دهدری، ئهمه له ژیانی کوچهریدا، له ژیانی نیشته جیبوونیشدا هه ر به کار هینراوه، له شهوانی هاویندا له سهربان ههلیان خستووه بو جیگهی خهوتن. ئهم جووته وشهی به مشیوه به کار هیناوه، دهلی:

سهنگی باری هۆش، پیش باری فامت (دهوار)ی شادی، (چییخ)ی ئارامت لوان چهنی کۆچ خالوکهی هام فهرد ئیسته بار و ستهن نهههوارگهی دهرد. ل 20

ئهم شیعره بۆ كۆچى دواييى ئەحمەد بەگى كۆماسى نووسراوه، لەم دوو بەيتەدا مەولەوى بەخۆى دەلنى: بارى قورس و گرانى ھۆش و بارى سووكى عەقل و فامت لەگەل دەوارى شادى و چيخى ئارامتدا ھەموويان لەگەل كۆچى خالۆى كۆماسى شاعيردا رۆيشتن، ئىستە بنە و بارگەيان لەھەوارگەى دەرد و مەينەتدا خستووه.

۸- سیاماڵ: رهشماڵ، ماڵی کۆچەرىيانه و له مووی بزن دروست کراوه، ئێستهش له کوردهواریدا ههندێ پاشماوهی ههر ماوه، مهولهوی چهند جارێك له شیعرهکانیدا ئهم وشهی بهکار هێناوه.

لهم بهیتهدا دهڵێ:

کــزهی رهشهبـــای هـــهنــاسانــی سهرد (سیاماڵ)ی عهیش تهخته تهخته کهرد. ل۲۰۵

واته: کزهی رهشهبای ههناسه ساردهکانم رهشمالی ژیانمی شر و ور کرد.

٩- گههواره: بيشكه

•۱- دەسرازە: ئەو پەتەى منداڵى پى توند دەكەن لە بىشكەدا. ئەم دوو وشەى بەم شىرەيە بەكار ھىناوە، دەڵى:

نهی گههوارهی دهور تای دهسرازه خهم تاکهی سهر ئهنگوشت غهفلهت نهتوی دهم. ل۲۹۹

واته: تاکهی لهم بیشکهی زهمانه دا که تالی دهسرازهکهی به خهم و

خەفەت ھۆنراوەتەوە، سەر پەنجەى بى ئاگايى وەك مندالى ساوا دەبەيت بەدەمتدا؟.

- 11- سووزن: سووژن ، دەرزىيەكى گەورە و درێژه جەواڵى پى دەدروون.
- ۱۲ قه لهم: بزماریکی تیژه له ئاسن دروست دهکری و کلکی سووژنی پی کون دهکهن.
 - ۱۳ جهوال: له موو دروست دهکری و باری تیدا هه لدهگرن.
- 1- قهیاسه: بریتییه له و قایشه ی به ژیر سکی و لاخدا ده یه یننه وه بق محکه مکردنی کزیانه که ی.
- •۱- چه لهمه: ئه و ئه لقه ئاسنه یه که به سه ری قایشه که وه یه وه که به ره زوانه بو توند کردنی قه یاسه که. شاعیر ئه م و شانه ی له م سی به یته شیعره دا دار شتووه و ده لی:

ئەمجارە وە (سووزن) موژەی جۆش وەردەم سەرنووکی (قەللەم) ئاخ سۆراخ کەردەم وەبئەندى دووباد مىلان ئات يىكلەر بورازە تاتاى (جىلان) ان يىلىكسەر (قىلالىسە)ى قايش پۆسەكلەي جەستەم حەلقىلى (چەللەم) پىشەي شكىلستىم

واته: به سووژنی جوّش خواردووی بژرانگیشم که به نووکی قه لهمی ئاخ و داخ کون کراوه و به نی دوو لوّی مهینه تکه به نی جهرگمه جهواله کان یه که یه که بدووره وه، ئینجا پیستی له شم بکه به قایشی قهیاسه که و ئیسقانی شکاویشم وه ک ئه لقه داتاشه و بیکه به چه لهمه بو توند کردنی قهیاسه که.

١٦- تانته: تان، راهێڵی تهون، ئهو بهنهیه که بۆ فهرش چنین بهکار دێ.

ئەم وشەيەى وا بەكار ھيناوه، دەلىن:

دیسان دهستی چهرخ ههم هانهکاردا تای تانتهی دووریش وستهن وهداردا. ل۲۵۳

واته: دیسانه وه دهستی زهمانه که و توته وه کار و تانی دوورکه و تنه وه ی در ستانی له دار ته ون به ستووه.

۱۷- بایهقوش: له ئهفسانهی کوردیدا وا دیاری کراوه که ئهم بالندهیه شوومه و له ههر شویننگدا بخوینی ئهو شوینه ویرانیی بهسهردا دیت. شاعیر له تاکه بهیتیکدا ئاماژهی بهم ئهفسانهیه کردووه و دهلی:

قـوولـهی بـایـهقـوش سوب وه هـهردهوه زامــی کــوّنـه و نــوّم تــازه کــهردهوه. ل۳۵۳

واته: دهنگی ناسازی بایهقوش بهیانیان به و دهر و دهشته وه زامی کوّن و نویّی تازه کردمه وه، مهبه ستی ئه وه یه که له سای ئه و دهنگه وه ئه و سا و ئیسته شه در ویرانی دهبینم.

۱۸ - ئـهسكهنجهبین: شهربـهتـیّك بـووه جـاران دروستیـان كـردووه بـوّ چارهسهرى نهخوّشى سهفرا تامهكهى ترش و شیرین بووه. شاعیر ئهم وشهیهى بهم شیّوهیه بهكار هیّناوه.

قاسید شوّ وه لای ئه و نه و نه و نه ائه چون یارای پیش دهر ئه ی جه واونامه جه و ئه سکه نجه بین دهست سروشته که ت یانی نامه که ی زیبا و زوشته که ت به باده که ی ویّت جام جام وه رده و ه تالی سه فرای ده رد دووریش به رده وه. ل

واته: ئەى پەيك، چۆن ھاتى ھەر ئاواش برۆبۆلاى ئەو بالا نەونەمامە

و بهم شیّوه وه لامی نامه که ی بده دهست، یانی نامه که ی پر بوو له قسه ی ترش و شیرین – وه ک تامی ئه سکه نجه بین – (خوّش و ناخوّش) وه ک شهرابه که ی خوّت جام جام خواردییه وه و تامی سهفرای دهردی دووریی نههیست.

۱۹ زەردوويى: نەخۆشىيەكە دووچارى مرۆف دەبيّت، رەنگى پيستى زەرد دەكات، لە كوردەوارىدا باو بووە كە نەخۆشەكە سەيرى ماسى ناو ئاو بكات دەردەكەى لە كۆل دەبيّتەوە، مەولەوى ئەم وشەيەى بەم شيّوە ھيناوەتەوە ناو شيعرەوە، دەلىّ:

وی کوّل وهی وهکوّل پهی زهردانی دهرد ماساو نه سهراو ریّزان ههرزان کهرد. ل۱۲۱

واته: كۆڵه بى سەر چەمەكە گەلاى وەراندۆتە ناو ئاوەكە و سەر ئاو كەوتوون (گەلاى دار بى شيوەى وردە ماسى ھەيە) ئەمەش بۆ ئەوانەى كە دووچارى دەردى زەردوويى بوون باشە.

• ۲- کالا بهقهد بالا: له کوردیدا بهمهبهستی شتیکی شایان بو کهسیّک دهگوتری که ئه و کاره ی پی دراوه ههقی خویهتی و شایانیهتی. مهولهوی له بارهی یهکیّك له رهفیقه سوّفیهکانییه وه دهلیّ:

بریا وه بالای کالای رهئیسی (رجال الغیب)ه ئهحمهد پریسی

واته: ئەحمەد پریسى كالاى پیشەوايەتى بەبالا برا و بووە بەيەكیك لە پیاوانى غەيبزان.

يا دەلىن:

وهشهن ئهو بالا چون بهكالاوه بازش ئهو كالا ههر بهو بالاوه. ل۱۱۱ واته: بالای ئه و تازیه بارانه زور جوانه به و کالا رهشه ی به ریانه وه. که واته لیّیان گه ری با هه رئه و کالایه له به ریاندا بیّ.

گوڵ بي درك نابي - گهنجينه بي مار نابي.

ئەم دوو ئىدىۆمەش لەكوردەوارىدا زۆر بەكار دەھىنىرىن و مەبەستىكى حىكەمىيان تىدايە، مەولەوى بىق مەرگى ھاورىدەكى شىعرىكى بەرزى نووسىوە، كەلەم بارەوە تىدا دەلى:

تو نه وگولی باغ مستهفه وی بی گهنجی خه زانی مورته زهوی بی گول عاده تشه ن بی خار نمه بو گهنج رهویه شه ن بی مار نمه بو ل۹۸

واته: تۆگوڵى نوێى باخى پێغەمبەر بووى وگەنجى خەزێنەى حەزرەتى عەلى بووى، گوڵيش عادەتيەتى بى درك نابى وگەنجىنەش بى مار نابى.

(شایانی باسه هاوریکهی شاعیر مار پیوهی داوه مردووه).

۲۲ – له کوردهوایدا باوه خوّلهمیّش دهپرژینن به سه رباندا بوّ نه وه ی گیای لی نه دوی ن یا له ریّگای نیّوان کانی و گونددا بو هه مان مه به ست به کاری دیّنن. شاعیر نه م کرداره ی هیّناوه و به م شیّوه یه دایر شتووه. ده لیّ:

ئاخ، قووهی زهمیر دهروونم کهم بی بوولهکهی سفتهم سهرهرای خهم بی

واته: ئاخ .. زهوى دهروونم هيزى كهم بوويهوه، چونكه لاشهى سووتاوم له سهره ريي خهم و خهفه تدا ببووه خوّله ميش.

٢٣ له كاتى چيشت ليناندا كاتى مهنجه للهاتؤته كول خوييان كردووه

بهسهردا بق ئهوهی کهف و کوڵی بنیشیّتهوه. مهولهوی بهم شیّوهیه سوودی لهم باوه وهرگرتووه، دهڵیٚ:

پهی دیگی دهروون جۆشی کوڵ و کهف تـهسکـیـنـی نمهك کـزهی کـهف و دهف. ل ۲۶

واته: بو تارامبوونهوه و دامرکاندنهوهی کهف و کوڵی مهنجهڵی دهروونم، خوێی دهنگی دهف پێویسته.

۲۴ شهمالهی نوور: گۆئەستىرە، پەپوولەيەكى گچكەيە كلكى فسفۆرى تىدايە و شەو تىشك دەداتەوە.

۲۰ زەنگ زړان: زەنگ لیدان، زایهلهی زەنگ، ئەمه باویکی كونی ناو کوردەوارییه که له ناو راندا زەنگله دەكەنه ملی بەران بو ئەوەی مار نزیکی رانهکه نەبیتەوە، یا ئەگەر مار له پیشەوە ھەبوو له دەنگی زرەی زەنگەکه ھەلبین. شاعیر لەسەر ئەم دوو دەستەواۋەیە ئەم بەیتە شیعرەی دارشتووە.

چون شهماڵهی نوور گرگرانمه پـــهی پـــاسی مـــاران زهنگ زرانمه. ل۱۸۷

واته: وهك گوئهستيره دهگهريم و دهدرهوشيمهوه، بو پاسى مارهكانيش زهنگ لي دهدهم. ياخود، چراى ئهڤينم بهدهستهوهيه و له دهورت دهگهريم، بهزرهى دهنگيشم مارى ئهگريجهكانت لهسهر رووخسارت دوور دهخهمهوه. مهبهستى ئهوهيه من گرى ئهڤين دايگيرساندووم و تيشك دهدهمهوه بهلام تو –ئهى نازهنين – ئهگريجهكانت رووخسارى داپوشيويت و تيشك ناداتهوه. لهبهرئهوه بهزهنگى نالهى دهروونم ئهو مارى ئهگريجانه دوور دهخهمهوه تا رووخسارى پرشنگدارت دهربكهوى.

٢٦ له بهيتيكدا دهلي:

موطریب بوّ وهداد دلّگیریمهوه پیری ها ئاما وهپیریمهوه ل۱۰۷

واته: ئهی سترانبیّر وهره به دهم داد و هاواری دلّگیریمه وه، چونکه پیری هاتووه به پیرمه وه و به رهو مه رگم دهبات.

مەولەوى سۆژێتى ئەم بەيتە شيعرەى لە بەيتێكى فۆلكلۆرى (لەك)ى وەرگرتووە كە دەڵێ:

پیری هاتییه وه پیریمهوه وهی دلهی خهمین دلگیریمهوه

خانای قوبادیش بهشیوهیه کی تر دایر شتووه و ده لی:

ها پیری ناما وه پیریمه وه

نیتر نیم وهته نگ زویریمه وه.

۲۷ له بهیتیکی دیکهدا دهڵێ:

یانه دا بوّت توّز، گهردی پالاکهت ل۸ پهری سوورمهی چهم سفتهی بالاکهت ل۸

واته: تۆزى كەوشەكانت نەدابى بۆ ملەى چاوى ئەو كەسەى سووتاوى عەشقى بالاته.

بەيتىكى فۆلكلۆرى ھەيە دەڵى:

ئەگەر ئەمزانى لە كوى ئەكەى گەشت خۆڭى ژير پيكەت چاوم پى ئەرەشت

لای مەولەوی (تۆزی كەوش) و ليره (خۆلی ژیر پی) ھەر يەكيكن و له ھەردووكیشیاندا خۆلەكە یا تۆزەكە بۆ مەبەستی چاو پی رشتنه.

شاعیر له بهیتیکی تردا دیسان (تۆزی کهوشی بو چاورشتن) بهکار هیّناوه و دهلّی:

نه په ی چهم سوورمه ی گهردی پالاته ن نه په ی گیان قوربان به ژن و بالاته ن

۲۸ له به پتێکدا دهڵێ:

خاست فەرمادان ئەربابەكەى خەم سەكىن نەگۆشەى بالاخانەى چەم. ل٢٠٣

واته: قسهکهت راسته و چاکت فهرمووه ئهی خهمخوری دلداران، ئهی له گوشهی بالهخانهی سهر چوددا دانیشتوو، یان ئهی له گوشهی چاوما جیدگرتوو.

ههمان دهستهواژهی (بالهخانهی چهم)ی له بهیتیکی تردا دار شتووه و دهلی:

باله خانه ی چهم دیوانه که ی تو بانه ناو وه گل ئاسانه که ی تول. ۳۹۵

واته: بالهخانهی سهر چۆمهکه که دیوهخانی تۆیه و بهخاکی بهردهرگانهکهی تۆسواغ دراوه، یاخود بالهخانهی چاوی شیّت و دیوانهکهت که بهخاکی بهردهرگانهی تۆریوه...

لهم دوو بهیته دا مهبهستمان له تهرکیبی (بالهخانهی چهم)ه که له دوو بهیته شیعری فوّلکلوّری وهرگیراون.

بەيتى يەكەم:

باله خانهی چهم دل دیوانهی توم ئهگهر تو شهمعی من پهروانهی توم

بەيتى دووەم:

باله خانهی چهم چهتری له بانی ئازیه تباری توم ناشی نهزانی

به لام ئەوەندە هەيە مەولەوى كە سوودى لە فۆلكلۆرەكە وەرگرتووە هونەرى خۆيشى بەسەر دانواندووە هونەرەكەشى لە وشەى (چەم)دايە كە ھەم بەواتاى (چۆم) و ھەم بەواتاى (چاو) جێگەى كردۆتەوە.

۲۹ له بهیتیکی تردا دهلی:

گـۆشەى سيـامـاڵ هـۆرداو ديـاوه چون مانگ نەگۆشەى ھەورى سياوه ل٣٦٩

واته: گۆشهى رەشمالهكەى ھەلدايەوە و سەيرىكى كرد، دىمەنەكەى لە مانگ دەچوو كە لە گۆشەى ھەورى رەشەوە دەركەوى.

بەيتىكى فۆلكلۆرى ھەيە دەلى:

له دەرمالله که ویسا وهپاوه چون مانگ وهگوشه ی ههوری سیاوه

به لام مهولهوی به وه نه وه ستاوه که به یته فوّلکلوّرییه که وه ربگریّ و به س به لکو به یتیکی تری به دوادا و تووه که دهبینین هونه ریّکی جوانی پیّ داوه، ده لیّ:

به خومدا قهسهم پاسهم ئومیدهن (حور مقصورات فی الخیام) ئیدهن

واته: قەسەم بەخوا ھيوام وايە خوا ئەمەى مەبەست بووبى كەلەتارىفى ھۆرىيەكانى بەھەشتدا فەرموويەتى (حور مقصورات في الخيام): بەھەشتىيەكان چەند حۆرىيەكيان ھەيە، ھەمىشە لەناو رەشمالدان وليى دەرناچن.

مهوله وی یه کیکه له و شاعیرانه ی که زوّر دلّبه ندی موسیقا و ئاوازی کوردی بووه، بویه دهکری باسی مهوله وی و موسیقا به چروپری کوردی بووه، بویه دهکری باسی مهوله وی و موسیقا به چروپری لیکولّینه وه ی لیکولّینه وه یونکه هاوریّی شاعیرم کاك ره حیمی لوق مانی پیّوه ی خهریکه و وتاریکیشی له سه ربلاو کردوّته وه. ئیمه وه ک وتاره که مان له سه ر فولکلوّره لای مهوله وی ههول ده دهین ده چینه سه رئه و ئاوازه رهسه نانه ی کورد که مهوله وی له شیعره کانیدا به سه ری کردوونه ته وه وه که که که پوور.

۱- دیلان: مەقامیکی کونی کوردییه له کاتی بووك بردندا دهگوتری.

تهنخوای نهی بهزم خهم وهیلانهوه

هۆردەر ئەي چەند فەرد وە(دىلان)ەوە ل٧٧٦

واته: کاکهی ئاههنگگیّ لهجیاتی شمشاڵ لیّدان بو ئهم ئاههنگی بووك سوارکردنه، دهست بکه به لاواندنه وهی خهم و لهسهر شیّوه ئاوازی (دیلان) ئهم چهند شیعرهی خواره وهم بو بلّی. (دیلان ئاههنگی خوشی به ریّکردنه، به لام شاعیر به گورانیبیّژ دهلّی: لهباتی خوشی ده ربرین بهههمان ئاوازی دیلان ئهم چهند شیعره خهماوییه بلّی).

۲- لاو ههی لاو: گۆرانىيەكى كۆنە و لەسەر ئاوازەكەى هەلپەرپون، واتە
 بەزمى هەلپەركىيە.

سهدای (لاو ههی لاو)، زرهی زهر زنجیر سلسله بانی سهر، بهندزری و لاگیر ل۲۱۱

واته: دهنگی (لاو ههی لاو) تیکه ل بووبوو بهدهنگی زرنگه زرنگی تهم خشلانه (زهر زنجیر: زنجیری ئالتوون)، (سلسله)، (بانی سهر)، (بهندزری)، (لاگیره).

۳- دنسۆز: ئاوازىكى كۆنى كوردىيە. لە بنەپەتدا بەزمى دەروىشانەيە و
 بەشىوەيەكى غەمگىن دەگوترى.

بولّهند کهر مهقام (دلّسوّز) وهراسی تهنزیلهش فهرد گهل خالّوی کوّماسی. ل۲۲۸

واته: لهسهر دهزگای موسیقای راست بهدهنگی بهرز مهقامی دلسوز بچره و بهیتی گورانییه کهش با نهم شیعرانه ی خالوی کوماسی بیت...

٤- شاناز، حيجاز: دوو ئاوازى كۆنن و له ناو فارسيشدا ههن.

موتریب به و نهغمه ی (شاناز)یته وه

يا به و پهرده ی پاك (حيجاز)يته وه. ل ۲۰ ٤

پهرده: دهنگ و ئاوازی موسیقا، له دیوانهکهدا مانای لیك نهدراوهتهوه.

٥- سهحهريي: مهقاميكي كونه و بهتايبهتي بهشمشال لي دهدري.

مەعدوومى، غەفلەت تاچەندوپەي چى

گوش دەروە نالهى (سەحەريى) نەيچى. ل٧٥٥

واته: مهولهوی تا کهی له خهوی بی تاگایی هه لناسی، هه لسه و گوی له شمشالرهن بگره که تاوازی سه حه ریت بو لی دهدا.

٦- لايه لايه: ئاوازيكي كۆنه دايك بۆ خەواندنى مندال دەيلى.

بازیت پی وهردهن ههر یهك وهلایی

سهدای دایه نان وهلایه لایه نا ۲۹۸

واته: ئاوازى لايه لايهى دايهنهكان ههريهكه و لهلايهكهوه ههلت دهخهلهتيني.

۷ بهسته: ئاوازیکی کونه و دوای مهقام دهگوتریّ.

یه ندنه توی زهلکاو دهواتی پر وهی مدران مونته ظیر وه گ تاوه رده نه نهی نهی نهی مدوق سه دای د لان پی خهسته وه گ ماروشه وه بهسته وه بهسته و کاروشه و کاروشه و کاروشه و کاروسته و ک

واته: په پهمووچه کهم ئه وهنده له ناو زهلکاوی مرهکه بی مهینه تا ماوه ته وه چاوه پوانی کردووه ئیسته گه لای لی ده رها تووه. په پهمووچه که ئاوازیکی لیوه دیت سه دل له تاوی نه خوش ده که ویت و گه لاکه شی به سته به به سته ئاوازه که ی بوده سه نیته وه.

۸- مهقام: ئەمىش ئاوازىكى كۆنە و لە ناو عەرەب و توركىشدا ھەيە.
 بەل ناكا نەيچى بەيۆ جەلاۋە
 ۋە مەقامەكەى قەقنەس ئاساۋە
 بەزمىنمان جەم بۆچۈن ھەردەجاران
 بىنسىن جامسى ۋەيسادى ياران. ل٠٠

واته: به لکو له ناکاو شمشالْژه ن له لاوه بیّت و به مه قامه خو شه که که له ده نگی قه قنه س ده چیّ، بیّت و پیّکه وه به زمیّ بگیرین وه کو جاران و جامی شهرابیش به یادی دوستانه وه نوس بکه ین.

یا دہلّے:

های نایی نایی، موتریب مهقامی موغهانی تهرزی، ساقیا خامی لا۲۲۲

واته: ئەى نەيژەن نەيەك لى بدە، گۆرانيبىت مەقامىك بچرە، ئاوازدانەر شىوە ئاوازىك دانى، ساقى تۆش جامىكمان بدەيە.

۹- نهوا: ئاواز، ههروهها ناوى يهكێك له ئاوازه كۆنهكانى مۆسىقايه.

حهکیم مهلا سالّح (٤)

مەولەوى گەلى جار ئەم وشەيەى بەكار ھىناوە ئىمە تەنيا ھەر ئەم نموونەى لى دىنىنەوە.

هــامراز ناخ و داخ، نـاله نـهوای نـهی دل کهباب، چهم جام، خهم ساقی، هوون مهی. ل۱٤۰

واته: ئاخ و داخ هاودهنگیهتی، هاوار و ناله ئاوازی شمشالیهتی، دلی کهبابیهتی، چاوی پیالهی شهرابیهتی، خهم ساقییهتی، شهرابهکهشی خوینی دلیهتی.

۱۰ کۆتەڵ: لە ھەندى ناوچەى كوردستاندا كە پياوماقووڵێك ئەمرى، بەدرێژاييى رۆژانى پرسە جلەكانى ئەكەن لە ماين يان ئەسپێك يا ئەيكەنە بەرى قەوارەيەكى دار و سوارى ماين يا ئەسپەكەى ئەكەن، ھەروەھا تىفەنگ و فىشەك لۆخەكەيشى بەكەلپۆزىدا، ماينەكە يا ئەسپەكە ئەگێڕن بەناو پرسەكەرانداو – بەئاوازێكى تايبەت ئەيلاوێننەوە. (ئەو لاواندنەوە پێى ئەڵێن چەمەرانە بەلام وەستاى تايبەتى خۆى ھەيە چەمەرانەبىژ)

واته: ئيسته سيما زيوينهكهت شاراوهتهوه و تهنيا كۆتەل بهيادگار ماوه له شوينتا.

۱۱- چەمەرى: جۆرى شيوەنە بەبەيتە شيعر و ئاوازى تايبەتىيەوە دەكريت و دەھۆلىشى وەك ئامرازىكى كۆنى مۆسىقايى لەگەلدا بەكار دەھىنن. (لىرە لەم شىعرەدا ئىشارەتى بەچەمەرانە داوە)

جه ئامای نامهت (چهمهری)م بهرزبی شادیم شیوییا، شینم سهدتهرزبی. ل۲۸۶ واته: که نامهکهت هات زایه له ی چهمهریم بهرز بوویه وه و شادیم شیوا بهسه د جور دهمنا لاند.

۱۲ - هۆرە: جۆرە ئاوازىكى رەسەنى كوردىيە و تايبەتى شىوەزارەكانى باشوورى كوردستانە، ئەم ئاوازە لە رۆژگارىكدا لقىكى لى جيا بۆتەوە بەناوى (ھۆرەى جافى) كەلەگەل ئاوازە ئەسلىيەكەدا ھەندى جياوازە. وشەى (ھۆرە) لەديوانى مەولەويدا نىيە. بەلام بەشىرەى (ھەى) بەكارى ھىناوە. ئەمەش لەوەوميە كە ھۆرە بە(ھەى) يا (ھۆ) دەست پى دەكات. دەلى:

پیم دهرتا پهی پهی پیوه (ههی) کهروون

رای سهختی سارای مهحشهر تهی کهروون. ل۲۰۹

واته: مهیم بدهری تا له پهسا بهدهم خواردنهوهوه دهست بکهم بههورهکردن و ریّگای سهختی دهشتی مهحشهر ببرم.

تێبینی:

بهشی یه کهمی ئهم وتاره له گوقاری نووسهری نوی ژ(۲۰)دا بلاو بوتهوه.

مهولهوی و پیاچوونهوهیهکی وتارهکهی محهمهدی مهلاکهریم

ساڵی پار له شاری سلیمانی میهرهجانیک بو شاعیری گهوره مهولهوی تاوگوزی ساز کرا. پاشان وتارهکان کو کراونه ته و له کتیبیکی (۳۲٦) لاپه پهیدا چاپ کراون. ههندی له وتارهکان سهرنج و پهخنه ههلاهگرن و له ههموویان زیاتر بهداخه وه وتارهکهی به پیز کاک محهمه دی مه لا کهریمه بهناوی (مهوله وی – ژیان و بهرهه می) محهمه د لهبه رئهوهی که بنووسیکی گهوره یه و له جوگرافیای ئهده بی کوردیدا مهلابهندیکی تاپی کردووه، حیسابی تایبه تی بو قسه و بریاری ده کهین، ههله ی له دهست کردووه، حیسابی تایبه تی بو قسه و بریاری ده کهین، ههله ی له دهست دهرچووی ئه و زیاتر جیگه ی سه رنجدان و قسه له سهر کردنه. به تایبه تی مهوله ویدا ده ژی و ههروه ها وتاره که تهمه نیکه له گهل شیعره کانی مهوله ویدا ده ژی و ههروه ها وتاره کهشی ههر وه کو خوی دیاری کردوه له گو قاری (ئیسلامی کوردان) کراوه ته ئینگلیزی و بلاو کراوه ته و ده قه کوردییه که شی له گو قاری (ئهنتولوگیا) که له سوید دهرده چی چاپ بووه ئهمه زیاتر هانی دام که سهرنجه کانمی له سهر دیاری بکهم و هیوادارم کاکه حهمه به قسه ی به به رز و نزم لیم و هرنه گریت. چونکه له پاستیدا منیش ده سالیک زیاتره به مه وله ویله وییه و به ره مه مهم و هی کتیب و ده سالیک زیاتره به مه وله وییه و کورد به می که کورد که که کورد کورکه کورکه کورد کورکه کانه که کورکه کورک

ههم وهك وتار لهسهر چاپ كردووه و هى تريشم بهدهستهوهيه و يهكێكيشم لهو كهسانهى كه زوّر بهدڵگهرمييهوه كار بوّ ئهوه دهكهم كه مهولهوييهكى ساق و ياق بخهينه كتێبخانهى كوردييهوه.

وتارهکهی کاك محهمه هه تا بلّنی چروپره و په راویزبه ندیی چاکیشی کردووه، به لام به داخه وه چه ند شه به قیکی تیدایه که پیویسته راست بکریته وه و ئهگه ر ئه م راستکردنه وانه ی لهگه لدا بیت ئه وا باشترین ژیاننامه ی مه وله وییه و تاسه ی خوینه ر و هه وادارانی ئه م شاعیره که له ده شکینن.

سەرنجەكان.

۱- کاك محهمهد نووسيويه (عهقيده مهرزيه - العقيدة المرضية - ئهم كتێبه بهزماني كوردي و ديالێكتي كرمانجي خواروو، شێوهي تايبهتي ئاخاوتني خهڵكي ناوچهي تاوهگوزييه). ئهمه جگه لهوهي (تاوگوزي) راسته تا (تاوهگوزي) چونكه وشهكه پێكهاتووه له ناوي دوو درهختي (تاوگ+گوێز) و ههموو جاف و خهڵكي ناوچهكه ههر بهشێوهي (تاوگوزي) بهكاري دێنن. ئهوهش راست نييه كه نووسراوه (شێوهي تايبهتي ئاخاوتني) چونكه تاوگوزييهكان عهشيرهتێكن له هوزي گهورهي جاف و بهشێوهي جافي دهدوێن، نهك شێوه ئاخاوتني تايبهت بهخوٚيان ههبێت، بوٚيه پاست وابوو بنووسرايه (شێوهي ئاخاوتني تايبهت تايبهتي جاف).

۲- نــووسیــویــهتــی: (لــهمــهوه بــهدووری نــازانم سهرهتــای نــاسیــاوی پهیداکردنی مهولهوی لهگهڵ عهنبهر خاتوون بو ئهو روزانی بگهرینتهوه
 که دوا قوناغی فهقییهتی له سلیمانی بهسهر بردووه و لهگهڵ ئهحمهد یاشای دوا میری بابان ییوهندی دوستایهتیهکی یتهویان له نیوان

بووه و لهگهڵ کوره یهکه یهکهکانی ئهو ئهوغانییانهی له دهرباری بابانییهکان بوون ناسیاویی پهیدا کردبی و لهم ریّگهیهوه عهنبهر خاتوونیشی ناسیبی).

ئەودى ئىمە وەكو خەڭكى ناوچەكە بىزانىن و لە گۆشەيەكى مىزۋوشدا بۆمان دەركەوتىي، تىرەيەك لەئەفغانىيەكان يا وەكو خەلكى نەورۆلى پنیان ده لین (ئەوغانى) و كاكه حهمهش ههر واى نووسیوه، له ئەنجامى شەرىكدا بووە كە سەرۆك تىرەكەيان بەناوى (ئازاد خان) دهکوژرێ ئیتر تیك دهشکین و سهری خویان ههددهگرن تا دوا هـ الله الله گوندی (چروسانه)ی نهورولنی دهگیرسیتهوه و جیوار دەبىن. ئىيتىر لىه ناو كورددا دەتوينەۋە و دەبىنىه نەورۆلى، سەرپەرشتكاريان (ئەكرەم بەگى ئەفغانى) دەبيت كە دەبيتە يەكيك لە دوازده سوارهی مهریوان. ههرچی مهولهویشه دوای ئهوهی که خویندن تهواو دهکات یهکهمین مهلایهتی له گوندی (چروسانه)ی ناوبراو دەبيت و لەم سەروبەندەدا ئاشنايەتى لەگەل ئەو بنەماللەيەدا پەيدا دهکات و عهنبهر خاتوون دهخوازی. پیرانی ناوچهکه دهیانگیرایهوه که ئەوان مەولەوپىان ناو ناوە (مەولەي) بەواتاي مەلا، چونكە تا ئيستهش ئەفغانىيەكان لە برى (مەلا) وشەي (مەولەوى) بەكار دينن. هەرچەندە لەم بارەيەوە رايەكى تر هەيە كە دەلنن: گوايە غولام شا خانی ئەردەلان كۆرىك لە زانايانى شارى سنە پىك دىنى و لەو كۆرەدا بههوی پلهی بهرزی شاعیریتی مهولهوییهوه بهرامبهر به (مهولهوی فارس) واتا (مەولانا جەلالەدىنى رومى) نازناوى (مەولەوى) بەم شاعیرهی خوّمان دهبهخشیّ.

۳- نووسیویه: (کارهساتیکی ناخوشی تریش له ژیانی مهولهویدا
 سووتانی کتیبخانهکهیهتی که له ئهنجامی شهریکی ئیمامی و

تاوگۆزىدا پرىشكى ئاگرى شەر كەپرەكەى مەولەويشى گرتۆتەوە و ئاگر بەر بۆتە كت<u>ن</u>ېخانەكەى).

لهم باردوه ئهوی راستی بیّت ئهوهیه که ئهم شهرهی کاك محهمه باسی دهكات بيست ساليك دواي مهرگي مهولهوي رووي داوه. ئهوه تاكو پهنجاکانیش خه لک مابوو که میرووی ئهم شهرهیان گیراوه ته وه و ئيستهش تاوگۆزى و ئىمامىش لىيان ماوه كه قسهى پيش خۆيان دهگیرنهوه و دهلین: شهرهکه له نیوان عهبدوللای کوری مهولهوی و حهمهمینی حهمه خان بهگی ئیمامیدا بووه، ئه و ههرایهی که كتيبخانه كهى مهولهوى تيدا سووتاوه هيرش و پهلامارى سوپاى عوسمانییهکان بووه بو سهر ناوچهی جافنشین بهمهبهستی چهککردن و دەمەلاخاسكردنى محەمەد پاشاي جاف و هيزدكهي - مەولەوى كە یه کیک له دوسته ههره نزیکه کانی محهمه د پاشا و نهو دهمه ش مالی له (چروّسانه) بووه. که شهرهکه روو دهدات و جافهکان لهبهر سوپای بیّ شوماری عوسمانییهکاندا ناتوانن خویان بگرن ناچار هه لدین بهرهو ئەوبەرى سىروان، مەولەويش رادەكات و لە گوندى (ولوەر)ى ناوچەى شهمیزان دهگیرسینهوه. (عومه ریاشای سهردار) سهراه شکری عوسمانییهکان دهبیت و بی بهزه پیانه دهکه ویته گرتن و کوشتنی دۆستانى محەمەد ياشاى جاف و سووتاندنى ئەو گوندانەى كە قەلەمرەوى محەمەد پاشا بوون. گوندى (چرۆسانه)ش لەو گوندانه بووه که گهورهترین زیان تنیدا رووی داوه، ئهویش سووتانی کتیبخانهکهی مەولەوى بووە.

مهحموود بهگی ئامۆزای مهحموود پاشای جاف که یهکیک بووه له دوستانی مهولهوی بهحهسرهتهوه باسی ئهو رووداوه دهکات و له پارچه شیعریکی (۳۰) بهیتیدا که بهفارسی بو مهولهوی نووسیوه تا رادهیهك

بهوردی باسی ئه و پرووداوه دهکات. شیعرهکه ماموّستا مهلاعهبدولکهریمی موده پیس له لاپه پهکانی (۳۸۱–۳۸۶) به رگی دووهمی یادی مهرداندا بلاوی کردوّته وه.

مەولەويش داخى سووتانى كتێبخانەكەى خۆى لە شيعرى (خامەى سەراوێز)دا دەربرپيوە ـ بروانە ديوانى مەولەوى ل١٩٢. كە لە بەيازێكى لاى ئێمەدا روون بۆتەوە كە ئەو شيعرەى ناردووە بۆ (مەلا لوطف اللەى سنەيى) نازناو بە(صەرعى)، ئەمىش بەشيعرى وەلامى داوەتەوە كە لە (٢٩) بەيت پێكهاتووە و سەرەتاكەى بەم شێوە دەست پى دەكات:

دلّم جەئۆف ئۆف زامەتان ئیشان دەردم دەردیوەن دەواش ناپەیدان

ئەمەش دوا بەيتيەتى:

تهن دهر وهقهزا هیچ مهبهر دلّگیر الحکم لله ههدرچی بنو تهقدیر

شایانی باسه له ههردوو شیعرهکهی مهولهوی و صهرعیدا باسی تاوان و ستهمی ئه و لهشکرکیشییهی عوسمانییهکان نهکراوه و نازانم بوچی ئاماژهیان پی نهکردووه؟ به لام له شیعره فارسییهکهی مهحموود بهگدا ئهم چهند بهیتهی تیدایه که ده لی:

ز آشوب زمان و چرخ غدار زشومی (عمر پاشای سردار) ییزید ثانی ان سردار افخم ولایت شد زبیرادش پرازغم اذلی مرا نموده اهل عیزت که مولای من از او کرده هجرت

(چروستانه) بزد آتش به یك بار كزیده جای خود دامان كهسار

واته: لهبهر ئاژاوهی زهمانه و چهرخی غهدار و لهبهر شوومیی عومهر پاشای سهردار، ئهو یهزیدی دووهمهی پایه بهرزه که لهبهر بی دادییه کهی خهم ههموو و لاتی داگرت. ههموو ئههلی عیزهتی زهلیل کرد و مهولای منیش (واته مهولهوی) له دهستی ههلهات. گوندی (چروسانه)ی بهجاریکدا سووتاند و ئهویش داوینی چیاکانی ههلبژارد بو جیگای خوی.

3- کاك محهمه د له دوا ديری وتارهکه یدا سائی مهرگی مهوله وی به (۱۸۸۲ یا ۱۸۸۸) داناوه. به لام سائی (۱۸۸۵ یا ۱۸۸۸) راسته. چونکه مهوله وی له سائی ۱۳۰۰ ی هیجره تدا کوچی دوایی کردووه، که ئهمه ش به پنی سائی زاینی ناگاته میژووه که ی کاك محهمه د. ئهم میژووی (۱۳۰۰) ههردوو خوالیخو شبوو (سهید طاهری هاشمی) و دکتور محهمه د صدیقی موفتی زاده) و ههروه ها ماموستا مه لا عهبدولکه ریمیش سهلماندوویانه. له ههموویان باوه رپینکراوتر لاواندنه وه فارسییه که ی مه لا حامیدی کاتبی شیخ سیراجه ددینه که به حیسابی ئه بجه د و شه ی (غش)ی بو مه رگی مهوله وی داناوه که دهکاته (۱۳۰۰).

دەڵێ:

بهر تاریخ وفاتش انقدر کردیم فکر کاسمان (غش) کرد بر مرگ جناب مولوی.

واته: بۆ مێژووى وهفاتى ئەوەندە بىرمان كردەوه، كە ئاسمان بۆ مەرگى جەنابى مەولەوى بى ھۆش كەوت.

مهولهوي شاعيري وينهى جوان

ئەم شاعیره گەورەيەمان ھيندە له بارى شيعرەوە دەستبلاو و دەولەمەندە، تا ئیستا جگه له بووژانهوهی بهرههمهکانی و دهیان وتار و کتیب و نامیلکهی لیکو لینهوه لهسهر شیعرهکانی و دوای سی سیمینار بهباس و خواسی رەنگاورەنگەوە، ھێشتا دەتوانين بەئاسانى بڵێين كەگەلى ھەنگاو ماوه بر گهیشتن به دوا نهومی کوشکی هونه ری ئه م شاعیره، چونکه بهراستی قوتابخانهیه که و بو خوی له ناو ئه و جهنجاله شیعرییهی بهههورامی گوتراوهی سهدهی پیشووتردا خاوهنی دهنگ و سهبکی تایبهتی خۆيەتى. لە ناو شاعيرانى هاوچەرخ و هاوشيوهزارى خۆيدا كە بريتين لە (مەھجوورى، صەيدى دووەم، مەلاى جەبارى، خالورى كوماسى، شيخ يوسفى نۆسمە، مەحروم، داخى، صەرعى، فەخرو لعولەما (حەيران) شيخ عەزىزى جانەوەرە، كەيخوسرەو بەگى ئىمامى، عەبدوللا بەگى شەرەف بهیانی، میرزا عهبدولقادری پاوهیی، شیخ عهبدولرهحمانی جانهوهره، ميرزا يهعقوبي جاف، خهستهي خانهگايي، مهلا نيظام، حاجي مه حموودی یاروهیس، ته حمه د پریسی (مهجذوب)، بولبول، مه لا ته حمه دی نۆدشەيى، ميرزا محەممەدى ميراولى، يوسف بەگى شەرەف بەيانى، مەلا وهلهوخان..) زور بهسانایی دهنگ و زهوق و سهلیقهی جیا دهکریتهوه.

شیعری ئه و شاعیرانه ی سهرده می که ناومان بردن ده کری تیکه ل بکرین و شیعری یه کیکیان به شیعری یه کیکی تریان دابنری یا ده توانین له ههر یه کیکیان پارچه یه کینین و بیکه ین به دیوانه شیعری و خوینه ر هه ست به یه که که ده نگییان بکات و که سیان بی جیا نه کریته وه. به لام له هه موویان باریکه وه ده نگی شیعری مه وله وی له هه موویان جیاواز تره و بی خوی باریکه وه ده نگی شیعری مه وله وی له هه موویان جیاواز تره و بی خوی دنیایه کی تایبه ته و ناوی به جوگه له ی نه واندا نا پروات. له ملایه و که نه مه پوله شیعره ده نگیان له یه که ده چیت، له ولاوه له قوتابخانه شیعریه که ی بابانی سهره تایید اده نگه کان نیجگار له یه که دوورن (نالی، سالم، کوردی، مه حوی، شیخ په زا) شیعریان به یه کان ناخوات و هه ریه که و سه بکیکیان گرتو ته به در.

سهبارهت بهمهولهوی و بهچی دهنگی تایبهتی بو خوّی دروست کردووه؟ ئهوه له وه لامدا دهتوانین بلّیین که ئهو شاعیرانهی هاوچهرخی – مهبهست ههورامی ویّژهکانه – جگه له کیّش و سهروا تهنیا توانایان بهسهر یهك دوو هونهری شیعردا زال بووه، خوّ ئهگهر تیاشیاندا بیّت زیاتر فریبی ئهوا کردوویهتی بهسییان، به لام مهولهوی بهجاریّك ههموو هونهرهکانی کوّ کردوّتهوه و زوّر شارهزایانه ئاراستهی کردوون، بوّیه له خویّندنهوهی دیوانهکهیدا ئهم هونهرانه دهکهونه دهست خویّنهر.

۱ – دارشتنی ههموو بابه ته کانی به لاغه ی شیعری (موحه سینانی به دیعی).

- ۲ تەركىبسازى.
- ۳ پهنابردنه بهر مهی بهشیوهی سوفییانه.
 - ٤ ئاوردانەوە لە كەلەپوور و مىتۆلۆژيا.
 - ٥ گەمەي زمانەوانى.
- ٦- پەنابردنە بەر ساز و ئاواز ئەمىش بەشيوەي سۆفىيانە.

V – وينهكيشان.

ئەمە جگەلەرەى كە خارەنى جيهانيبينىيە و خەيالنكى ئىجگار ناسكىشى ھەيە.

لهم رووهوه واته لهسهر ئهم هونهرانهی شیعری مهولهوی، ئهوا خوالنخوشبوو شیخ ئهمینی نهقشبهندی له کتیبی (تهصهوف چییه)دا بابهتیکی باشی لهسهر مهولهوی و مهی و سوفییهت نووسیوه و کاك رهحیمی لوقمانیش وتاریکی چاکی لهسهر مهولهوی و موسیقا بالاو کردوتهوه.

ئیمهیش له سهر خاله کانی دی وتارمان ههیه، به هیوای ئهوهی به ههموویانه وه دهستمایه ی ئه وه بن له تروّپکی هونه ریی ئه م شاعیره نزیك ببینه وه.

مهولهوی و وینه بابهتیکی فراوان و بهپیز و له پیشانگای دیوانه که یدا پتر له (۲۰) وینه ی جوان و رهنگینی پیشکهش کردووین، یانی زور هـ ونهرمه ندانه هـ ونهری وینه کیشانی کردوته دهسته خوشکی جوانکارییه کانی تری شیعره کانی و به مهش هونه ری نه هیشتوته وه له ناو شیعره کانیدا نه بیت.

وينه کان به شيوه په کی گشتی ده توانين بيانکه ين به سي به شهوه.

۱- وینهی پیالیستی: ئهم شیوه وینهیه له دیوانهکهیدا کهمترین پشکی بهر دهکهویت، بو نموونه پهنجه لهسهر ئهم وینانه دادهنین.

١

دەخىل جەماعەت بى ئىمامە تەن ئىمامەت ماتەم وەبى قامەتەن گوشهی تای هیندی مهندیلی بیگهرد مایل کهر ئهولای سای گهردنی زهرد قیام دهر وهبهژن ئهو قهد و قامهت قیامهت قام دهر پهری (قدقامت). ل۹۹

(بهشیکه له و شیعره ی که بو لاواندنه وه ی شیخ عهبدولسه مه د نووسراوه).

واته: دهخیله – بهشیخ عهبدولسهمهد بلین – نویژکهران ئیمامیان نییه: چونکه بههوی ئهوهی کهسیک نییه قامهت (قامت) بکات ئیمامهت مات و خهمباره، کهواته – ئهی شیخ – ههسته و خوّت ئاسایی میزهره سپییه بی گهردهکهت بکهوه سهرت و کهمیک لاری کهوه با ریشووهکانی بهلای گهردنه جوانهکهتدا بینه خوارهوه، به و به بن و بالا جوانهته وه راوهسته و دهنگی (قد قامت الصلوة) قیامهتی به رپا بکه.

۲

سیرکهر تهماشای ئه و جهمین جامان وهخصووص ئازیز شای نهونهمامان وهختی ئاموشوی ئاماو لواشهن تهرزهکهی وهبهرز دهورهی سهما شهن گرمهی نهقاره و لرفهی شهروالان خشیهی پامووره و زرنگهی خرخالان چریکهی سورنا و پریکهی خهنده پهشیویی زولفان ریشهی دل کهنده ئیشارهی وهناز، لهب خهندهی وهنهرم نمانای خالان نه تؤی پهردهی شهرم

سەر چۆپى وەناز قۆل ھۆرداى دەسمال بريقەي تىتە ولەرەي لىمۆي كالل. ل٣٩٢

(بهشیکه له و شیعره ی که بو زهماوهندی مه حموود پاشای جاف نووسراوه).

واته: تیر تهماشای ئهو کیژه جوانانه بکه که سیمایان وهك ئاوینه دهدرهوشیّتهوه، بهتایبهتی خوّشهویستهکهی خوّت که سهرتوّپی ههموو نازارهکانه. ئهو نازارهی که ئیسته دیّت و دهچی و بهو شیّوه جوانهی خوّی ههدّدهپهریّ. ئاوازی نهقاره و دهنگی خشهی شهروالهکان (تیکهلّ بوون لهگهلّ) دهنگی خشپهی پامووره و زرنگهی خرخالهکاندا، زورنا چریکهی بهرداوهتهوه و دهنگی پریکهی خهنده و پیکهنینیش دهبیستریّ. (نازارهکان که بهدهم ههلپهرکیّوه) زولفیان پهشیّو دهبی (ئهوهنده پیّیان دهکهویّت) پیشهی دلّ و ههناو له بن دیّنن. کیژهکان بهنازهوه ئیشاره دهکهن و زهردهخهنهیهکی ناسك دهنیشیّته سهر لیّویان، چوپیکیّش بهخهمزه و نازهوه دهسمال رادهوهشیّنن و بریسکه بریسکی خشلهکانی لهرینهوهی مهمکی (دیمهنیکی جوان دهنویّنن).

۲

سهدای (لاو هسه که لاو) زرهی زهر زنجیسر سلسله و بانیسه ر، بهندزری و لاگیر زهیامی گواره و زرنگه ی زهنگله ی زهر گله ی نهونه مام، له رهی لیموی ته پ شهوقی زهرق و بهرق فه رقی زهرکلاو ورشه و پرشه ی خوی کولامی بو گولاو شهقه و تهقه ی گهرم، چه پله و چیله ی نهرم

چریکهی وهناز، تریکهی وهشهرم سهمای دهسمالان، رهمای نهو هالان نهمای مه لالان، نمای وهش حالان چفهی گهردهن کهچ، مهرگی من چیش واچ خاین وهخهفه ت، نهزان جگهر پاچ لارهی قهدهلاران ئیشارهی کهم کهم، پهنجه وشاران شاخهی شریخهی خشلی نیمه رهنگ فرهی فوتهی شور، پاژنوی گولهنگ چهنگ خشه و خشپهی خاس، ترپهی پهنجهی کهوش عیشوه و نهزاکهت، گریشمهی بی خهوش وهيموى ئـالاى كالاى بالاى شهنگ قرچه و قوقهی جهرگ، دل وهخهمان تهنگ خەمىا و چەمىاى ناز نىمچە كناچان دەنگى (هەى شاباش) نەوجەوان واچان شاباشی شادی شهیدای شاباشان خاس خاس کزهی سوّز دهروون خاش خاشان ل ٤١١-٤١٤

(بهشیکه لهو شیعرهی که بو زهماوهندیکی دی نووسراوه).

بۆ ئەم چەند بەيتە وابزانم ليكدانەوەى ھەندى لە وشەكان بەس بن بۆ تىگەيشتنى.

لاو ههی لاو: جۆره گۆرانىيەكە. زەپ زنجىر: زنجىرى ئاڵتوون كە ئافرەت لە كەمەرى دەبەستى.

سلسله و بانی سهرو بهندزری و لاگیر (لاگیره) چوار جوّر خشلن. زهنگله: سوخمه بهند. خشلیکه لهرزهی نهونهمام: لهنجهی کچوله لیموی تهر: مهمك. فهرق: سهر. زهركالاو: كالوزير، خشليكه. خوّى: ئارهقه. تريكه: پێکەنىنى ناسك. سەماى دەسمالان: ئەو دەستەسرانەى كە چۆپىكێشەكان دەيشەكيننەوە. رەماى نەوھالان: راكردنى منالەورتكە (راويان دەنين بۆ ئەودى ھەڭپەركى تېك نەدەن). نەماي مەلالان: نەمانى ئەوانەي كە خەم و خەفەت دەخۆن، واتە ھەموو كەس شاد دەبى وكەس بەغەمگىنى نامینیتهوه. نمای وهش مالان: خو نواندنی ئهوانهی شاد و بهکهیفن. چفهی گهردهن کهچ: ئهوانهی که سهردادهنوینن بوّلای گویی یهکتر و چپه دەكەن. مەرگى من چێش واچ: بەچپەكردن دەڵێن: تو مەرگى من چييان وت. خاین وهخهفهت: خهفهت دهدهن بهپیاوی خراب. نهزان جگهر پاچ: جەرگى پياوى نەزانىش دادەپاچن. لارە: سەر لاركردنەوە. پەنجە وشاران: پەنجە گوشىن. شاخە: دەنگ. نىمەرەنگ: كاڵ. فۆتە: سەرپۆش. پاژنۆ: ئەو كيشهى كه دهكريته كول و تا سهر ئه ژنو دهگريته وه. چهنگ: لار. گريشمه: ناز. خهمیا و چهمیای ناز: لاربوونهوه و خو چهماندنهوه به نازهوه. نیمچه كناچان: كيژۆڵه. كچى تازه پێگهيشتوو. واچان: دهيڵێن. خاش خاش: لهت لهت و بریندار.

٤

نــهوای کــهژاوهی لــهیــلــی نــازانــهن سهرهتــای تــهـــ مــیت شیــریــن رازانــهن وهی روّی دمای کوّچ مهجنوون بهختانهن نــالّــهی فــهرهــادیــی زامــهت سهخـتــانـهن چــون شیّویــا لانـــهی دلّان پـــر داخــان جـوق جوّق سیـامـال شین پـهی لـهیلاخـان

(شیعرهکه بو کوچکردنی جافهکان نووسراوه بهرهو کویستان).

تەلمىت: ئەو جىڭەوبانەيە كە بەسەر پىشتى والخەوە تەخت دەكرى و لەسەرى دادەنىشن).

واته: دەنگ و ئاوازى ئەو كەژاوانە دۆت كە ئەوەندە جوانن نازاران پۆيان دەنازن و سەرەتاى تەلمىت بەستنى ئەو جوانانەيە كە بەقسەى شىرىن لەگەل يەكتر دەدوۆن. بەھۆى كۆچكردنى ئەو نازارانەوە دەنگ و ھەراى وەى رۆ وەى رۆى ئەو دلدارانە دۆت كە وەكو مەجنوون بەختيان رەشە و نالەى وەك نالەى فەرھاد بەر گوى دەكەوى كە لە تاو ئازارى سەخت دەينالاند، كە رەشمالەكان دەستە دەستە بەرەو كويستان رۆيستن ھۆلانەى دلدارە داخ لە دلەكان شۆوا. ئەى سەرەك ھۆز لابكەرەوە قسەيەكم ھەيە با عەرزتى كەم (قسەكەشم ئەوەيە ئاگات لە خۆت بىق) ھۆزى خۆشەويستەكەم لە پۆشەويە...

٥

ئے ساسه ی نے چیر ماوه ردم پهریّت ویّت تهیارمه که رد، چون کی؟ ههر چون ویّت مانی وه صه نعه تسه لیقه ی مانی صوب نه جاسووسگه ی ملان، سه رهه ردان چون سوّمای خورشید شوّله که رد هه رزان مشانای وه پیّل لووله ی دوور مهنزل موسه وی سه رته ل کارخانه ی مووسل خارای خانان تاق قوولی لوول وهرده چون نیگای دلّبهر ههزاره کهرده دروستی و هه للمه ته قه زاو خه یال ته ور ناله و نارو دوود رهعدو بهرق و ههور وهش دهماخ دلشاد بهو شكل و شيوه پ ێوهوهو جهستهی سهد سهودا پ ێوه خاو خاویهی نهچیر چهم وهنیگاوه تـهك مـهدايـن وهلاى كـۆى (ئاتـهشگـا)وه من مات و بندهنگ، بنسهدا و ناله يهكي بيم چون سهنگ قوللهي (قهزاله) تن كەل گەل، گەل گەل وەچەم مەكەردى پاریز وهپای ریز ئهستهم مهبهردی مهگرتے شنوی ههناسهت بیدهنگ دووهاچهی چهتال مهنیای نهرووی سهنگ مشت گرته و دیاو ئیشارهی ماشهك تهقییا وینکیا و کلافهی که ل یه ك هـــهرلا هـــوش مـــداي گــوش وهسهداوه هـ هرسهنگي پـهي ويش دهنگي مـداوه بازره پرتاو، كۆچون تل مەوەرد

ههر بهردبی نه و ههرد مههه رد وینه ی گهرد. ل ۱-۱۹۹

(بهشیکه له و شیعرهی له بارهی راوهوه بو شیخ یوسفی نووسیوه).

واته: تفاقی راوکردنم بۆ دەھێنایت و تۆیش خۆت ئاماده دەکرد، وەك كێ خۆت ئاماده دەكرد؟ هەر وەكو خۆت (چونكه هیچ كەسێ وەك تۆی پێ

نهده که وت). فیشه ك له غی تفه نگی (ماده نی)ت دهبه ست و ئه وه نده جوانت لی دههات له نیگاریکی دهستکردی (مانی) دهچوویت. بهیانیان زوو که سۆمای خۆر پرشنگی دەبەخشىيەوە تۆ لە مله و سەركێوەكاندا دەچوويتە كۆلىتەرە، تفەنگى نايابى (موساخانى) دروستكراوى كارگەي مووسلت دەكردە شان، ئەو تفەنگەى كە گوللەى دوور دەرۆشت و لە جۆرى ئاسنى چاك دروست كرابوو. پشتهكهى خان خان نهخشاندبووى. لوولهكهى قوول و لوول خواردوو بوو تا دهگهشته دهم کونهکه تهسکتر دهبوویهوه. وهك چۆن كچێكى جوان لەلاكردنەوھىەكدا ھەزار دڵ دەپێكێ، ئەو تفهنگهش ئاوا رووی له ههر رهوه نیچیری بکردایه ههزاری لی دهخستن. دهست راستیت وهك تیری قهزا و قهدهر و هه لمهتیشت وهك خهیال گورج و گۆڵ بوو. تۆ بەو دىمەنە جوانەوە و منىش بەم لاشە دەردەدارەوە وردە وردە دەمانروانى بۆ دىتنى ننچىر و پالمان دەدا بەلاي چياي (ئاتەشگا)وه. من بيدهنگ دادهنيشتم و سرتهم له خوم دهبري، وام له خوم دهكرد وهك بەردىكى چياى (قەزالە) بم وابووم. تۆيش كۆمەل كۆمەل كەلەكيويت دەدى و بەئاستەم بەسەر وردە بەردەكاندا دەرۆشتى بۆ ئەوەى دەنگيان لى هەلنەسى و كەلەكيوپيەكان راكەن. دەمى خۆت دەگرت و هەناسەت لە خۆت دەبرى و دوو پێچكەى تفەنگەكەت لەسەر بەردى دادەنا و ئامادەى تهقه کردن دهبووی. شت گرتنه وهت و روانینت و دهست بردنت بو زامنهی تفهنگ و تهقینی و پیکرانی که له کیوییه که و تلبوونه وی، ئه مانه ههمووی له ساته وهختیکی کهمدا ته واو دهبوو. دوای تهقهکه سه رنجت بدایه ته هه ر لايهك گويت لئي دهبوو كه ههر بهردي بو خوى دهنگى دهدايهوه، ئهو حەيوانەى لە ترسى تەقەكە گەرابوويەوە دواوە بەپرتاو راى دەكرد، لەگەڵ راكردنهكهيدا بهرد له ژير پيي بهردهبوونهوه و تا دهكهوتنه خوار ئەوەندەتيان دەخوارد دەبوون بەتۆز.

۲- وینهی روّمانتیکی: ئهم جوّره وینهیه له دیوانهکهدا گهورهترین پشکی

١

ئاه ووی توونی دڵ وهبوّی ناف ئاوا تاربی نهجه له و گهرمهسیّر ماوا دهم کهرد مدراوه، دیاوه مهس مهس پهی ههردی بارگهی توّ گومه تهش بهس پهریّش کهرسای وهلّگ هیمهت وه یاتاخ نه کهروّش سهردیی ئیلاح بی دهماخ چووزهی سهوزهی ههردهفهیضی توّ وهروّ

گەردش نەپاى كاولوتىقى تۆكەرۆ. ل٧٤-٧٥

(بهشیکه له و شیعرهی له پیداهه لدانی شیخ حهسهنی مه و لانادا گوتراوه).

واته: ئاسكى توونى دڵم، ئەو توونى دڵەى كە بەبۆنى موشك ئاوەدانە. لەگەڵ ئاسكى گەرميان جيا بۆتەوە، كە جيا بووەوە ڕاى دەكرد و جار جار رادەوەستا، لەگەڵ راوەستاندا بەدوو چاوى مەستەوە لاى دەكردەو بەدواى خۆيدا، ئينجا خۆى گرمۆڵ دەكرد و بەرەو ھەردى بارەگاى تۆ كە (مەولاناوا)يە قەڵەمبازى دەدا. (دەى قوربان تۆيش) سێبەرى گەڵاى ھيمەتى خۆتى بۆ بكە بەمەنزڵ و پێخەف، با سەرماى كوێستانە دا لە زەوقى، ھەروەھا با خۆراكى بريتى بێت لە چووزەرە گياى چياى فەيز و بەرەكتى تۆو لە بنارى چياى لوتفى تۆدا بێت و بچێ.

چون چیهرهی خهیال روخسارهکهی ویش نه توی پهردهی دل مهعدوومیی دلریش نمانای جهمین شای سوسهن خالان کهم کهم جهگوشهی لای سیما مالان زهمین منه تبار پامینا و مهو بهرد جارجار وهرووی ناز باوهشین مهکهرد باوهشین مهکهرد به صهفهی بیگهرد نازکیش جهباد ئیحتیاط مهکهرد منه توی تاریکی تای شهدهی بیگهرد منه توی تاریکی تای شهدهی بیگهرد

۱۸۳ - ۱۸۲ ا

(بەشىكە لەو شىعرەى بۆ نازارىكى جاف نووسراوه).

واته: وهك رووخسارى خهيال له ناو پهردهى دلّى مهولهوى دلّ برينداردا، ئاوهها رووخسارى خوّى نيشان دا. شاى سوّسهن خالهكان (ئهوپهرى جوان) هيدى هيدى له گوشهى رهشمالهوه سيماى خوّى نيشان دا، ئهوهنده جوان و لهخوّبايى بوو منهتى بهسهر زهويدا دهكرد كه بهسهريدا دهرويشت. جار جاريش له رووى نازهوه باوهشينى خوّى دهكرد، كه ئهو سيما بى گهردهى خوّى باوهشين دهكرد، ئهوهنده ناسك بوو له شنهى باوهشينهكه دهترسا كه زيانى پى بگهيهنيت و روومهتى برووشينى. له ناو باوهشينى پووشينى بهووشينى دهيات باهههكانى پووشينه جوانهكهيهوه ناسكيى سيماى وهك ئاوى حهيات شهيولّى دهدا.

یه ند نه تقی زهلکاو دهواتی پروهی مدران مونته ظیر وه لگ ئاوه ردن نهی نهی نهی نهی کردی دلان پی خسته ولگ مادوشه وه به سته وه به سته و لگ مادوشه وه به سته وه به سته و کارگ

(دوو بهیته له و شیعرهی که له وه لامی شیخی سیراجهددیندا نووسیویه). نهی: قه لهمی قامیش.

واته: قەلەمەكە ئەوەندە لە ناو زەلكاوى مەرەكەبى پى لە دەرد و بەلادا وستاوە و چاوەرىئى نووسىنى كردووە گەلاى دەركردووە. ئىستە قەلەمەكەم ئاوازىكى لىوە ھەلدەستى دلەكان پى نەخۇش دەكەون و گەلاكەشى بەستە بەبەستە ئەو ئاوازەى لەگەلدا دەلىتەوە.

٤

ساڵێ قافڵهکهت ساکن نهسهیر بو یهك عهرزێ دیرم: ئوٚغرت خهیر بو گیٚجی زریوّار ههرسم مهوج وهردهن سارای مهریوان تهمام ههر کهردهن بازش ههناسهم صوب وهنهش دهرو یهخ کهرو قهتار ئاسان بوویهرو

(سي بهيته له و شيعرهي بو كاروانيك وتراوه).

واته: ئەى كاروانچى ساتى كاروانەكەت راوەستىنە تا قسەيەكم ھەيە

عهرزتی بکهم و ئینجا برق ئیسته گیژاوی گۆلی (زریبار)ی فرمیسکم شهپول دهدا و سهرتاسهری دهشتی مهریوانی کردووه بهقور، (کهواته ناتوانی برقیت) بیله با کزهی ههناسهی ساردی بهیانیانم بدا له زریبار و بیبهستی تا کاروانهکه ئاسان بپهریتهوه.

تێبینی:

۱ – زۆر زستانى وا دەبئ زريبار دەيبەستى و كاروان بەسەرىدا دەپەرىتەوە.
 ۲ – لە دىوانەكەدا دوا بەيت بەھەلە لىكدراوتەوە.

٥

ئوسای بلوور بهند پهنجهرهی کاوان نایسنه سازیش وست ئه شهتاوان وهروی بهرد ئه و بهست گرد گوزهرگایی دووی ئازیسز شهن دل ئاهه پرایسی های نه، دل لواو ئاماش پهی نییهن مهکیانهش پهی چیش نهسیم کوشییهن؟ مهکیانهش نهی چیش نهسیم کوشییهن؟ بسدارهش نه تسوی دل دهروون ریشان شون ههن نهی سهروهخت، سازان پهی دهلیل جه ههر سهر بهرزی ههر سی دیدهم میل بشو چسون یساوای وه دووی سهردهوه بسق چهرسا بنال وهی دوو فهردهوه بالاخانهی چهم دیوانهی تسو

تكهش عاجزكهرد خهيالت تيشدا

.079 - 071

(بەشىكە لەو شىعرەى كە لە خانەقاى تەويللە بۆ شىخى بەھاددىنى نووسىوە).

واته: ئەو وەستايەي كە شووشەي خستە پەنجەرەي چياكانەوە (مەبەست خوایه) ههموو چهمه کانی کرد به تاوینه (سه هو ڵبه ندان)، (تهمه له لایه ك، له لایه کی دییه وه) به فریش هه موو رینگه و بانه کانی داپوشیوه و ته نیا كويره رييهك كه مابي بو چوونه لاى دوست ههر دووكه لى ههناسهيه. (مەولەوى) نەكەي دلت بنيرى، چونكە دل ريگەي ھاتوچۆي نييە. لەباتى ئەو نەسىم بنىرە. ئەي نەسىم بۆكون چووە؟ دەسا ئەي باي نەسىم ھەلسە وبروّ.. ئەگەر پەنجەي پىشت تەزى ئەوا بىخەرە ناو دللى دەروون بريندارانهوه با گەرمى بيتهوه. ئەگەر لەوەش دەترسى ريكى لى ون ببى، ئەوا مەترسە، چونكە رێگەكە نيشانەي رێدەركردنى پێوەيە كە بريتييە لە فرمنسكى چاوم و لەسەر ھەر بەرزايىيەك فرمنسكى چاوم بۆتە دارمىل (فرمیسکهکان یه که لهسهریه ک بهستوویه تی و شیوهی چلوورهی وهرگرتووه و بوته دارمیل بوریگه دهرکردن) بروبو لای دوست، که گهشتیته خزمهتی به دهم هه ناسهی سارده وه بی پرس ئهم دوو بهیته شیعرهی بر بخوینهوه. بالهخانهی سهرچهم که دیوهخانی تویه و بانهکهی به خاکی به ر ده رگانه که ت سواغ دراوه، ئیسته دلوّیه دهکات و وینهی توّی تيا زيز كردووه، ده وهره جاريك پيهكي پيدا بني و بيكوتهوه.

(ئەم دوو بەيتە واتايەكى وردتريشى ھەيە ھەروەكو مامۆستا مەلا عەبدولكەرىم ليكى داوەتەوە).

۳- وینهی تیکه ل: ئهمه ش جوره وینهیه که له دیوانه که دا و له یه که کاتدا بریتییه له تیکه له ی پیالیستی پومانتیکی، مهبه ست ئهوه یه له وینهیه کدا به چهند بهیته شیعر کیشاویه تی سیمای هه ردوو شیوه کهی پیالیستی و پومانتیکی دهبینرین. ئهم جوره وینهیه ش له دیوانه که دا پتر له (۱۰) وینه و و و ابو نموونه هه ندیکیان به سه ر ده که ینه و .

١

زوسانهن وهی رهنگ وهگهردوون یاوان
گینجیای لوول گینج کلیلهی کاوان
بهناباشیی بورج بهرزه دیاران
سفیدکاریی کهرد تاقچهی موغاران
چ شیرین زهرگهر توفی ههوای سهرد
گوشواره نهگوش نهو نهمامان کهرد
پهی نیگای بالای مهحبووبی بیگهرد
پهن نیگای بالای مهحبووبی بیگهرد

واته: زستانه و گهردهلوولی به فری لاپاله کان خول دهخوا و به رز دهبیته وه و به م شیّوه سه رله ئاسمان دهسوی و به م شیّوه سه رله ئاسمان دهسوی و به م شیّوه به رزه کان (مهبه ست دهستی قودره تی خوایه) تاقه بچکوله کانی ده می ئه شکه و ته کانی کاریی کردووه و نیرینگه ری توفی هه وای سارد چه ند جوان و شیرین گواره ی کردوته گویی نه و نه مامه کانه وه (گواره به واتای چلووره و سیخچه دی نه که لای زه رد هه روه کو له دیوانه که دا وا دیاری کراوه).

بۆ دىتنى بالاى خۆشەويستە بى گەردەكەم سەھۆلى ئاوينەى بۆگرت و تەم و مر خۆى كرد بەچارشيو بۆى.

نازك تهدارهك فهسلایی وههاران شیرین ئارایش ههرده و کوساران گول چون رووی ئازیز نهزاکهت پوشان بهفراوان چون سهیل دیدهی من جوشان مدیان گولان نهای دهربهندان ئه یهکته وینهی ئارهزوومهندان چ خاس خاس شینونه ی نارهزوومهندان سهوزه وه رووی خاك جهرگهی یاراندا بویان رهعشهی وهجد دلهی پاکشان عهیان نه شنیای سهوزهی خاکشان. ل۳۶۱

واته: نامه خوا وهرزی به هار چهند جوان خوّی ریّکخستووه و چیاکان چهند شیرین خوّیان رازاندوّته وه. گولّ وهك رووی خوّشه ویسته کهم به رگی ناسکیی پوشیوه و به فراوه کانیش وهك لافاوی چاوم خورهیان دیّ. گولاله ی داویّنی دهربه نده کان وهك یار و دلّدار ته ماشای یه کتر ده که ن. گژوگیای سهر گوری یاران چهند جوان له ئیواراندا ده شنینه وه، سهیری له رینه وه ی عیشقی دلّی پاکیان که به ناشکرا له شنه شنی گژوگیای سهر گوره کانیاندا دیاره.

۲

ههرجایی چون بهخت دووری نهوهالان سیابی، تاریك جه سیا مالان گیجی دوودی ئاخ ههواش پرکهردهن ئانهیا تاخگهی خالوی هام فهردهن گاگیجی سهرسام نهگیجاوهدا گاخهفت نه توی خهفه تخاوهدا جه نه شئه ی گهرمیی ههوای کوورهی مهیل جای تینیش کهم کهم جهنهم بیهن کهیل ویّت ناسا وه نهرم ویّت نه رووی نهم دهر بسه و شنوی فینک دانش بیدارکه به به لام شنیای تای سهرسوورمهی بیگهرد به ازار نهدو هیچ وهسای گهردهن زهرد.

ل ۱۱٥ - ۲۱٥

واته: ههر جیگایه که بهبونه ی زوریی روشماله وه روش داگه رابی و ته وهنده روش بووبی له بهختی دلادارانی دوور له یار بچی و ههروهها گیژه لووکه ی دووکه لی ناخ هه لاکیشان ئاسمانی داگرتبی نهوه ئه و جیگایه جیگای خالوی کوماسیه – ئهحمه د به گی کوماسی – خالویش خوو و خده ی وایه جار جار له ناو گهرداوی عیشقدا سهرسامه و جار جاریش خهوی خهفه تی لی که و تووه دله به رنه شنه ی گهرمای ههوای کووره ی ئاره زووی دوست که م که م چالی لاملی پر بووه له دلوپه ئاره ق جا تویش (ئهی شنه با) خوت ئاسایی به نه رمونیانی خوت بده له ئاره قه کهی و به شنه ی فینکت خه به ری که رهوه و به لام ئاگات لی بی واخوتی لی نه ده ی که پیشووی مشکییه کهی بله ریته وه و ئازار به گهردنی خوت ی لی نه ده ی که پیشووی مشکییه کهی بله ریته وه و ئازار به گهردنی

لهم نموونانهی سهرهوه و گهلیّکی دی له دیوانهکهی شاعیردا دهبینین و ئهوهمان کهوته دهست که شاعیر چهند یا چهندین ویّنهی بهدوای یهکدا

هیناون به شیوه یه که جاری وای هه یه به شی گهوره ی غه زه لینکی یا قه سیده یه کی له وینه پیک هیناوه. جاری وایش هه یه له پارچه شیعریکیدا ته نیا وینه یه کی دار شتووه. ئیتر غه زه له که یا قه سیده که ی به زمانی وه سف و مانا ده ربرین و به لاغه بازی ته واو کردووه. ژماره ی ئه و وینانه ش له دیوانه که دا که من و وا ده چینه سه رهه ند یکیان.

١

زووخاو گیج مهدا دیگی دهرووندا هووناو هورشاناش جهستهی زهبووندا. ل۲

واته: زووخاو له مهنجه لی هه ناومدا گیج و خولی دهخوارد و خویناوی دهپرژان به جه سته ی کن و لاوازمدا.

۲

بدّی بالات ههرزان وه دهشتودهردان نمهز رای لای تهرم وهکهام گهرزمردان. له ۱

واته: بۆن و بەرامەى بالات وەھا دەر و دەشتى گرتۆتەوە، كاتى كە دەمەوى بىلام بۆلات سەرم لى تىك دەچى و رىگە دەرناكەم (يانى نازانم بەكام رىگەدا بىلىم بۆلات، ھەموو رىگەدبانەكان بۆنى بەلاتيان گرتووە.)

٣

زایفیم ههریهند جه حهد بهرشییهن نهسیم نهر باروّم عهجایب نیایهن. ل۶۹

واته: لاشهم له رادهبهدهر له رو لاواز بووه وام لی هاتووه هیچ سهیر نییه تهگهر بای نهسیم ههلم بگری و بمهینی بو لات.

نهی گههوارهی دهور تای دهسرازهخهم تاکهی سهر ئهنگوشت غهفلهت نهتوّی دهم؟ ل۲۹۵ واته: تاکهی له ناو بیشکهی زهمانه داکه دهسرازهکهی بهخهم هوّنراوه ته وه. سهر پهنجهی بی ئاگایی دهبهی بهدهمتدا؟.

واتاى راستهقينهى ههندى وشه له ديوانى مهولهويدا

مهولهوی ئه و شاعیره گهورهیه ی گهلهکهمان که بهیهکیّك له لووتکهکانی شیعری کوّنمان دیّته ئه ژمار و بو خوّی خاوهنی دهنگیّکی تایبهتییه و نموونه ی جوانترین و به زهوقترین شیعری روّمانتیکی پیشکه ش به کاروانی ئه ده به کهمان کردووه. ماموّستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس به یه کهمین که سه داده نری که له خزمه تکردنی به رهه مه کانی ئه م شاعیره که له دا ماندوو بوونی نه ناسیوه و شاکاره کانی زیندوو کردوّته وه که همرگیز چاومان له دیمه نی سیحراوی و ینه کانی و دلّمان له واتای به چیّری به یته کانی و هه ستمان له هونه رو سه لیقه ی شیعری تیّر نابیّت.

مهولهوی تا ئیسته کاری باش لهسهر شیعرهکانی کراوه، چ ئهوهی که ماموّستا مه لا عهبدولکهریم و کورهکانی کردوویانه و چ ئهوهی که دوو میهرهجانی له سلیّمانی و یه کیّکی له سهقز بو بهستراوه. له گه ل ههندیّك کتیّب و نامیلکه و وتاری تردا. به لام هیّشتا ههر ماویه تی و باس و خواسی پتر هه لده گریّت.

بەندە دەمیکه خەریکی ساخکردنەوەی دیوانی ئەم شاعیرە مەزنەمانم، مەبەستیشم ئەوەیە کە مەولەوییەکی پاکەوەکراو لە ھەللە و پەللە بكەویتە بەردەست خوینەران. لە کتیبی یەکەممدا بەشیکم دانابوو بەناوی

(پشکنین) که له و بهشهدا به پنی نه و به یاز و که شکو لانه ی که له به ده مستمدا بوون هه ولی ساخکردنه وهی زوّریّك له شیعره کانم داوه. له م وتاره شدا کارم له سه در ساخکردنه وهی کوّمه لنی و شه کردووه که به داخه و له دیوانه که دا وه ک پنویست واتا کانیان لیّک نه دراوه ته وه. نه مه شه ولیّکی دیکه مه بوّ ساخ و پاککردنه وهی دیوانه که و به کاریّکی گرنگ و به سوودی ده زانم.

۱ - زووخاو گنج مهدا دیگی دهرووندا

هووناو هۆرشاناش جەستەي زەبووندا. ل

لهم بهیته دا وشهی (هوّرشاناش) به (قولّپی ئه دا) لیّکدراوه ته وه. به لاّم بوّ واتاکه ی (ئه پرژان) دروسته و واتای بهیته که وای لیّ دیّت (زووخاو گیّج و خولی ئه خوارد له ناو قازانی دهرووندا و خویّناوی ئه پرژان به لاشه ی زهبوونمدا).

۲ - هۆشم بى هۆشەن، فامم قامەت قاخ

بۆى دوورىي ئازىر مەيۆم نەدەماخ. ل٢٢

لهم بهیته دا وشهی (قاخ) بهم شیّوه لیّکدراوه ته وه و شهیه کی تورکییه واته ههسته، نهبیّ له (قالق) هوه هاتبیّ.

به لام له راستیدا واتای (چهماوه) دهگهیهنی، بهم پنیه دهبی بهیته که بهم شیوه لیک بدریتهوه (هوشم سر بوه و ئاگای له خوی نهماوه، تیگهیشتنیشم بالای چهمیوه ته بون و به رامه ی دووریی ئازیز دیته لووتمه وه).

7 کهرهم دهر نه دهس رجای ئهوگاران

بو بهخشهم وهعشق مظنهی یاران. ل۲۵

وشهی (مظنه) لهم بهیته ا به (گومان) لیکدراوه ته وه و ایه، به لام هه رئه و هه وشه هه که چوّته ناو زمانی فارسییه وه جگه له (جیّگای گومان) واتای (نرخ و به ها)یشی وهرگرتووه که مه وله وی ئه مهیانی مه به ست بووه. به م پنیه واتای بهیته که وای لیّ دیّت. (ئه ی ئه و خوایه ی که به خشیش ده خه یته دهستی تکای ئه وانه وه که زوّر گیروّده ی عهشقن، وه ره بمبه خشه به عهشقی پر به ها و نرخی دوستانی خوّت) نه ک به م شیّوه که له دیوانه که دا لیّکدراوه ته وه (ئه ی خوایه که توّ به خشیش ئه خهیته دهستی تکای ئه وانه وه که زوّر گیروّده ن. بمبه خشه به عهشقی گومانی چاکی دوستان پیّم).

٤ - ئىمشەو ھەمدىسان دەروون پر خەمەن

ئەساسەي ماتەم جەلامان جەمەن. ل ٤٤

لهم بهیته دا وشهی (ئهساسه) به (هویه کان) لیکدراوه ته وه. به لام پاستیه کهی ئه وه یه واتای (تفاق و که رهسته کان) ده دات، به مشیوه واتای بهیته که ده بیته که ده بیته که ده بیته که ده بیته که ده کوره بوته و که ره بوته و که رو بوته و که ره بوته و که رو بوت

٥ - بۆي (عەنبەر) نە تۆي دەماخم دوور كەرد

فرسهتش ئاوهرد ههوای وهبای دهرد. ل۲۶

وشهی (عهنبهر) لهم بهیتهدا به (گیانی بۆنخۆش) لیکدراوه تهوه، به لام عهنبهر گیا نییه، به لکو ماکیکی بۆنخۆشی رهنگ خۆلهمیشییه له گهده یا له ریخوله ی جوری ماسیدا به ناوی (کاشالوت) پهیدا دهبی.

٦- ریزان سهوزه ی گول مهعاریف وهگل
 چول بیهن چهمهن چه سوزه ی بولبول. ل ۱۷

لـهم بـهیـتـهدا وشهی (مـهعـاریف) بـه(زانست) لـیّکدراوهتـهوه، راسته مهعاریف واتای (زانستهکان) دهدات، به لام له فارسیدا به واتای (کهسانی ناودار) و (ئههلی زانست و چاکه) ش دیّت، له شیعرهکه شدا ئهم دوو واتایه راست و مـهبـهستـی شاعیره، چـونکه شیعرهکه له سالانی کویربوونی شاعیردا و تراوه پریهتی له گلهیی له دوّست و هـاوهلهکانی که پشتگوییان خستووه و وهك جاران بایهخیان پی نهداوه. له بهیتی پیش ئهم بهیتهدا ئهلین:

سەردبىيەن گەرمىيى شەوقىي ھامىفەردان گەرمەن سەردىيى زەوق جەرگەي ھامدەردان

ههروهها له بهيتي پاشهوهشيدا دهڵێت:

نیگای ئیلتیفات گۆشەی چەم كەمەن رووی دەشتى صەفای ئەھلى دڵ تەمەن

واته: سهیرکردن و روانینی گۆشهی چاو کهم بۆتهوه و رووی دهشتی بهزم و خۆشی (ئههلی دڵ) تهم دای گرتووه.

لهم دوو بهیته دا پهیوه ندی نیوان و شهکانی (هامفه ردان: هاوریکان) و (ئههلی دل) لهگه ل و شهی (مهعاریف) به واتای (که سانی ناودار) و (ئههلی زانست و چاکه) دروست دهبی .

شاعير لهم سيّ بهيته دا گلهيي لهو كهسانه دهكات كه بريتين له:

١ هـاورێكانى.

۲ کهسانی ناودار که بهمهبهستی شیخانی نهقشبهندی و بهگزاده جاف و مهلاکان و سهیده دوستهکانی.

۳ – ئـههـلـى دڵ كـه مـهبـهست خـهلـيفـه و مـوريـد و مـهنسووبـهكـانـى شيخهكهيهتـى.

بهم پێیه واتای بهیته که وای لی دێت (په پهی گوڵی که سانی ناودار یا ئه هلی زانست و چاکه داوه ریوه ته سهر خاك و چیمه ن له ئاواز و چریکهی بولبول چوڵ بووه).

٧- نەسىم وەبۆى چىن چنوورى سەر ھەرد

سوب (صباح الخير) دهماخي دل كهرد. ل٦٨

له لیکدانه وه ی نهم به یته دا ماموّستا مه لا عه بدولکه ریم نووسیویه (شنه ی بای ناسك به بوّنی چین چینی گیا چنوور دهستی کرد به مهر حه بالیکردنی دلّ له به یانیدا).

له لیکدانه وه که دا جگه له وه ی (صباح الخیر) واتای (به یانیت باش) ده گه یه نی نه که مه رحه با، وشه ی (ده ماخ)یش په پینراوه که به واتای (لووت) هکه که واته به یته که ده بی به م شیّوه لیّك بدریّته وه (شنه با به بیّنی زولفی چنووری سه رکیّوه کان، به ره به یان هات و به یانی باشی له لووتی دلّ کرد).

چونکه شنه بهلووتدا دهچی نه ک دڵ، مهولهوی شاعیرانه تهرکیبی (دهماخی دڵ)ی دارشتووه و بهخهیاڵی شاعیرانه لووتی بو دڵ دروست کردووه.

۸ - داد جه ههوای شووم بهدستارهی من

هـهر نهو گولالهی من نه پیوارهن. ل ۲۹

لهم بهیته دا وشهی (پیوار) به (خاك) لیکدراوه ته وه. به لام واتای (نادیار، ناپهیدا) ده دات. ئه وکاته واتای بهیته که وای لی دیت (ههی داد و بیداد و له ده ست ئاوازه ی شوومی ئه ستیره ی به ختم، چونکه به ته نیا هه دم من گولاله ی نوی (یار)م دیار نییه).

له لیکدانه وه که ی به پیز ماموّستادا و شهی (هه وا) پشتگوی خراوه. که له کوریدا به واتای (ئاواز و گورانی) دیّت. به لام پیویسته هه بیّت. چونکه هه رئه و و شه یه پهیوه ندییه که لهگه ل دو و به یتی پاشه وه یدا در وست ده کات. که باسی (ده ف، صه دا، سه متوور، موتریب) یان تیّدایه. و که ده لیّ:

یا وهلوهلهی (دهف) شا دهرویش، جوشی بسه و (صهدا)ی ریشهی دل ئساسناوه یا جوشی (سهمتوور) (موتریب) خروشی چهنی ئهی دووفهرد حهسرهت مهعناوه.

۹- ئەى تۆ كام نەدىت جە عەرووسى نۆ
 تا عەرووسى خاك پەشتان بى وەتۆ .ل٩٧

وشهی (پهشتان) به (هاوپشت) لیکدراوه ته وه. به لام واتای (جووتبوون و راکیشانی دوو که س پیکه وه) دهگهیه نی. به م پییه لیکدانه وهی به یته که وای لی دیت. (ئهی ئه و که سه ی که ئاواتت نه هاته دی له گه ل تازه بووکدا جووت ببی، له گه ل بووکی خاکدا جووت بوویت و راکشایت – مردیت).

شیعرهکه ههر وهکو جهنابی ماموّستا دیاری کردووه بههوّی ئهوهوه نووسراوه که شیّخ عهبدولسهمهدی خانهگایی روّیشتووه بو کرماشان تهدارهکی ژنهیّنان بکریّ، له ریّگهدا مار ئهدا پیّیهوه و ئهمریّ.. کهواته نهگهشتووه به ناواتی هیّنانی بووکی نوی بوّته هاوبالای بووکی گور.

• ١ - حەيات جە زرلمات جيانمە بۆ

کاوه وهبی بهرگ سیانمه بود. ل۱۱۲

لهم بهیته اوشهی (کاوه) به (میسکی بونخوش) لیکدراوه ته وه. به لام داوای لیبووردن ده که له کوردی کون و نویدا شتی وا نهبیستراوه. به لکو و شه که بریتیه له به کوردیکردنی (که عبه) ئه مه ش زیاتر له ناو جافدا هه یه که به شیوه ی (که عوه یا کاوه) به کاری دینین. بو نه وه ی مهبه سته که باشتر روون بیته وه با بچینه سه ر:

۱-هـۆى دانانى شيعرهكه. مامۆستا فهرموويه (مهولهوى ئهم پارچه شيعرهى له لاواندنهوهى پهريزاد خان ناوێكا وتووه كه يهكێك بووه له ژنه بهگزادهكانى جاف).

۲ - له شیعرهکه دا شیوهنکردن و بهرگی رهشپوشین دیاری کراوه.

۳ له میسره عی دووی به یتی چواردا ده لی:

حه لالیی کالای ماتهم پوشان بو

واته: با شهرع فتوای حه لالکردنی پوشینی به رگی رهش و ئازیهتی بدات.

له بهیتی پاش ئهمهدا دهلی:

وهشهن ئهو بالا چون بهو كالاوه بازش ئهو كالا ههر بهو بالاوه

واته: بالآی ئه و پرسهدارانه زوّر جوانه به و کالا روشه ی بهریانه وه، که واته لیّیان گهری با هه رئه و به رگهیان لهبه ردا بی (لیّره وه دهچینه سهر بهیته که)

حهیات جه زولمات جیانمه بق کاوه وهبی بهرگ سیانمه بق

چونکه ئهوانه وهك ئاوى حهيات وان - ههروهك ئاوى حهيات له تاريكيدايه - ئهمانيش ئهبي له بهرگى رهشا بن و كهعبهش ههر بهرگى

رهشی لهبهردایه و بهبی بهرگی رهش نابیت.

مهبهسته کهی شاعیر ئهوهیه که (ئاوی حهیات) و (کهعبه) به و قودسیه ته که ههیانه هه رله به رگی ره شدان، که واته با شهرع فتوای حه لا لکردنی به رگی ره شیش بن ئه و ئازیه تبارانه بدات. (ئهمه ی مه وله وی و توویه له به لاغه دا حوسنی ته علیلی پی ده گوتریت).

۱۱ من جفتی مهعشووق دهرد ههمرازمهنچون بازی سهرچل وادهی بازمهن. ل۱۱۳

لهم بهیته او شهی (سهرچڵ) به (سهرچڵان) و (بازمهن) به (بازدانمه) لیک دراونه ته وه، به لام سهرچڵ: تیژپه پ، که سیک که به بی وردبوونه وه کاریک ئه نجام بدات. باز –یش واته جیابوونه وه. بهم پییه واتای بهیته که وای لی ده کات (من له گه ڵ یاردا جووتم.. به لام ده رد و ئازار هاو پازمه و وه ک بازی تیژپه پ کاتی جیاکردنه وه له خه ڵکی تر (هه روه ک چون باز به ته نیا ده ژی و هاو پیه تی هیچ بالداریکی دیکه ناکات). ئه م واتایه چه ند له گه ڵ به یتی پیشه وه یداریک ده ده کوی و چه ند ته ناسوبیان هه یه که ده ڵی

پهی کهسی خاسهن ههوای سهیری باخ ماسیوای مهعشووق نه بوّش ناخ و داخ

واته: ئارەزووى سەيرانى ناوباخ بۆكەسى باشەكە جگەلە خۆشەويستى يار ھىچ خەم وكەسىكى لەدلدا نەبى.

مەبەستى شاعير ئەوەيە كە: من لەگەڵ ئەوانەدا نامكرى كە حەز لە سەيران دەكەن، چونكە ئەوان دڵشادن و من دەرد ھاوڕازمە. كەواتە دەبىي من وەك باز بەتەنيا بژيم و لەوان جيا بېمەوە.

۱۲- (کشف الغطا)ی صهدر محهمهد جهسیم غونچهی نهشک وفتهن بی شنوی نهسیم 102

۱۳ – ئىسە سۆچىياى گەرمىيى دڵ سەردىم

مەودايىي ساراى دەردى بى دەردىم. ل١٢٧

لهم بهیته دا وشهی (سهودایی) به (گرفتار) لیّکدراوه ته وه به لام واتای (ئه فیندار) دهگهیه نی و هه روه ها وشهی (سارا) ش پشتگوی خراوه. به م پیّیه واتای به یته که وای لیّ دیّت.

(ئیستا من سووتاوی گهرمای دلساردیی یارم و بوومهته ئه قیندار یکی دهشت و سارای دهرد و ئازار، دهردیک که له هه ناومدایه و که س دهرکی ناکات خوم نه بی).

۱٤ – ئەر قرنەوى خاس وەرنە فزانوو

مەرگ پەرى تۆپىچ مەرۆ نەزانوو. ل٧٢٧

لهم بهیتهدا (مدوّ نهزانوو) به (دیّته سهر ئه ژنوّ) لیّکدراوه ته وه، به لام راستییه کهی واتای (دهدا له نه ژنوّم)ه. بهم شیّوه یه واتاکهی وای لیّ دیّت:

(ئەگەر گویۆم بۆش ئەكەم ئەوە باشە، ئەگەر نا ئەزانم مەرگ بۆ تۆیش دەدا له ئەژنۆى). لە كوردەوارىدا لە ئەژنۆدان بابەتى شيوەنە و بۆ مەرگى كەسىنىك دەكرىت، تەنانەت ھەر لەم بارەوە دەگوترىت (ئاى ئەژنۆم شكا) يا رئەژنۆى شكاوم بۆ مەرگت). جا مەولەوى واى ھىناوە كە بۆ ئەو كەسەى شىعرەكەى بۆ نووسراوە (مەرگ بۆى دەدا لە ئەژنۆى) مەبەستى ئەوەيە كە مەرگىش شيوەنى بۆ دەكات. شيوەن بۆ مەرگە. ئەى مەرگ چۆن شيوەن دەكات؟ ئەمە بەخەيالى شاعيرانە دانراوە كە حالى كابراى شيعر بۆ نووسراو واى لى دىت تەنانەت مەرگىش لەگەل دۆستەكانىدا شيوەنى بۆ دەكات، ئەمەش بە(مەحوس)كردنى (مەرگ)ە كە خۆى لە خۆيدا (نامەحسوس)ە. مەولەوى شتى ترى لەم بابەتەى ھەيە، وەك دەلى (سستى و تەمەلىم شەرمەندەن) واتە سستى و تەمەلىم شەرمەزارە.

۱۵ - دامنه کهی ئایر دهروونم تؤنی

وهى دوو فهردهوه موغهننى كۆنى؟ ل١٢٨

وشهی (دامنه کهی) به (داوینه کهی) لیکدراوه ته وه، به لام راستیه کهی ئه وه یه که وشه که فارسییه و واتای (گهرمای به تین) ده دات. که واته واتای به یته که به م شیوه ی لی دی (ئسه ی گورانیبیژ تو گهرمای به تینی ئاگری ده روونمی، له کوییت؟ بو ئه وه ی بییت و ئه م دوو به یته شیعره بچری)

۱٦- بەر بەختى چون من تەن كەفتەي كۆيى

يا خەيال خامى ئەبلە ، چون تۆيى. ل١٥٧

لهم بهیته دا رسته ی (ته ن که فته ی کویی) به (له ش سووتاوی سه رکیوان) لیکدراوه ته وه به لام راستییه که ی ئه وه یه (که فته ی) واتای (که وتووی) دهگه یه نی نه ک (سووتاوی).

ههروهها (کۆیی) له (کوی) فارسییه وه وهرگیراوه به واتای (کوّلان). واته: (به دبه ختیکی وهك منی لاشه له کوّلاندا که وتوو، یا خهیاڵ خاویّکی گهمژه ی وه کو توّ..)

۱۷ - جهلهو جهلهو گهل سپی ته تاران

دین دیدهکهت وهچهم مهداران. ل۱٦٦

لهم بهیته دا (گهڵ) راسته تا (گهڵ) چونکه (گهڵ) ئامرازی کوّیه و دوای (تاك) به کار دههێنری. بهتایبه تی ئهم ئامرازه له شیّوه زاری ئهرده لانیدا زوّر به کار دیّت. بهم پیّیه (جهڵهو جهڵهو) که واتای (کوّمهڵ کوٚمهڵ) ده دات، ئه و ئامرازه نالکیّ پیّیانه وه، هه روه ها وشهی (تهتار) ئاماژه یه بو ناوچه یه که و لاتی چین که ئاسکی زوّره. بهم شیّوه ماموّستا (سپی ناوچه یه که و لاتی چین که ئاسکی زوّره. بهم شیّوه ماموّستا (سپی تهتاران)ی به (ئاسکه سپییه تاتارییه کان) لیّکداوه ته وه. به لام ئاسکی سپی نییه!! به لکو ئاسک ناوگه لی سپییه. بهم پیّیه واتای به یته که وای لیّ دیّت (کوّمه ل کوّمه ل ئاسکه ناوگه ل سپییه کان چاوه ریّی دیتنی چاوتن) دیاره ئاسکیش مه به ستی کچی جوانه.

۱۸ - من رقى مامه لهى گردين خاص و كهس

جهو راسه بازار شارهکهی ئهلهس. ل۱۷۶

لهم بهیته دا بو لیکدانه وهی هه ردوو وشهی (خاص) و (که س) نووسراوه: خاص: به رامبه ری (عامه) مه به س پیاوانی خوایه، هه روه ها وشه ی (که س)یش به م مه معنایه یه.

به لام راستییه کهی ئه وهیه (خاص) نییه، به لکو (خاس) ه که و شهیه کی ناو جاف و هه و رامان و ئه رده لانه به واتای (چاك و باش)، ئه وه هه لهی نه سساخه کانه که (خاص)یان نووسیوه، ئه گینا و شه که کوردییه و ئه و واتایه ده دات که و تمان. و شه ی (که س)یش له راستیدا (گست) ه که

وشهیه کی فارسییه به واتای خراپ و ناشیرین که واته واتای به یته که وای لی دی (من روّژی سه و دا و مامه له ی هموو که سانی چاك و خراپ له راسته بازاری شاری (الست)دا، واته روّژی قیامه تدا...).

له یه کیک له به یازه کانی به رده ستی ئیمه دا به یته که به م شیوه نووسراوه:

من روّی مامه له ی گردین خاس و گهست
جهوراسه بازار شاره که ی ئه له ست

که ئهمه راستتر و دروستتره، چاك و خراپیش مهبهست له کهسانی چاکهکار و ئیمانداره لهگهل بی ئیماندا.

۱۹ - خورشیدی سهمای شیرین جهمالان

دەشك ئەفزاى گرۆى دىدە غەزالان. ل١٨٩

لهم بهیته دا (رهشك ئه فرا) به (داخ و خه فه ت زیاد که ر) لیّکدراوه ته وه به لام له پاستیدا (رهشك) و شهیه کی فارسییه به واتای (غیره ت) و (حسد) دیّت. که واته واتای بهیته که به م شیّوه ی لیّ دی (ئه ی خوّری ئاسمانی پروو خسار شیرین و جوانه کان، ئه ی غیره ت یا حه ساده ت زیاد که ری تیپی چاوغه زاله کان) واده زانم (حه سوودیی) که له (حسد) هوه یه گونجاو تره بوّ واتا که ی تا (غیره ت)، چونکه شاعیر مه به ستی ئه وه یه که نه و که سه ی شیعره که ی بوّ نووسراوه هینده جوانه، ئه و جوانانه ی که چاویان وه که چاویان وه که چاویان وه که پی ده به ی ده به ی ده به ناسک وایه حه سوودیی پی ده به ن

۲۰ کالای شیرینی وهبالات بریان

تاسى مەحبووبىت نە عالمەم زريان. ل١٩٠

وشهی (تاس) لهم بهیته دا به (تهپڵ) لیّکدراوه ته وه، به لام واتای (کاسهی مسی) ده دات. واتای به یته که بهم شیّوه ی لیّ دیّت (کالای شیرینی به بالات برا، کاسه ی خوشه ویستیت له جیهاندا زرا) مه به ستی ته وه یه ناوبانگی له

جيهاندا بلاو بۆتەوە.

كاسه زرهى لى هەلدەستى نەك تەپل.

۲۱ – جەو سەردەشتەوە گولاو ريزان كەرد

سارا بۆي عەنبەر سارا ھەرزان كەرد. ل٧٠٧

لهم بهیته دا (عهنبه رسارا) هه ربه (عهنبه ر) لیکدراوه ته وه، به لام واتای عهنبه ری خاوین و بی گهرد دهگهیه نی. به م شیوه ده بی واتای به یته که وا لیک بدهینه وه (به و بان دهشته وه گولاوی پرژان و ئیتر (سارا – دهشته که) بون و به رامه ی عهنبه ری خاوین و بی گهردی تیا زور بوو).

۲۲ - دلم وهموّبهت مهیلی تو شادهن

ئەى تەعاروفە جەلام زيادەن. ل ٢٢٠

لهم بهیته دا وشهی (ته عاروف) به (خوناساندن) لیکدراوه ته وه، به لام ئه وه واتای وشه که یه له عهرهبییه وه بو کوردی. به س ئه و وشه یه به هه مان شیره چوته ناو زمانی فارسییه وه و واتای (خولفکردن، شهرم)، دهربرینی هه ستی ئاشنایه تی، به خیرهاتن کردن، پیشکه شکردن) ده دات.

له بهیته که دا واتای پیشکه شکردن دهگهیه نی و راسته، چونکه دیاره دوسته که ی دیارییه کی بی ناردووه.

مامۆستا له ژیر شیعرهکهدا نووسیویه (مهولهوی ئهم غهزهلهی بۆ دۆستیکی نووسیوه که دیارییهکی بۆ ناردبوو، دووریش نییه ئهو دۆسته شیخی تهویله بی).

ناوهروّکی غهزهله کهش ههر وا دهلّیّ. که واته واتای به یته که به م شیّوه ی لی دیّت (دلّم به خوّشه و یستی و مهیلی توّ شاده و ئیتر ئه م دیاری پیشکه شکردنه به لامه وه زیاده).

۲۳ خصووص من صهرعی و لنوه و ویلی توم سهودایی خهمبار ئهرا گیلی توم. ل ۲۲۰

لهم بهیته دا وشهی (لیّوه) به (کهف چهرین) لیّکدراوه ته وه، به لاّم وا نییه و واتای (شیّت وشهیدا) ده دات، که ئهم وشهش بهم واتایه لهگه ل وشهکانی تری (صهرعی، ویّل، سهودایی، ئه راگیّل) جووت ده بی و واتای به یته که وای لیّ دیّت (به تایبه تی منی فیّ لیّها توو شیّت و ویّلی توّ و دلّداریّکی غهمگینی به شویّن توّدا ئاواره و گهروّك).

٢٤ - ديدهني ديدار غهزالهي وهرمن

چى دما ياران وهرمهن پهرئ من. ل٢٥٣

لهم بهیته دا وشهی (وهرمن) یه واتای لهیه دراوه ته وه نووسراوه: دییه که له ناوچه ی شهمیران له قه زای هه لهبجه.

به لام جگه له وه واتای (خه والوو)ش ده دات. راسته (وه رمن) گوندیکه، به لام شاعیر له وشه که دا هونه ری (ته وریه)ی ئاراسته کردووه. به م پییه ده کری به یته که به م شیره لیك بده ینه وه (له ئیسته به دواوه مه گه رله خه وما چاوم به یاره وه رمنیه که م یا یاره چاوخه والووه وه ک ئاسکه که م بکه وی).

۲۵ - جلهوکی رهوق ئاهووی رهویلم

بەزم ئاراى مەجلىس كەمەن وە پىلام. ل٢٥٦

لهم بهیته دا (پیڵ) به (کهله که) لیٚکدراوه ته وه، به لام له راستیدا واتای (سهرشان) ده دات. وشهی (کهمه ند) له بهیته که دا مهبه ستی (کهمه ند)ی ده رویشییه، کهمه ندیش ده کریّته سه رشان و گهردن، نه که کهله که.

۲۱ - گرمهی کوورهی دورد کوی تاقهت تاوان

بۆى سىفتەي جەرگىم وەگەردوون ياوان. ل٧٦٧

لهم بهیته الهباتی و شه ی (گرمه ی)، (گهرمی) دروسته، هه ردووکیان به ئیملای کۆن (گرمی) ده نووسریت، ماموّستا به (گرمه ی) خویدندوته وه به لام راستییه که ی ئه وه یه واتای (گهشته ئاسمان) دهگهیه نی ماموّستا به یته که ی به م شیّوه لیک داوه ته وه (گرمه گرمی کووره ی ده ردم کیّوی سه بر و بورده باریمی تواندووه ته وه بو نی جگه ری سووتاوم به هه موو لایه کا بلاو بووه ته وه) به لام بمبووره ده بی به م شیّوه بیّت (گهرمای کووره ی ده ردم کیّوی تاقه ت و ئارامی تواندمه وه و بو ن و بو سوّی جگه ری سووتاوم گهشته ئاسمان). (گهرما شت ده توینی یته وه نه که گرمه گرم) که واته له به یته که دا (گهرمی) راست و دروسته.

۲۷ پەردەى دڵ وەنێش مەوداى خەم پارە چارد. ل۲۸۲ چارد. ل۲۸۲

لهم بهیتهدا وشهی (نیّش) به (ئیّش) لیّکدراوه ته وه، به لاّم وا نییه و واتای (نـووك) دهدات. کـهواتـه مـانـای بـهیتـه کـه وای لـیّ دیّت. (پـهردهی دلّت به نووکی تیغی خهم لهت و پهت بووه و چاره تبوّ دهردی دلّه بیّچاره که نهدوزیوه ته وه).

۲۸ - بو پرووزی جهرگ قرچهی پارچهی دل بوی هـ وونی جوشیای دهروونی پرچل ئید چون توفی سهخت تهم وست ئهو کودان ئهو وینهی لافاو بالای تو رهوان. لاکم

چونکه هه دروو به یته که واتای یه کته واو دهکه ن پیویست بوو بیاننووسینه وه، ته گینا مه به ستمان ساخکردنه وه ی (بالای تق) و (رهوان) ه.

ماموّستا له لیّکدانه وهی هه ردوو به یته که دا فه رموویه (بوّ پروزی جه رگم و قرچه ی پارچه ی دلّی سووتاوم وه ک توّفی سهخت شاخه کانیان به ته م

داپوشی) ئەمە راستە، بەلام لە بەشى دووەمدا كە وەھاى لىكداوەتەوە (بۆنى خوينى لىشاو كردووى لەشىشم كە ھەمىشە لە تاو ئازار چل ئەدا، وەك لافاوى بالاى تۆ ساف ئەرۆيشت).

لیرهدا دهبی بلین (بالای تو) بهواتای (بهسهر تودا) هاتووه و (رهوان)یش واتای (ساف) ناگهیهنی، بهپیچهوانهوه واتای (خور و لووزهو) دهدات کهواته لیکدانهوهی بهشی دووهم بهم شیوهیه (بونی خوینی لیشاو کردووی ههناوی پر له ئازاریشم بهسهر تودا خور تیدهپهری و لووزهوی دهبهست).

ماموّستا له دوای لیّکدانه وه که نووسیویه (له ئه ده بی کوّنا هه یه ته شبیهی بالای دوّست کراوه به لافاو له مهنگی و خوّش رهویدا) به لام قوربان بمبه خشن لافاو نه مهنگه و نه خوّشره وه.

۲۹ - شای شادیم شکیا، سوپای خهم جهم بی

به یداخی دهماخ شیّوهی ماتهم بی. ل۲۸۶

وشهی (دهماخ) لهم بهیتهدا به (بیّ دهماخی) لیّکدراوه ته وه. به لاّم له کوردیدا یه کیّك له واتاکانی دهماخ (کهیف و شادی)یه، که لیّرهدا ئه مه مهبهسته: چونکه شاعیر ده لیّ (شای شادیم شکاو سوپای خهم کوّبوویه وه، ئالای کهیفیشم شیّوه ی تالای پرسه و ماتهمینی دهنویّنی ماموّستا هه ژار له هه نبانه بوّرینه دا ل۳۲۲ نووسیویه: (دهماخ: کهیف سازی، شادی). (دهماخ پرواتن: کهیف تیّکدان) (دهماخ ته خت: کهیف ساز، ته پر دهماخ)، (دهماخ ته خت کردن: به خوشی رابواردن).

٣٠ - ئاھووى خوتەنى فەيضى ئىلاھى

نافهی ناف راهی جهمه تاماهی. ل۲۸۹

وشهی (راهی) به (ناو دهرکردوو) لیکدراوه ته وه. به لام وشهکه له

(راه+ی) پیکهاتووه، (راه) واته (پیگه) راهی واته: پیگهبر، پوشتوو، پیگهپیوان. بهم شیوه مانای بهیته که وای لی دیت (ئهی ئاسکی ناوچهی خوته نی بهره که تی خودایی که بونی میشکی ناوکت له ئاسمانه وه تا بنی زهوی پوشتووه).

٣١ گاوه تهبهسسوم بهيضا بيزهوه

گاوه ته که للوم شه هدئامیزهوه. ل۲۹۳

لهم بهیته دا وشهی (بهیضا) هه لهیه و (بیزا) راسته که ناوی گیایه کی بونخوشی کیویلهیه.

ماموّستا له واتای (بهیضا بیّز)دا نووسیویه (سپی له بهرچاو خهر). (بیزا)و نووسینی بهشیّوهی (بیضا) ئهوه ههلّهی نهسساخهکانه. بهم پیّیه واتای بهیتهکه بهم شیّوه دهبیّت (جاریّك بهزهردهخهندهیهك که گیای بیزا له بهرچاو دهخات، جاریّکیش بهقسهکردنیّك که تیّکهلّ بهههنگوین بووه (واته قسهکه هیّنده شیرینه).

۳۲ خەلىفەي صەداي (ادن) شنەفتە

به لهد نهسارای ئے مطواری ههفته. ل۲۹۸

ماموّستا لهسهر (ئهطواری ههفته) نووسیویه (حهوت حالّهکه، ئههلی تصوف ئهلّین مرید ئهبی بهحهوت حالّدا تیّبپهری تا ببیّ بهمورشیدی کامل، حهوت حالّهکهش ئهمانهیه، تهصفیهی روّح، تهصفیهی قهلب، سر، خهفی، ئهخفا، نهفس، طهبیعهت) بهلاّم له شیعرهکهدا مهبهست له حهوت ههنگاوهکهی تری تهصوفه که بریتین له (وادی الطلب، وادی العشق، وادی المعرفه، وادی الاستغفار، وادی التوحید، وادی الحیره، وادی الفقر والغنی) چونکه ئهگهر سوّفییه که نهم حهوت قوّناغهی بری ئیتر بهویهری مراز دهگات و (فنا فی الله) دهبیّت وهکو حهلاج، رابعهی عهدهوی، مهلای

جزیری.... دیاره گهشتن بهم پلهیهش له پلهی (مورشیدی کامل) گهورهتره. ههروهها (ئهطواری ههفته) کینایهیه له ئهفلاك. بهئاسانی دهتوانین ئهم واتایهش له بهیتهکهدا بگونجینین.

خەلىفەى صەداى (ادن) شنەفتە بەلەد نەساراى ئەطوارى ھەفتە

واته: ئەی خەلىفەی ئەو پێغەمبەرەی كە لە ئاسماندا خوا پێی فەرموو (ادن: نزیك بەرەوه)، ئەی ئەو كەسەی كە شارەزای دەشتى ئاسمانەكانی واتە (ئەفلاك).

۳۳ - واسیطهی راگهی بهینی عیلم و عهین صاحیب جهناحهین یهعنی ذی النورین. ل۲۹۹

مامۆستالەلىكدانەوەى ئەم بەيتەدا چاكى پىكاوە، بەلام ئەوەى

نه فه رمووه که (عهین) پیتی یه که می وشهی (عیرفان)ه. واته شیخ سیراجه دین که شیعره که ی بو نووسراوه له عیلم و عیرفاندا شارهزا بووه.

> ۳۶ دووهم چون کهسی گهدایی کیش بو یادی تهواضوع خهصلهتی ویش بو. ل۳۰۱

لهم بهیته دا وشهی (کیش) به (پهیرهو) لیکدراوه ته وه، به لام (کیش) وشهیه کی فارسییه به واتای دین و ئاین و مهزهه بدیت. به م پییه واتای بهیته که وای لی دیت (دووهم که سیکی وه ک من که له سه ر دینی هه ژاری بیت و یادکردنه وهی خو به که م زانین خه سله تی بیت...)

ئەم بەيتە و بەيتى پاشەوەى كە دەلىن:

ئەربارۆ نەدل تەواضوع كەردەن ھەر عادەتى ويش وەجا ئاوەردەن

واته: ئەگەر خۆ بەكەم زانىن بەدلدا بىنى و خۆى بەكەم بداتە قەلەم، ئەوا ھەر عادەتى خۆى بەجى ھىناوە.

ئهم دوو بهیته له و بهیته شیعره فارسییه وهرگیراون که دهڵێ:

تواضع زگردن فرازان نکواست

گدا گر تواضع کند خوی اواست

واته: خوّ به که م زانین لای پیاوی گهوره کاریّکی چاکه، به لام ئهگهر هه ژار بیکات ئه وه عادهت و خووی خوّیه تی.

۳۵ – شانه شانای تای تورهی وهرزاخان

ملهی بالای نهو توولی باخان. ل ۳۱۰

لهم بهیته دا وشهی (ملّه ما) به (نه رمکه ر) لیّکدراوه ته وه، به لاّم له راستیدا وشه که به کوردیکراوی وشهی (ملمح)ی عه رهبییه. مانای بهیته که به مشیّوه ی لیّ دیّت (شانه لیّده ری تالّی زولّفی گروگیای لاپاله کان و رازیّنه رهوه ی بالای نه و توولّی باخه کان) – مه وله وی گهلی جار دهبینین که وشه ی عهره بی به و شیّوه کوردییه ده ربرپوه، وه کو محبت کردوویه به (موّبه ت). عه زیز به (ئازیز). معلق به (موّله ق) و هه روه ها وشه ی دی.

٣٦ راوييار ماتهم، گرد دهروون تهنگهن

قافله تاقام قيامه لهنگهن. ل٣١٦

لهم بهیته دا وشهی (لهنگ) به (شهل) واتا کراوه ته وه، به لام وشه که فارسییه به مانای (جیّماو) دیّت و له شیعره که شدا نهم واتایه راسته. واتای بهیته که به م شیّوه ی لیّ دیّت (ریّبواره کان هه موو خه فه تبار و دلّته نگن، منیش کاروانه که م ده بی تا به ریابوونی روّژی قیامه ته ربه جیّماو بی و نه گاته جیّ).

۳۷ دەستەي وەنەوشەي پەل دىزت ياوا

بۆش بۆی وهفای لهیل نهدهماخ ساوا. ل۳۱۷

لهم بهیتهدا وشهی (دیز) به (سهوری توّخ) لیّکدراوه ته وه، به لام واتای (مور) دهگهیهنی و گولّی وهنه و شهش پهرهکانی موّره.

۳۸ ئەو خەرىك نەچۆل شارى عەدەمدا

من نه (کهربهلا)ی سارای ماتهمدا . ل۳۲۰

ماموّستا (ئەو خەرىك نەچوّل شارى عەدەمدا)ى بەم شيّوەيە ليّكداوەتەوە (لە دەشتى چولّى شارى فەوتاوى و نەبوونىدا داماوه). (شارى عەدەم) بە(شارى فەوتاوى و نەبوونى) لىيكدراوەتەو، بەلام (شارى عەدەم) كىنايەيە لە (گوّر)، ھەروەكو لە شىعردا (شارى خاموّشان)ىشى پى دەگوترىّت. بەم پىيە واتاى بەيتەكە واى لى دىت (ئەو – عەنبەر خاتوون – لە چولايىيى گوردا گىرى خواردووە و منىش لە كەربەلاى دەشتى ماتەمىندا كەوتووم).

٣٩ - سهد پهرينم دايم خهم بهستهن كهلهك

ئاخ هەر يەكجار داخ تۆ سەوزەن خەللەك. ل٣٢٥

لهم به یت دا و شهی (سهوزهن) هه نه ه و (سوزهن) راسته به واتای (سووت ینه ر)، هه در دو و و شهکه به تیملای کون (سوزن) ده نووسریت و ماموّستا به و شیّوه خویندوویه تیه وه، له لیّکدانه وه یدا نووسیویه (به لام فهله ک داخی تو یه کجار سهوزه) بمبه خشه (داخی سه وز) هیچ مانایه کی نییه، راستییه که ی ته وه یه بگوتریت (داخی تو یه کجار سووتینه ره).

• ٤ - فەسلالى نەوپايز تازە كەردەن مەيل

شهمال ههرزان كهرد رشتهى نهوسوهيل. ل٣٣٨

لهم بهیته دا وشهی (رشته) به (پهنگکراو) لیکدراوه ته وه، به لام رشته وشهیه کی هاوبه شی کوردی فارسییه و به واتای (ریسراو، هونراوه، هونینه وهی شتی) دیت. نه و کاته واتای بهیته که وای لی دیت (وهرزی پایزی نوی مهیلی تازه کردو ته وه هاتووه، بای شهمالیش نرخی نه و گه لایانه ی ههرزان کرد که نه و سیوه یل هوندووینه تیه وه ی (ههرزانکردنی گه لایانه ی زور بوونیان دی که بای شهمال وه راندوونی).

(سیـوهیـل عـهرهب و فـارس بـهشێوهی (سه یـل) بـهکـاری دێنـن کـه بهئهستێرهیهك دهگوترێ نزیکی جهمسهری باشوور و له شهوانی کوّتاییی وهرزی هاویندا ههلدیت و دهبیّته نیشانهی هاتنی پایز)

٤١- چون تهمام نهتهم غهفلهتهنان گوم

سامهی، نهك وهجام، های وهخوم مهخوم. ل ۳٤٠

لهم بهیتهدا (نهتهم غهفلهتهنان گوم) بهم شیّوه لیّکدراوهتهوه (له دهلیای نهزانیدا خنکاوم) که وانییه و راستییهکه ئهوهیه بهیتهکه بهم شیّوه لیّك بدریّتهوه (چونکه بهتهواوی له ناو تهم ومژی بیّ ئاگاییدا ون بووم، دهیسا مهیم بوّ بیّنه، نه ک بهجام بهلکو بهگوزه).

٤٢ مهعدووم تاوي ياو دووري زور ئاوهرد

تاویاو بینای قسمی پهشیو کهرد. ل۳٦٤

لهم بهیته دا (یاو) به (تاوتی و له رز) لیکدراوه ته وه، به لام له راستیدا وشه که فارسییه و به واتای (ورینه و قسه هه له چ و په له چ) دی . به م شیوه یه مانای بهیته که وای لی دیت (ئه ی مه عدووم تین و تاوی ورینه کردن له تاو دوور که و تنه وه ی نه و هیرشی هینا، توایه وه به سه ر بنیاتی قسه مدا و تیکی دا به سه ریه کدا).

بهم شیّوهیه پهیوهندی نیّوان (یاو) و (قسهی پهشیّو کهرد) دروست دهبیّ.

(یاو) کورتکراوهی (یاوه)ی فارسییه، له فارسیشدا ههندی جار کورت دهکریته وه به (یاو) وهکو (یارگی) به واتای قسه ی شلّتی و پلّتی کردن. خاقانی دهلیّت.

دادنقیب صبا عرض سپاه بهار کزدوگروهی بدید (یاوگیان) خزان

(یاو گیان) کوی (یاوگی)یه.

٤٣ ماخوّلياي ياو ئينه خديشهن

وهرنهئهی خهیال پهریشان چیشهن. ل۳٦٤

ئهم بهیته دوای بهیتی پیشوو دیّت. (یاو)ی ئهم بهیته بهواتای (تا)یه که وشهیه کی کوردییه و له ناو جاف و ئهرده لاندا به کار ده هیّنریّ. له نیّوان (یاو)ی ههردوو بهیته که دا مهوله وی یاری بهوشه کردووه. شیعره که به لاواندنه وهی عه نبه ر خاتوون نووسراوه که بهم دوو بهیته دا دهرده که ویّت که عه نبه ر خاتوون به نه خوشی وه با مردووه.

٤٤ - فهصلی وهصلی بهزم خاصهی نهدیمان

خاوی بی و یهرد، دیمان نهدیمان. ل۳۶۵

تهم بهیتهش دوای بهیتی پیشوو دیّت، ماموّستا بوّ لیّکدانهوهی وشهی (نهدیمان) نووسیویه (هاورپیانی رابواردن). به لام له راستیدا واتای (هاودهم) و (هاونشین) دهدات. مانای بهیتهکهشی وا لیّکداوهتهوه (روّژانی گهشتن بهکوّری تاههنگی برادهران خهوی بوو بهسهرچوو، دیمان و نهمان دی) بهداخهوه وانییه و دهبی بهم شیّوه بیّت (وهرزی بهیهکگهیشتنی بهزمی تایبهتی هاودهم یا هاونشینهکان – که مهبهستی خوّی و عهنبهر خاتوونه حفویی بوو تیّهری و بهسهرچوو، دیمان و نهمان دی).

له تەواوى شىعرەكەدا مەولەوى قسە لەسەر كۆچكردنى ھاودەمەكەى واتە خيزانەكەى دەكات. ئىتر (كۆرى ئاھەنگى برادەران) لە كايەدا نىيە!.

٥٤ – تا بادي موراد نه پيوارهوه

کهی بدوّت ئاخر ئهو کهنارهوه. ل۳٦٥

لهم بهیته دا وشهی (پیوار) به (وشکانی) لیکدراوه ته وه. به لام به داخه و و نییه و واتای (له پهناوه) ده دات. به م پییه واتای به یته که شیوه ی کی دیت و کهی بتداته کوتایی که ناره که).

٤٦ - ناپەيداى تەوەن دوور بى سەفەرەن

سەفەر بى لەشكر، لەشكر بى سەرەن. ل٧٧١

لهم بهیتهدا (لهشکر بی سهرهن) به (لهشکرهکهی بی سهفهر ماوهتهوه) لیکدراوهتهوه. به لام (سهر) واتای (سهردار) دهگهیهنی و مانای بهیتهکه بهم شیّوهیهی لیّ دیّت (له ژیّر بهردی ئهلحهد واته له ناو گوّردا شاراوهتهوه و بیّ ئهوهی نیازی سهفهری ههبیّت روّشت، روّشتنهکهی بیّ لهشکر و لهشکرهکهیشی بی سهردار و سهرلهشکر ماوهتهوه).

٤٧ – مەيدان نە دىدەي سوياي تارەن

شۆلەى تاسكلاو تۆ نە پىدوارەن. ل٣٧١

ئهم بهیته دوای بهیتی پیشوو دیّت که قسهمان لهسهر کرد. لیّرهدا وشهی (مهیدان) تهنیا بهمهیدانی جهنگ لیّکدراوهتهوه، به لاّم شاعیر مهبهستی (مهیدان)ی ناوچهی گهرمیانیشی له بهرچاو گرتووه که زستانهواری جافهکان بووه و شیعرهکهش بو قادر بهگی کهیخوسره و بهگی جاف نووسراوه (لاواندنهوهیهتی). کهواته وشهی مهیدان تهورییهی تیّدایه و ههردو و ماناکه هه لّدهگریّ.

۸۱ - ههر سالمی چهند وهخت سهر ههردی لهیلاخ وهبوی هام دهمیت دهماخ مهکهرد چاخ. ل۳۷۶

ماموّستا لهم بهیته دا وشهی (چاخ)ی به (قهلّه) لیّکداوه ته وه، نووسیویه (سهرهه ردی کویّستانه کان هه رسالّی چه ند مانگیّك ده ماخی خوّیان به هاوریّیه تی توّقه له و ته کرده وه).

راسته (چاق) که بوّته (چاخ) له فارسیدا واتای قه له و دهدات. به لام تهم (چاخ) و شهیه کی کوردی ناوچه ی کرماشان و تهرده لانه به واتای هاتنه سهر زهوق و نه شه بوون. که واته مانای بهیته که به م شیّوه ی لیّ دیّت (هه سالی چه ند سات و وه ختی سه رهه دری کویستانه کان به بوّنی هاوده میی تو لووتیان نه که و ته حاله تی نه شه بوون و به بونی خوش مرده بوون.)

٩٤ – بۆى بى وەفايىت چون بۆى وەرزاخان

مدوّ نهدهماخ بهختان قولاخان ل ۳۸۰

لهم بهیته دا وشهی (قولاخ) به (به ره لا) لیکدراوه ته وه. به لام له راستیدا وشه که (قه لاخان) ه، قه لاخ به واتای ره ش دیّت. ره شیش له گه ل به ختدا ده گونجی نه ک به ره لا و ویل. به م پییه واتای ئه م به یته وای لی دیّت (بونی بی وه فاییت وه ک بونی لا پالی چیاکان ده دا به لووتی به خت ره شه کاندا سیا به ختان —).

• ۵ – جەساى دووى دەروون سەودايى بى شۆ نەرەنجۆ صەفحەى لاى سەوزەى وەش بۆ. ل٣٨٢

ماموّستا بوّ لیّکدانه وه ی ته م به یته نووسیویه (وه ته بیّ له سیّبه ری دووکه لّی دهروونی نهخوّشی له تهندازه دهرچووما تهختی رووی لای زولّفی بوّن خوّشت ته زیهتی نه بیّ).

لهم بهیته دا وشهی (جهسای) به ناوه روّك واتای (به بوّنه ی) ده دات نه ك له (سیّبه ری) و (سه و دایی) واتای (عیشق) ده دات نه ك (نه خوّشی) و (صه فحه) واتای (روومه ت) ده دات نه ك (ته ختی رووی) و (سه وزی وه ش بوّ) ش مه به ست (خال) ه نه ك (زولف). چونكه خال، ئه و خاله ی كه ده گوتری ره نگی سه و زه، به م شیّوه واتای به یته كه وای لیّ دیّت (به بوّنه ی دووكه لی ده روونی پر له عیشقمه وه، روومه تی لای خاله بوّن خوشه كه ت لیّمان نه ره دونه ی.

۱ ۵ – ماتهمی و وههار؟بی شهوقی و نهوگوڵ؟ مهلوولی و گوڵزار؟ بی زهوقی و بوڵبوڵ؟ – ل۳۸۳

مامۆستا لەسەر ئەم بەيتە نووسيويە (ئەمانە موناسەبەتيان بەيەكەوە نييە، نازانم چۆن يەكيان گرتووه؟)

ئهم شیعره وهکو ماموّستا ئاماژهی پی کردووه له لاواندنهوهی (ئهمنه خان)دا نووسراوه، شیعرهکهش به و بهیته دهست پی دهکات و ئهوهی تیدا دهردهکهویّت که ئه و خانمه له بههاردا مردووه. وشهکانیش موناسهبهتی چاکیان پیکهوه ههیه. (ماتهمی و وههار؟) واته: کهی ماتهمی و بههاریان گوتووه که بههار وهرزی خوّشی و شادییه. (بی شهوقی و نهوگوڵ؟) واته: کهی بی شهوقی و گوڵ نویٚیان گوتووه له کاتیکدا که گوڵی نوی پی له شهوق و شادییه.

(مەلوولى وگوڵزار؟) واتە: گوڵزار و مەلوولىش پێكەوە نايانكرێ، چونكە گوڵزار پڕە لە زەرق و بـــەرق. (بێ زەوقى و بوڵبوڵ؟) واتە: كەى بولبول و بێ زەوقىيان وتووە؟ كـــه بولبول ھەميىشە لە ئاواز چرين و كەيف و سەفادايە.

موناسهبهته که ئهوهیه: بههار ماته، نهوگوڵ بی شهوقه، گوڵزار مهلوول و غهمگینه، بولبولیش بی زهوقه، ئهمانه ههمووی لهبهر مردنی ئه و خانمه.

۵۲ ئالای تەرز سەھى سەروو
 پیوه هیلانهى دلان چون تەزەروو.ل ۳۸٤.

لهم بهیته دا وشهی (ئالا) به (رهنگاو رهنگ) و وشهی (سههی) به (سیبه ر) لیکدراونه ته وه. به لام (ئالا) واته (به رز) و (سههی) ش واته (قنج و قیت). (سهی) وشهیه کی فارسییه و ئهم واتایه ده دات که ئیمه نووسیمان و هه روه ها له ئه ده بیاتی فارسیشدا بوته سیفه تی سه روو. حافظ ده لی:

چندان بوو کرشمه و ناز سهی قدان کاید بجلوه سرو صنوبر خرام ما.

(سهى قدان) واته (بالا قنج و قيتهكان).

بهیتهکهی مهولهوی وهسفیّکی کلاسیکییانهی بالای (ئهمنه خان)ه که شیعرهکهی بو نووسراوه و واتای بهیتهکه وای لی دیّت (ئهو بالا بهرز و کهلهگهتهی بهشیّوهی دار سهرووی قنج و قیت راست ههلچووه، که دلهکان – مهبهست دلّدارانه – وهکو کوّتره باریکه هیّلانهیان پیّوه کردبوو).

۵۳ - نەتۆى جامەى خاك حالاتش چۆن بۆ دەك دەك چــەرخـە بەختت ھەر نيلگۆن بۆ.

ماموّستا لهم بهیته دا وشهی (جامه)ی به (کراس) لیّکداوه ته وه، به لام له راستیدا وشهیه کی فارسییه به واتای پوّشاك و جلوبه رگ. ئهم وشهیه لهگه ل وشهی (به رگی حه ریر)ی بهیتی پیّشه وهیدا موناسه به تی ههیه. له بهیتی پیّشه وهیدا ده لیّ:

ئے و کوی نهزاکهت وهناز پهروهرده لهطافهت جهبهرگ حهریر رهم کهرده. ل ۳۸۶

واته: ئەو كۆگاى ناسكى و نەزاكەتە كە بەناز پەروەردە كرابوو، ئەوەندە

ناسك بوو ناسكييه كهى له جلوبه رگ يا پۆشاكى حهرير سڵى دهكرد.

واتای بهیته کهی مهبهستیشمان وای لیّ دیّت (ئاخوّ ئیّسته له نیّو پوّشاکی خاکدا حالّی چوّن بیّت؟ دهك فهلهك بهختت ههر نیلگوّن بیّ «بوّ کاریّ که کردت»).

ئهم دوو بهیتهش ههر لهسهر ئهو شیعرهن که بو لاواندنهوهی (ئهمنه خانم) نووسراوه.

٥٥ - خيل خانهي مهينهت يهند ئاما و شييهن

وه صه فحه ی دلدا سوهان ساو بیهن. ل۳۸۸

لهم بهیته دا وشهی (خیّل خانه) به (کاروان) لیّکدراوه ته وه. به لاّم (خیلخانه) له راستیدا وشهیه کی فارسییه به واتای (هوّز و عه شیره ت) و (به رهباب) دیّت. ئه وه تا نظامی به م شیّوه به کاری هیّناوه و دهلّی:

چۆن سخنگو سخن به اخر برد در زد اتش به خیلخانه کرد

ههروهها له بهیتهکهدا (سۆهان ساوبیهن) بهم شیوهیه لیکدراوهتهوه (وهك چهقوی ساف بووی له ههسان چووهوهی لی هاتووه). داوای لیبووردن دهکهم ئهمهش وا نییه. مانای بهیتهکه بهم شیوهی لی دیت (هوز و عهشیرهتی مهینهت ئهوهنده هاتووه و چووه بهسهر تهختی دلمدا، تهختی دلم ساف و لووس بووه وه بهههسان سواق درابی وایه).

٥٤ - لوولى تەراويح وەش وەش مدۆ دەنگ

بى ئاهمەنگەن تار تەموورەي ئاھەنگ. ل٣٩٤

ماموّستا لهم بهیته دا وشهی (لووله) به (شمشاڵ) لیّکداوه ته وه. به لام له راستیدا وشهکه (لوولی)یه به واتای (سروودبیّژ، ئاهه نگ چر). به م پییه

دەبى بەيتەكە والىك بدەينەوە (ئاھەنگ چرى نویزى تەراويح پەيتا پەيتا دەنگى لىوە دى و تارى تەموورەى ئاھەنگ و خۆشى ئاوازى لى براوه).

٥٥ – ههى هيلال، ههى عيد، خيزو جهياران

وهره غم گروی پهره نيرگاران. ل ۳۹۵

لهم به یته دا ماموّستا و شه ی (په رهیزگاران)ی به (پاریزکه ران) کی به (پاریزکه ران) لیکداوه ته وه. به لام له راستیدا و شه که فارسییه و واتای (خواپه رستان تیمانداران) ده دات. شیعره که بو مانگی رهمه زان گوتراوه. شاعیریش له م به یته دا ده لی (ده نگی – ئه وه مانگه، ئیتر جه ژنه – با له دوّستانه وه به رز بیته وه، ئه مه ش به پیچه وانه ی تیپی خواپه رستانه وه (که خواپه رسته کان حه زده که نه مه روه مه زان بیت بو ئه وه ی تاعه تی زیاتر بکه ن).

۵۷ – ئەرتەصدىع نە بۆ، وەجان فىداى ويت گۆش دەرسـەوادش بوانــون پەريت.

ماموّستا لهم بهیته اوشهی (سهواد)ی به (رهشایی) لیّکداوته وه، به لاّم ئه وه واتای کوردییه که یه تی ئهگهر (سواد) عهره بی بیّت. (سواد) که چوّته ناو زمانی فارسییه وه ئهم واتایه ی له خوّ گرتووه (توانای خویّندنه وه و نووسین). به م پیّیه له به یته که دا واتای (نووسین) راسته. چونکه شیعره که نامه یه که مهوله وی بو شیّخ عهزیزی جانه وه ره یی نووسیوه. جاله و به یته دا به شیّخ عهزیزی جانه وه ره یی نووسیوه. جاله و به یته دا به شیّخ عهزیزی جانه وه ره یی نووسیوه. خوی شل که بو به شیّخ عهزیز ده لیّن: (ئهگهر بوّت نابیّ به مایه ی سهرئیسه گوی شل که بو ئه م گیانفیدای خوّته با نووسینه که یت بو بخویننه وه) نازانم ماموّستا بو چی نووسیویه: سه واد: ره شایی. که چی له لیّکدانه وه ی به یته که دا فه رموویه (با نووسراوی ناو نامه که ت بو بخوینمه وه)!!.

۵۸ - والحاصل سهمووم بای تالهی سستیم یه درده کهردهن وهاری ههستیم. ل۴۰۶

ماموّستا لهم بهیته دا وشهی (سستی) به (به دبه ختی) لیّکداوه ته وه، به لاّم له راستیدا به واتای (کزی و لاوازی و ته مبه لّی) دیّت. له لیّکدانه وه ی به به یته که دا به کورتی نووسیویه (به کورتی بای به دبه ختیم به هاری ژیانمی شین کردووه) لهم لیّک دانه وه یه دا دیاره و شهی (شین) به رامبه ربه (په ژمورده) دانراوه. له کاتیّک دا که په ژمورده واتای (ژاکان) ده دات. به م پیّیه واتای به یته که وای لیّ دیّت (به کورتی تین و تاوی بای به خیی کز و لاوازم، به هاری بوونی ژاکاندووم).

٥٩ - كــزهى رهشهباى ههناسانى سهرد

سيامالي عهيش تهخته تهخته كهرد. ل٢٠٤

ماموّستا لهم بهیته دا (تهخته تهخته که رد) به (تهخته کانی لهیه ک کرده وه) لیّکداوه ته وه. به لاّم سیامال واته (چادر یا دهوار) تهخته یان نییه، که واته (تهخته تهخته) واتای (شر و ور) ده دات و مانای بهیته که بهم شیّوه ی لیّ دیّت (کزه ی رهشه بای هه ناسه سارده کانم ده واری ژیانمی شر و ور کرد و دای به سه ریه کدا).

٠٦- سياههي دهفتهر ميرزاي ئهزهلهن

زييادي و نوقسان رزق و ئەجەلەن. ل٢٤٤

لهم بهیته دا وشهی (سیاهه) لیّك نه دراوه ته وه، که به بیّ نه وه واتای به یته که به به ته واوی نایه ت به دهسته وه. (سیاهه) وشه یه کی فارسییه به واتای (نووسین) یا (پارچه کاغه زیّ که فروّشیار حیسابی شتی کرراوی تیدا بکات). شاعیر مه به ستی نهم پارچه کاغه زهیه، به لام کاغه زیّك به واتای (نامه ی نه عمال) نه و کاته مانای به یته که وای لیّ دیّت (نه مشه و شه وی نه وه یه خودا نامه ی نه عمالی خه لك دیاری ده کات له زیاد و که کمکردنی رزق و روزی و ژیان و مردندا). نه و (شه وه) ششه وی به راته.

۲۱ کهسی قووتش نوقل رازی یاوهرهن
 یهکی زیندهگیش وهصلی دلبهرهن. ل۲۲٤

لهم بهیته او شهی (یاوهر) به (یاران) لیکدراوه ته وه. به لام به داخه وه وا نییه و ئه و لیکدانه و هیه به ته واوی واتای شیعره کهی گوریوه. شیعره که وه هماموستا ئاما ژهی پی کردووه له شه وی به راتدا نو وسراوه، که واته و شهی (خودا) خوّی ده سه پیننی به سه رشیعره که دا و بی ناوی ئه و شیعره که نو قسان ده بیت. بویه له م به یته دا (یاوهر) که واتای یارمه تیده ر و به هاناوه هاتو و ده دات، پیویسته به (خودا) لیک بدریته وه، هه روه ها و شهی (دلبه ر) پیویسته به (پیغه مبه ر) لیک بدریته وه نه و کاته واتای به یته که وای لی دیت (یه کیک قسه ی وه ک نوقل شیرینی خود اخوراکیه تی و یه کیکی تر ژیانی بو وه به گه شتن به خرمه تی پیغه مبه ر).

٦٢ جهی گۆشه خاستهر نیهن مهسکهنی
 ساقی گیان ئامان خومار ئهشکهنی
 ٤٣٢١

لهم بهیته دا وشه دووانه ی (خومار ئهشکه نی) به (سهرخوّشی لابه ر)
لیکدراوه ته وه، له پاقه ی به یته که شدا یا ئه و وشه دووانه دا نووسیویه
(پیالهیه ک شهرابی بیرکردنه وه م بده ری) به داخه وه هه ردوو لیکدانه وه که له
جینگای خوّیاندا نین. وشه ی (خومار) واته: ئاره زوو کردنی شهراب و
مهوادی موخه دیر، حاله تیکی ناخوشه به سه ر موعتاد و مودمیندا دیّت،
تاکو ماده ی موخه دیر ده خوات و نه شه و مه ست ده بیّت. به م شیوه واتای
به یته که وای لیّ دیّت (هیچ شوینی له مگوشه یه چاکتر نییه، مه یگیر گیان
ده خیلتم مه یه کم بده ریّ تا حاله تی خوماریم نه مینی ی).

77- نهواتم عهرعهر سهههند پهروهرده درده درده له ٤٤٥

ماموّستا لهم بهیته دا و شهی (عهرعه ر)ی به (چنار) لیّکداوه ته وه به لام وا نییه و عهرعه ربوّ خوّی دره ختیّکی جیاوازه که وه کو دار سه روو وایه به لام که می بالاکورت و گچکه تره، هه ندی جار له شیعری فارسیشدا چویّنراوه به بالای یار. ماموّستا له (ل ۱۹۰) دا به پیچه وانه ی ئیره وه به م شیّوه واتای عهرعه ری لیّکداوه ته وه (عهرعه رکه داریّکی به رزه وه ک چنار).

78 - نزوول کیشان دهس بهختم نه رای به د پای ئهدهب نه رای عهدهد که ردم رهد ناگهاوه فریه به بهشتی پادالیم

من وست وهكينجاو قهلهندهريي ويم. ل٨٤٨

ماموستا لهم چوارینه دا وشهی (نروول)ی به (کری) وشهی (قه اله نده ریی) به (به ره لایی و بی سه روشوینی) لیکداونه ته وه. به لام (نزوول) وشه یه کی عه ره بید به به واتای (هاتنه خواره وه) و (قه اله نده ریش) به واتای (هه ژاری، یا که سیک که گویی له ژیان و دنیا نه بیت) به م شیوه واتای چوارینه که وای لی دیت (به ختم ده ستی دانه واندم بو خرایه کاریی و له راده به ده ریی ئه ده بم راکیشان، له ناکاودا به فیل پاشقو ولیکی لی گرتم و خستمیه گیژاوی هه ژاریی خومه وه «یا خستمیه گیژاوی حاله تی گرته و دنیاوه»).

70 - جەذبەى ئاھىنم دەماخ دان پەرداخ مىقناتىز جۆى جام كەردەن وە ياتاخ . ل ٤٥٢

ماموّستا له په راویزی لیکدانه وهی ئه م به یته دا نووسیویه [له ههندی نوسخه دا له جیاتی «ئاهینم» نووسراوه «ئاسنم»] لای ئیمه ش له به یازی (سهید شههاب) و (مه لا مسته فای دوّلاوی) دا هه د (ئاسنم) نووسراوه. له ههندیکی تردا (ئاهه نم) که (ئاهه ن) یش به فارسی هه د (ئاسن) ه و هه د

کامیان بیّت هیچ له واتای بهیته که ناگوریّت. به لام گرفت له وه دایه که جه نابی ماموّستا (اهنم)ی به (ئاهینم) خویندوّته وه. هه روهها وشهی (جام)ی به (شووشه) لیّکداوه ته وه. که له راستیدا واتای (ئاویّنه) دهگهیهنیّ.

له بهیازی (سهید شههاب)دا له په پاویزی ئه م به یته دا نووسراوه (مقناطیس در هرجای آهن میرباید الادر توی آینه نباشد، ازخوف اینکه آهن اورا بر باید خودش بتوی آینه (افکنده). واته (موقناتیز له ههموو شویننکدا ئاسن راده کیشی ته نیا له ناو ئاوینه دا نهبی، له ترسی ئهوه ی ئاسنه که رای بکیشی خوی خستوته ناو ئاوینه که وه).

ئەمەيە واتاى راستەقىنەى بەيتەكە.

٦٦ موترب بهو نهغمهی (شانازی)تهوه

یا بهو پهردهی پاك (حیجازی)تهوه ل ۲۶

لهم بهیته دا وشهی (پهرده) و (پاك) حیسابیان بو نه کراوه، که بهبی نه و دووانه ش بهیته که واتا جوانه کهی له دهست ده دات. (پهرده) له فارسیدا به هه ریه کیک له ناوازه کان ده گوتریّت. (پاک)یش له فارسیدا یه کی له واتاکانی (صاف) ه. به م پییه واتای به یته که وای لی دیّت (نه ی گورانیبیّر به و ناهه نگی شانازی)یه ته وه یا به و ناوازه صافه ی (حیجازی) ته وه.

٦٧ – بولهندکه دل سوز صهدای دلتهنگیی

به لکم بیدار بوو جهی خاوی سهنگیی. ل۲۰ ع

لهم بهیته دوای بهیتی پیشهوه دیت که باسمان کرد، لیرهشدا دهبی (دلّ سۆز) بهشیوهی (دلسۆز) بنووسری، که ناوی مهقامیکی کونه و دهبیته هاودهنگی (شانازی) و (حیجازی). دوای ئهوهی له بهیتی پیشوودا شاعیر داوای له گورانیبیژ کرد که گورانی بچری، لیرهشدا دهلی: (مهقامی دلسوز بهدهنگیکی بهرز و بهشیوهیه کی حهزین بلی تا بهلکو لهم خهوی قورسی

بيّ ئاگايييه خهبهرم بيّتهوه).

مەولەوى جارىكى تر ناوى مەقامى (دلسۆز)ى ھىناوە، وەك دەلىن: بولەندكەر مـــەقام (دلسۆز) وەراسى تەنزىلەش فەرد گەل خالۆي كۆماسى. ل۲۲۸

کهواته (دڵسۆز) راسته نهك (دڵ سۆز) که مامۆستا بهشێوهى (گر بهربداته دڵ) لێکى داوهتهوه، بهداخهوه لێرهدا مامۆستا (دڵ سۆز)ى به(دڵ سووتێنهر) زانيوه.

۸۸ - دووهم جهحالات پهشنویی حالمجهشوریی بهخت و ویرانیی مالم. ل ٤٦٥

لهم بهیته دا و شهی (شوریی) به (شوومی) لیکدراوه ته وه، به لام له راستیدا (شور) به واتای (ناله و هاوار، ئاشووب، فیتنه، هه لچوون و په ریشان حالی) دیت، که له بهیته که دا (په ریشان حالیی) موناسیبه و بهم شیوه واتای بهیته که وای لی دیت (دووهم له به رچونیه تی حالی په شیوم و له په ریشان حالیی به ختم و ویرانی مالم).

٦٩ توولانی چون هـ يجر خاتر پڕ دەردانرەوان وێنهی وەصڵ گەردن بێ گەردان. ل٧٦٤

لهم بهیته شدا و شهی (رهوان) به (ساف و مهنگ) لیکدراوه ته وه، به لام پیچه وانه ی نه و واتایه دروسته و (رهوان) واته (خور، لووزه و) بهم شیوه واتا بهیته که ده بی وابیت (دوورودریژ وه کو دوورکه و تنه وه ک پ له ده رد و نازاره کان و به خور وه کو به یه کگه شتنی گهردن و مل جوانه کان)

۰۷- رەعــنا غــەزاڵێ، بــالا شمشاڵێ صاحیب کەماڵێ، گەردی دڵ ماڵێ. ل۲۸۲ ماموّستا لهم بهیته دا وشهی (رهعنا)ی به (بی موبالات) لیّکداوه ته وه. به لام له راستیدا به واتای (بالای زراف) دیّت یا (جوان). که له بهیته که دا مهبه ست (جوان)ه.

٧١ پهروانه سازش، شهم سا سۆزشى

گوڵ ئەندام نازش، بەھرام شۆرشى. ل٤٨٢

لهم بهیتهدا (شۆرش) به (بهسۆز) لێکدراوهتهوه، به لام له راستیدا واتای (پهرێشان حالٚیی) دهگهیهنیت.

٧٢ عەرەقچىن نە تۆي سورمەدا غەرقى

وه فهرق فهرقي بازدوق و بهرقي. ل٨٣٤

وشهی (فهرق)ی دووهم لهم بهیته دا به واتای (خهتیك له ناوه راستی سهردا، ئه و خهته كاتی دروست دهبی كه ئافره تان قریان له ناوه راستی سهردا ده كه نه به دو و به شهوه) دیت.

ههروهها (زهوق و بهرق) راست نییه، به لکو (زهرق و بهرق) دروسته، به واتای (ترووسکه و بریقه)، (درهخشش)، زهرق و بهرق له کوردیدا مهشهووره وهکو دهگوتری (ژنهکه جلی زهرق و بهرقی وا لهبهردا) واته جلی رازاوه و ئال و والا و ترووسکهدار.

٧٣ - شەكەر زەبانى، خونچە دەھانى

لوولوو دداني، لهب لهعل كاني. ل١٨٤

ماموستا وشهى (لهعل)ى به (ئاقيق) ليكداوهتهوه، به لام جياوازن.

٧٤ ميهري بههاري، قههري خهريفي

بەشـير رەديــفىّ. نەذىر حەرىفىّ. ل٤٨٤

لهم بهیته دا له باتی (میهر)، (مههر) دروسته، ههم بو هاوده نگیی (قههر) و ههم به واتای (مارهیی)، ئهم شیعره یه کیکه له و دوو شیعرهی دیوانی مه وله وی که تیدا زور بایه خی به موسیقای و شه وی همه کردن به و شه داوه. له م به یت به از فر بایه خی به موسیقای و شه وی همه کردن به و شه داوه. له م به یت به اموسیقا وی همه که به مشیوه ده بین (مه هر – قه هر). (خهریفی و رودیفی – حه ریفی)، (به شیر – نه ذیر) که واته (مه هر) راسته و لیک دانه وهی به یت ه که به مشیوه ده بیت (به هار به وی هه مووی گول و گیایه یه وه ماره ییه تی، تووره بوونی وه که پایز وایه – پایز که تووره ده بی گیایه یه و موژده ده دا به هاوشانه که ی و به رامبه ره که ی ده ترسینی).

۷۵ مشانای وهپیّل لوولهی دوور مهنزڵ

مووسهوی سهر ته ل کارخانهی مووسل. ل ٤٨٩

لهم بهیته دا ماموّستا وشهی (پیڵ)ی به (قوڵ) لیکداوه ته وه، به لام واتای (سهرشان) ده دات. چونکه تفه نگ ده کریته شان نه ک (قوڵ!). واتای بهیته که (تفه نگه مووسه وییه چاکه که ی به رهه می کارخانه ی مووسلّت ده کرده شان که گولله ی زوّر ده روّیشت). لیره دا ته وه م پی سهیره جه نابی ماموّستا که له وی (قوڵ)ی نووسیوه که چی له واتاکه یدا نووسیویه (ته کرده شان!).

٧٦ وهش دهماغ، دلشاد، بهو شكل و شيوه

پێوه وهو جهستهی سهد سهودا پێوه. ل۰۹۶

لهم بهیته دا وشهی (سهودا) به (دهرد) لیکدراوه ته وه، ئه وه تا له پاقه کردنی بهیته که دا ماموّستا نووسیویه (به دلیّکی شاد و ده ماخیّکی خوّشه وه، تو به و دیمه نه جوانه و من به م له شی گرفتاری هه زار ده ردمه وه). هه روه ها (وه ش ده ماخ)یانی (ئه ویه پی زهوق) ئه وه ی ماموّستا نووسیویه (ده ماخیّکی خوّشه وه) وه رگیرانی وشه به وشه یه نه که وه رگرتنی مانای وشه.

وشهی (سهودا)ش واتای (عیشق و شهیدایی) دهگهیهنیت.

وه ههروهها دهبی ئهوهش بلّیین که بهیتهکه دریّژهدانی شهش بهیتی پینشووه که ههموو له وهسفی شیّخ یوسفدایه که مهولهوی نامه شیعرییه کهی بو نووسیوه، ئیتر (من بهم لهشی گرفتاری ههزار دهردمهوه) نابیّت، بهلکو له راستیدا واتای بهیته که وایه (بهوپهری زهوق و دلّی شادهوه، لهگهل ئهو دیمه نه جوانه تدا و ئه و جهسته یه که نیشانه ی سهد عیشق و شهیدایی پیوهیه).

٧٧ - تۆ كەل گەل، گەل گەل وەچەم مەكەردى

پاریز وه پای ریز ئهستهم مهبهردی. ل۹۹۱

لهم بهیته دا (چهم مه که ردی) به (ئه کرده چاو) لیکدراوه ته وه، که ئه مه شه وه رگیرانی و شه به و شهیه، ئه گهر له باتی ئه وه بلیین (ده دیت) دروسته. به م پییه واتای به یات که نه که سیوه یات (تو کومه ل کومه ل کومه ل که له کیوییه کانت ده دیت و به ناسته م پیت له سه رورده به رده کان داده نا بو نه وه ی ده دی پیت نه یه تو که له کیوییه کان ده رچن).

٧٨ - به لام من جهستهم خهيلي به د حالهن

لال بوون مالوومهن ئهو نهوه بالهن . ل٩٦٦

ماموّستا له لیّکدانهوهی وشهی (وهباڵ)دا نووسیویه (نهگبهتی). ئهمه راسته و دروسته، به لام ئاماژهی بهوه نهکردووه که ئهم وشهیه بهزاراوهی فهلهکی واتای ئهو کاته دهگهیهنی که روّژی تیّدا دهگیری.

ئەم بەيتە لەسەر ئەو قەسىدەيە كە مەولەوى بۆ شىخ عەزىزى جانەوەرەيى نووسيوە لە كاتىكدا كە ئاولەي گرتووە.

شاعیر له قهسیدهکهدا چهند زاراوهیهکی فهلهکی هیّناوه، وهکو (ههفت

تارم، چەرخى چوارەم، بورج، سەعدى ئەكبەر، ئەوج، خانەى شەرف، ستارە، خورشيد...) كەواتە (وەباڵ)يش دەبى جگە لە مانا رووكەشىيەكەى مانا رەمزىيەكەشى لىك بدرىتەوە. مەولەوى لە قەسىدەكەدا و بەتايبەتى لەم بەيتەدا سىماى شىخ عەزىزى چواندووە بەخۆر و ھەر بۆ ئەوەش ئەو چەند زاراوە فەلەكىيەى تىدا بەكار ھىناوە. واتاى ئەم بەيتە بەستراوە بەپىنىج بەيتى پىش خۆيەو، كەواتە ئەگەر وشەى (وەباڵ) بەمانا فەلەكىيەكەي لىك نەدرىتەوە واتاى ھەموو بەيتەكان دەشىدى.

۷۹ نیم نیگاش ههوهس دڵ دوٚزیش نیهن
 نازش دڵبهریش جه خاتر شیهن. ل۹۶۵

لهم بهیته دا وشه دووانه ی (دلدوزی) به (دل دوورینه وه) لیکدراوته وه، به لام نهمه شه دیسان وه رگیرانی وشه به وشه به راستیدا (دلدوز) وشه دووانه یه کی فارسییه به واتای (نهوه ی کار بکاته سه ردل و په ریشانی بکات) به مپیه واتای به یته که وای لی دیت (نیو نیگای مهیله که ی جارانی نهماوه کار بکاته سه ردلان و په ریشانیان بکات، هه م نازکردن و هه مداداریی له بیر چوته وه).

۸۰ قافلهچی ئامان دادهن دهخیلم بنهك داری خهم خهیلی زهلیلم. ل۰۰۰

وشهی (بنهکدار) ههم کورد بهکاری دینی و ههم فارس، له کوردیدا ئهو واتایه دهدات که ماموّستا نووسیویه (ئهو کهسهیه که پیش کوّچکردنی هوّز ئهچیّته ههوارگه بوّ جیّ خوّشکردن و ئامادهکردنی نان و خوّراك و حهیوان لهوهراندن).

له فارسیشدا به واتای (فروشیاری که به دهرزهن شت بفروشی، عمدهفروش) مه وله وی تهم و شهیه ی به هه دردو و اتاکه به کار هیناوه.

بەواتا كوردىيەكەى لەم بەيتەدا پەيوەندى لەگەڵ وشەى (قافڵەچى) پەيدا دەكات و بەواتا فارسىيەكەشى پەيوەندى لەگەڵ وشەى (تىجارەت)ى بەيتى پاشەوەيدا پەيدا دەكات كە دەڵى:

نه رای تیجاره ته میری وهلی تو مایه ی رهواج عهباس و عهلی

بۆیه دهکری بهیته که به شیوه که ی ماموستا لیک بدرینه وه که نووسیویه (ده خیلتم کاکهی کاروانچی من لیره له سه ر مالی خه م و خه فه ت دانیشتووم و زور زهلیلم). یان به م شیوه: (ده خیلتم کاکهی کاروانچی من زور زهلیلم و به دهرزه ن فروشیاری خه مم) ئینجا لیره وه ده چیته سه ر به یتی پاش خوی که له سه ره وه نووسیمان و باسی (تیجاره ت) ده کات. ئه مکاره مه وله وی یاریکردنیکی هونه رییانه یه به وشه.

۸۱ - رەعــنا سادەيى، نىگا بادەيى

صەھبا نەشئەيى، پەرىزادەيى. ل٧٠٥

لیّره شدا و شهی (ره عنا) به م شیّوه لیّکدراوه ته وه (ره عنا ساده ییّ: بی که ش و فشیّکی که مته رخه می خوّ به هیچه وه نه به ستوو) به لام هه رواتای (جوان) ده دات و (ره عنا ساده ییّ) واته: جوانیّکی ساکار.

٨٢ هيجران دۆزەخى، ويصال بەھىشتى

نازك گوڵ روخي، كەعبە كەنىلىشتى. ل٧٠٥

لهم بهیته دا لهسه ر (که عبه کهنیشتیّ) نووسراوه (جیّ و شویّن وهك که عبه پیروّزیّك). به لام راستیه کهی ئه وه یه (کهنیشت) په رستگای یه هو دییه کانه (کهنیسه) که واته یانی (کهنیسه کهی وهك که عبه وایه).

۸۳ پا چون مەنياى، دىدەم نە دىدەم

ئازاربی پەرىش موژدەى نم دىدەم. ل٧٠٥

لهم بهیته دا له باتی (نم دیدهم). (نه میدهم – نمیدم) دروسته که وشهیه کی فارس به ناوی (ته پ)، (شیدار). شاعیریکی فارس به ناوی (نزاری) ده لی:

پی رم برگرفت آن دل رمیده نسیمی برده از خاك نمیده.

واته: بۆ راكردن ئەو دلبەرە يا دلفرينه نەسىمىكى لە خاكى تەر وەرگرت. لە بەيتەكەى مەولەويدا مامۆستا واتاكەى تەواو لىكداۋەتەۋە، بەلام مەبەستى من ساخكردنەۋەى وشەكەيە.

> ۸۶ لوان چەنى كۆچ خالۆكەى ھامفەرد ئىستە بار وستەن نە ھەوارگەى ھەرد. ل ۵٤١

لهم بهیته دا له باتی دوا و شه (هه رد)، (ده رد) راسته. جه نابی ماموّستاش له لیّکدانه وه که یدا هه ر (ده رد و مهینه تی) نووسیوه (له گه ل کوّچ و باری خالّوی شاعیر دایا هاوریّم دا روّیشتوون و نیّستا له هه وارگه ی ده رد ومهینه تا باریان خستووه).

ئهم وتاره بهچوار ئه لقه له ژماره کانی (۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۱)ی برایه تی ئهده و هونه ردا بلاو کراوه ته وه، به لام پاشان که چوومه وه سه ری هه ندی دهستکاری پیشه کییه که یم کرد و هه ندی و شه ی ترم پی زیاد کرد.

چەند نامەيەكى مەولەوى بەعەرەبى

به پیز جهنابی ماموّستا مه لا عهبدولکه ریم له به رگی دووه می یادی مهرداندا (۳۸) نامه ی ئه م شاعیره مانی بلاو کردوّته وه ، که ته نیا له نامه ی هه شته میاندا که بو شیخ محه مه د جه سیمی مهردوّخی نووسیوه به شی یه که می نامه که عهره بییه ، ئیتر نامه کانی دیکه فارسین. ئه و نامانه جگه له وه ی له هه ندیّکیاندا گهلی لایه نی میّژووییی ئه و سهرده م و روّژگار پیش چاو ده خه ن و جگه له وه ی که پهیوه ندیی دوّستانه ی مه وله وی به پیاوه گه وره کانی ئه و ده ورانه و میاری ده که ن و جگه له وه ی روّشناییی ده خه نه سهر چونیه تی ژبیانی شاعیر ئه وه شمان پی ده لیّن که مه وله وی چه ند به ده سه رسه لات بووه له هوّنینه وه ی په خشانی فارسیدا و چه ند توانای به سه روز مانه دا شکاوه ته وه.

ئهم دوازده نامهیهش که ئیمه له شاری – سنه – دهستمان کهوتوون، ههموویان بهزمانی عهرهبی نووسراون و لهمانیشدا توانا و دهسه لاتی شاعیر دهردهکه ویت به سهر زمانی عهرهبیدا، به پیویستم زانی لهم کتیبه دا به سهریان بکهمهوه، به هیوای ئهوه ی لیکولهران سوودی خوی لی وهربگرن.

نامهکان ههموویان بۆ (مهلا محهمهدی مینبهریی نیهری) نووسراون، منیش له ریّگهی نهوهکانی ئهم بهههشتییهوه دهستم کهوتن، خوا بیانپاریّزی وهك ئهم نامانهیان پاراستووه.

نامەي يەكەم:

نسيم الشمال وريح الصبا، مرحباً بك الف مرحبا، تفرق واشمأز من هبوبك قلوب الكرب والبلبال، تورق واستهز افنان الأماني واغصان الآمال ، كأنك هببت من سبأ بنبأ يقين، او اتيت من تلقاء ذلك الجناب برق بخطه الرائق رقين، ففيم انت ايها البريد الامين، ان الانتظار قد قطع منى الوتين، فأنبأني به ان النبأ الأهنأ بساهرة قيامه الحرمان حياة عظمى الناخرة الرميم، وهنأنى به انه ترياق لدغة ثعابين مفجع برزخ الهجران لقلبي السليم. فذرنى ساعة بلواي، فارجع الى ساحة حرث مولاي، فأذا قمت بين يديه فسلم عليه فقبل الارض مبتهلاً، فكف يديه، ثم انتظار النسيم واستغنائك وتراخى التفقد لايخفى، فمن ثمة قلت ثم يسألك عنى، فأجبه وصدرك بالانين يغنى، رأيته في ليلة فيها يفرق كل أمر حكيم في معيشة ضنك من فرقتك وعذاب أليم - قتارة يقول يا من هو حلت لوعة مودتك بربع البال، هذه ليلة يمحو ألله ما يشاء ويثبت فيها من الارزاق والاجال، فقوت وامق مثلاً نجوى عشيق رفيق، وحياة عاشق شذى من وصال عبق، وروح صحبته صديق صديق، فكل بقسطه محبور وبحصته وكتابه مسرور، واما انا يقال لى ما هو في كتابك مرقوم، انك يامعدوم محروم من حبيبك المخدوم من لطائف ظرائف مقاله، و روايح فوايح وصاله، فيها أيّها الأخلاء والأحباء الأجلاء انى من لطمة التفرقة والصفع، يفيض

عيناى افاضة من الدمع، وإن فطانتي قد اخذت اخذة رابيه، فهى من تلك الداهية واهية، فلا ادرك الخطوط ولاافهم المعنى فأنتم هاءم اقرؤا كتابى، يا ليتها كانت القاضية، فقالوا فأذا قرأناه فاتبع قرآنه، ثم ان علينا بيانه، فلا يحرمنك علقم الغم، وعقام التّرة والهم، ان يترشح حوصلتك بخلاف الرضاء، فقال من ذا الذي لايسلم ممثلاً لحكم القضاء، فلما مرأوه وبينوه علم إمتلاء الاناء واسقط ورقته ويقلبها رياح الفناء وآن أوان تشديد الحزام وركوب السنام، وينادى منادا الركب العير العير ايها النيام فبكي وابكي من حوله من الغبي واللبيب، وقال ان النصيب يصيب، فسبحان من يفرق بين الكبيب والحبيب، نعم كم مات قبلى في هواه وامق، انى بهم ان شاء ربى لاحق، فلا تحسبنني وانا قتيل محبته، والشهيد معلوم مع قاتله وديته ميتا بل حى مرزوق عند ربى وفرح بما اتانى من نعمته، واستبشر بالذين من خلفى وتتوقوا، ان اسرعوا الى حياة أبدية والحقوا، وتارة اخرى يدور وتنوره يفور، وكوره ترحى بشرا كالقصور ويتراكم تراكم السحاب، فوق الدخان والبخار والضباب، فينطلق الى ظل ذي ثلاث شعب، لاظليل و لايغني من اللهب، ويقول ما من هوا هواك، كما منعنى نواك من النظرة الى طلعتك ومحياك. ليت شعرى هل يمنعنى غراب فتان المرقد، ان أبحث بالأهداب تجاه اللحد، حتى اتاك مثواك واراك، وكما فرق بين اشباهنا هل يزجر من التقاء اصداء ارواحنا والطور وكتاب مسطور، يلتقى أصداؤنا بعد موتنا ومن دون رمينا من الارض سبب لظل صدى صوتى وان كنت رمة لصوت صدى ليلى يهش ويطرب، هذا وقل له ايها النسيم ان كان جسمه قاصياً فروحه ببابك مقيم، ومثل هذا الفراق سهل، عند من هو اهل، لكن

المشكل فراق الايمان، وفرقة رضاء خالق الانس والجان، لاجعل متألماً به أحد من الخلان، ولا واحد من امة الاجابة بجاه سيد ولد عدنان، افاض عليه الله وآله، اجمل الصلوات واكمل التسليمات، فيا متوضئاً من حياض مياه قنوات سبيل السداد، ويا ناوياً صلاة الصلاحة قائماً في محراب الرشاد، ويا منبرى مسجد سنه محمد المراد، لاتحرم ذلك الغريب الفقير، من صوالح دعواتك في اوقات والمحاسب على القطمير والنقير، من صوالح دعواتك في اوقات تستطاب، فإن دعوة اشباهكم لمثل ذلك الهائب الخائب، لاسيما دعاء الغائب للغائب تستجاب، فأرسلتك ايها الشمأل رقاياك وطول الاجل، فناظرة بم يرجع المرسل، رزقهم الله وايانا اقتفاء اثار اسوة الانام، عليه واله الصلوة والسلام، وشرفنا طراً بالاستقامة وحسن الختام.

عبدالرحيم المعدوم المحروم.

نامهی دووهم:

دعاء ابقيكم فى الاجل، ويهديكم السبيل السوي فى العاجل، اهديه إليكم والى من لديكم وبعد، فالعبد يتدبر ورب العالم قضى وقدر، والا فأين انا من فرقة خدمتكم وهجرة مجاورة عتبتكم نعم ولكن ما يمضى فسوف يكون، اللاهي وان من هو يكره أمره هذا وهذا تشتت بالى من اشتياقكم، وتفرق حالي في ألم فراقكم، مع انه كنت مع بعض من الاخلاء واصحاب من شردمة من الاحياء، فياليت شعري كيف تعيشون بلا جليس، وبأي نوع تمر وقتكم بغير أنيس، اذا غلبت غبر الزمان وعجزتم عن عيشة ذلك المكان، فتفضلوا فان المقام مقامكم، والفقراء ان قبلتم خدامكم، والسلام عليكم.

نامەي سىيەم:

من المقل الناقص الى الصحيح الكامل الخالص، من اللفيف بالرذائل، الى المقرون بالفضائل، هيا ايها الذى مذ غاب ما خاطبني الحضور ولا كلمني الحور، من اي باب من الابواب، ويا من منذ سافر أقام وده كالروح في جسمي، واعرب حسبما يقتضى عوامل سكونه وحركاته حرفى وفعلى واسمى، قد جاء وطلع منك مرقوم، ذهب وغرب عنى العنا والغموم، رفع كسر البال بالبلبال، وضم ضرباً على فتح امورى نصب الاماني وجر الامال، أرجو ان تقترن تلك المعانى بالازمنة الثلاثة الماضى والحال والاستقبال، زرت في نقصان همى وخففت ترهى، لكنه ثقلت حملى وعلاوتي، وكثرت قلة فرحى، لأننى بينا كنت منتظرا وعينى في الخماسيه، ورباعية لقدومك الى السداسية، ويريد الإلتئام جروح الفصل، من حكيم تشريفك بدواء تمنى الوصل، اذا سمعت منع الاسباب التسعة حرف جر همتك عن نحو هذه الحوالي، وبلغني رحبة شرفك لهبوطى عن الاوج في حفيف وبالى، اف اذا صنعت فتذكر، نكات جرحى فانظر وتفكر، ما اكتفيت بافاضة عيناي دمعاً، حتى صار مفرد مصيبتى مثنى وجمعاً، الله الله قد كنت في نهاية الهيام، اين سالكوا سبيل الخصوص من الردع عن اللصوص في الاكام، فهلا صببت صباً على صبك قبل ورود حميم حياض الحمام هذا واياً قوة الظهر وقرة العين، لا افرق بين اللقيه والبين، فان كلمتى اي نفسى و شخصى لفظ وضع لمعنى مفرد محبة عتبة ذلك الباب، وكلامي أي كل من بحثى وقصصى مركب من كلمتين مديح وذكر ذلك الجناب. فلدى الوصل ارتوى من

محیاکم، وعند الفرقة أتلوی بخیالکم وذکراکم، فسلام علیکم طبتم، سواء حضرتم او غبتم.

نامهی چوارهم:

شرفكم الفياض تشريفه المجاهد والمرتاض، بما يورث بما سواه الانفضاض، آناء الليل والبياض، وبعد. فأن من سموم هجركم المزيح، اصبح نبات جوده هشيماً تذروه الريح، كاد أن يهب بنا النسيم اليكم، فيقلبنا بين يديكم، كلا اين نحن من هذا الخلاق فان الصبا فخالف العشاق. هذا ولولا عجز حامل الالوكة، لعمق الفج وشح الثلج وشدة البرودة. لأرسلنا الى ساحة جنابكم بعضاً من الكتب المعهودة، فلا تحسبنا مقصري اوامركم ولاتنسونا غباً عن خواطركم. فأن الاشراط ظهرت واتانا اليقين والاخلاء يومئذ بعضهم لبعض عدو الا المتقين، رزقنا الله واياكم الاستقامة وحسن الختام بحق محمد وآله وعليهم الصلوة والسلام.

نامهی پینجهم:

سلام اكثر من اخلاصي، يروح روح الاداني والاقاصي، على محفل من هو محيصي ومناصي، وبعد... فطالما كنت منتظر صحف مطهره، بأيدى سمرة، كرام بررة. فما تشرفت فرهق قلبي قترة، وعليه غبره، امل ان يكون بسبب عدم العبور لا من عدم الالتفاف والفتور هذا ويا من شوشت حالي وشغفت بالي، خيالى معانقك ويدي قصيرة، فيا ليت يدي كاتب خيالي، وسمعت انك تمنيت كتاب ابن حجر، ان اعانني القضاء

وساعدنى القدر، اطيع أمرك مهما اتفق، فاني لست بعاصيك والقمر اذا اتسق، كيف واني مؤمن مؤيد، وعلى دين محمد صلى الله عليه وسلم، فلا تنس امتك، ولاتمنع همتك، لأنه كنت شمسي، وكان يرمى الملأ الغفلة من امسى، رزقكم الله وايانا حسن الختام.

نامەي شەشەم:

وجدت بالبال البلبال، فقلت له ما هذه الحال، قال من الاشتياق لذلك الجمال، فقلت هذا من المحال. قال المرقوم نصف الوصال، فكتبت السلام عليكم قاب جوعي وعطشي اليكم، وبعد... فما نال بالي البالي، بجنابم العالي، وبتلك الحوالي، تركني بالمرة لا يتذكر الموطن لا على المضرة ولاعلى المسرة. أذقتموه لذة حلو حضوركم، يشمأز من مرارتي، وروحتموه بمروحة صحبتكم يتنفر من سموحي وحرارتي، لآ ابالي بعدمه لدي، ولا بتصعير خده وبعدم الالتفاف الي بل كونه بذلك المقام غاية أملي ونهاية المرام، ولكنني اريد لقائكم ولاأعرف الطريق ويتعذر الوصول الى المأمول بغير هاد ورفيق، فأرسلوه الي لإرشادي، فانه كثيراً ماجاء وسكن بذلك الوادي. وفقنا الله واياكم لرشادنا، وأردف اجسامنا اثر فؤادنا، آمين والحمد لله وب العالمين.

نامەي ھەوتەم:

يا من شنآنك مني مسافر،وودك في مقيم، ان تفتش فأخلاصي صحيح، ومحبتي مضاعف وقالبي معتل وقلبي سقيم، لولا

ملاحظة ذكرك ورعايه فكرك ان تصيرا هائمين، لوددت ان ارفع التصديع من البين هذاوالام الام على انبجاس العين من العين، فتفضل تجمل، ويخضر الوصل ويصفر البين، وآوى السيد سليمان اليك، يتشرف بالقراءة لديك، وما يبلغك مني انجازه بعد اجازته عليك، لكنه ليتلطف ولايشعرن بكم احدا، فعليكم السلام من السلام الازلى ابدا.

نامەي ھەشتەم:

يا من محبتك في في النهاية ومودتك فى ضميري بلغ اقصى الغاية، ان تفحص عني كنت كما كنت وعن الخلوص صنت كما صنت، فكن على مرحمة البال، ومن الالتفات عن البلبال، هداك الله واثابك فى الحال والمال بحرمة النبي والآل صلى الله عليه وسلم ما دام الغدو والآصال، نعم فليس عندي من هدايا تصلح، سوى دعاء لست عنه أبرح.

المعدوم عبدالرحيم

نامەي نۆيەم:

من عشيق الى صديق، وبعد... فقد منعني ما بيّ من الاسقام، وما وقع من مصائب الايام، عن كتبة العرائض كل واحد من المخاديم الكرام. فاعتمادي على مرحمتكم فى تبليغ السلام، الى سماحة كل من اولئك الاجله العظام، وفى الالتماس عنهم دعاء لى والسلام والاكرام..

المعدوم عبدالرحيم

نامەي دەيەم:

عاملكم الله بفضله التام، رزقكم بعد ان جعلكم كما يجب حسن الختام، وبعد ففيم انتم من فحص شدائد البين، فانها تجلت عن الكيفية و نحن فى الاين على أنكم انتم مرايانا، فقيسونا عليكم، فصيركم الله وايانا هذا والفقيه محمد متوجه اليكم للقراءة عليكم والاستفادة لديكم، فأووه وأفيدوه مدى اقامته بين يديكم، وان اضطر الى الحكيم لداء فى عينه فأرشده اليه، وفي بمؤنته ودينه وسلموا منا على المخدوم الكريم الحاج عبدالرحيم وملا حمزه وغيرهم من الاحباء والاخلاء، شرفهم الله برضاه والقاء والسلام.

المعدوم عبدالرحيم.

نامەي يازدەيەم:

يا من دموع فراقك جسمي يقي والا فلظى هجرك اناً فاناً بي يرتقي، جعلت هذا البيت ورداً، ونفسي من لوعتي تتقي، فراق يوم هاج قلبي الشقي، فكيف بى شهرين ان لم نلتقي، فألتفت واغث الرمق كيلاً احرق واغرق. والسلام.

المعدوم عبدالرحيم.

نامهی دوازدهم:

أرجو وامل ممن من علي بقدوم الحاج ولقائه، ان يمن بمنه بوصال ذلك الجناب وبقائه وارتقائه، وبعد... فلما شرف الحاج ببركته هذا العائل المحتاج وتوجه تلقاء ساحتنا وترككم،

وافاض على ناحيتنا ضننا ان مرحمته اكثر ميلاً الينا ولما عزم المراجعة اليكم عن ذاك والظن ابينا، حاصل الكلام تعارضاً وتساقطاً، ولكن بقي لنا مرجح وهو احتمال جاذبة حب الوطن لامحض مرحمته فيكم هذه وعلى اي حال نرجو من الله الكريم المتعال، لنا ولكم حسن الخاتمة والحال. والسلام.

المعدوم عبدالرحيم.

- ئەم نامانە بۆ يەكەم جار لە گۆڤارى (گولان العربى)دا بلاو كراونەتەوە. ژمارە (۵۸) آذار ۲۰۰۱.

- حاجی مهلا محهمهدی مینبهریی نیهری (؟ - ۱۸۷۷) له گوندی نیهری سهر بهژاوهروّی ناوچهی ههورامان - کوردستانی روّژههلات - له دایك بووه. له دهورهی مهلایهتیدا دیّته شاری سنه و له مزگهوتی (داروّغه) دادهمهزریّ، یهکیّك بووه له مهلا باشهکانی ئهو دهورانه و خزمهتی گهورهی بهزانسته ئیسلامییهکان کردووه. له ناو خهلّکدا به(حاجی ماموّستا) ناسراو بووه. بهو نامانهدا که بلاومان کردنهوه دهردهکهویّت که چهند خویّندهوار و چهند دوّستی مهولهوی بووه. سهیر لهوهدایه که مهولهوی بهشیعر شیوهنی بوّ زوّر له هاوریّکانی گیّراوه، کهچی ئهم زاته که بهنامهکاندا دیاره چهند خوّشی ویستووه ههشت سال بهر له مهولهوی کوّچی دواییی کردووه و شیننامهی بوّ نهنووسیوه!!.

پاشكۆ

١

به ریز جهنابی ماموّستا مه لا عهبدولکه ریم له سهرهتای دیوانی مهوله ویدا وه ک نوکته ی خوش ههندی لایه نی ژیانی مهوله وی روون کردوّته وه. تیّمهیش نهم سی دانه یه مان له دوّستان کاک سهید موحسینی نه وه ی شاعیر و کاک مه لا عه لی زمناکویی وه رگرت و جیّگه ی خوّیه تی بالاویان بکهینه وه.

مهولهوی تهمهنی بهرهو پیری دهچیّت و دوای مهرگی عهنبهر خاتوون خزمهکانی داوای لیّ دهکهن که ژن بهیّنیّ، ئهویش دهلّیّ، تازه من پیر بووم و باوهر ناکهم کهس پیّم رازی ببیّت. ئهوانیش ههر لهگهلّیا خهریك دهبن و پیّی دهلّیّن بیّوهژنیّك ههیه بهناوی (ئایشیّ) ئهوهمان دهستنیشان کردووه و دهچینه خوازبیّنی. که دهروّن باسهکهی لهگهلّ دهکهن ئهویش بی ریّزانه دهست دهنیّ بهروویانهوه و دهلّیّ: گا پیری وا چییه من شووی پیّ بکهم. ئهمانیش بهدلشکاوی دهگهریّنهوه و بهمهولهوی دهلیّن قسهیهکی وهها ناشیرینی کردووه. مهولهویش دهلّی:

برۆن بىێژن وە ئايشى دڵى نەيەشى وەردى دوو گاسنە گاى پىر ئەيكىٚشى

145

حهکیم مهلا سالح (۱۰)

(وهدی دوو گاسنه) مهبهست لهوهیه که ژنهکه دووجار بیوهژن کهوتووه.

جاریّکیان کابرایه که به (زاله) ناسراوه ته لاق دهخوات له ژنهکه ی لهسه ر دوو تر و نیو. ئه م ته لاقه قوّره دهبه نه لای مه وله وی، ئه ویش سه ردینی و سه ردهبات له ئه نجامدا ده لیّ:

دوو تر ناکهوی، نیو تر مهحاله دوو تر و نیوتر وهگوری زاله

دوای نیوه روّیه کی هاوین دهبیّت، مهوله وی له ههیوانه کهی مزگه وتی گهوره ی سلیّمانیدا له سهر لاپالی داوه ته وه، سوّفییه کیش له پشتیه وه خهوتووه. له و کاته دا شیّخ رهزای تالّه بانی دیّت و که به و شیّوه مه وله وی دهبینی نهم به یته شیعره ده لیّ:

خاس لیّی خهوتوویی فره بیّ خوّفی یه کی لیّنهدهی بهریشی سوّفی

مەولەويش خيرا لاى لى دەكاتەوە و دەلى:

ئەنىدازەم گىرتىوۋە رەحىيىمت مىرى ئەگەر لىنشى دەم چەنەي تۆ ئەگرى

(رەحىم) ناوى راستەقىنەى مەولەوييە.

ماوهیه کپیش ئیسته له رینگهی برای به ریزمه وه کاک سهید موحسینی تاوگوزی -نهوهی مهله وی -یه وه دیوانه دهستنووسه کهی مهوله ویم به خهتی خوایار سهید تاهیری هاشمی دهست که وت که به شیوه یه کی جوان و ریکوپیک نووسیویه تیه وه.

ئهم دهستنووسه ئهوه هه لادهگری لهگهل دیوانه چاپکراوهکهی ماموّستا مهلا عهبدولکهریمدا بهراورد بکری، چونکه وادهزانم -ئهم- باشتر نووسراوه ته و ههروهکو نووسهرهوه ئاماژهی پی کردووه له رووی سی نوسخهی نایاب و باوه رپینکراو نووسیویه تیهوه که ده توانین بلّیین نوسخه یه کی گهلی خاوین و بی کهموکورییه. شایانی باسه هه ندی شیعر لهم نوسخه یه دا هه ن که له دیوانه چاپکراوه که دا نین، ئهگهرچی سهید تاهیری به هه شتی له سهری نووسیون (مشکوك) به لام زوریان له شیّواز و سه بکی مهوله وییه وه نزیکن، منیش له ریدگهی خومه وه ئهم سی پارچه شیعره و ئه و تاک به یتهم جاری لی هه لبرژاردووه و لهم کتیبه دا ده یکهمه دیاری، به لام له سهر ئه و هه نده کهی دیکهی راده وه ستم تا به ته واوی ساغیان ده که مهوه و ئه و کاته له ده رفه تیکی تردا هه و ل ده ده نی خونه ری پی روشن بکه ینه وه. له راستیدا هوی ساغکرنه وه که ش زیاتر ئه وه یه که:

- ۱ وه کو و تمان جه نابی سه ید تاهیر له سه ری نووسیون (مشکوك) ئه وه ش
 گومان و د له پاوکه یه کی لا دروست کردم و به پیویستم زانی له سه ریان
 راوه ستم.
- ۲- نوسخه که چونکه کوپی لهبهر گیراوه ههندیکی کهم وشهی تیدایه به پروونی دهرنه چوون، لهبهرئه وه دهبی ههول بدهین نوسخه دهستنووسه که خویمان دهست بکهوی.

پارچهی یهکهم

مه ناوک مه ودای حه جه رسم

تا په پ نه پیشه ی جه رگم بیه ن گم (۱)

نه جای په یکانان زه هرالووی فه ره نگ

تک تک متکین زوخاو وه سه دره نگ (۲)

حه کیم مه وینو سه رسام ممانو

(لاحول) نه رووی زام سه ختم موانو (۳)

ماچان زه ده ی ده س په ری سه راوه ن

زه خمی خه ده نگه ن وه مه رگ نه زاوه ن (۱۵)

سه رنیام وه ئیش می چه نی زامه ت

که فته ن مه و دیوان سارای قیامه ت (۱۰)

⁽۱) ناوك: تير. مهودا: نووكى تيغ، تيژيى. حهجهر: بهرد. بيهن: بووه. گم: ون ، بزر.

⁽٢) نەجاى: لەجى. پەيكانان: تىرەكان، سەرنىزەكان. زەھرالوو: ژاراوى. مىتكۆ: دەتكى.

⁽٣) حهكيم: پزيشك. مهوينق: دهبينيّ. ممانق: دهميّنيّ. (لاحول): لاحول ولا قوة الا بالله. موانق: دهخويّنيّ.

⁽٤) ماچان: دهڵێن. زهدهى: پێكراوى. خهدهنگ: تيرى درێژ. نهزاوهن: نزيكه.

⁽٥) سەرنيام: سەرم نا. چەنى: لەگەڵ. زامەت: زەحمەت. كەفتەن: كەوتە. قيامەت: ڕۆژى دوايى.

پارچەي دووەم

رام گنا ناکام وهناکام وهناکام واری چهنی چنی خار چهنی خارجاری(۱)

تهن ببهن گرفت بهندی بالای تو

بمرو یا بریو چیشهن سهلای تو(۲)

ئیبتیدا مهعرووز پهی نهزهر وهخهو

ئهروینو کهردهی دهردی سهختی ئهو(۳)

ئهرسهد جاری بو نهونهمام نه دهشت

ئهر سهد جاری بو نهونهمام نه دهشت

فهر سهد جاری بو نهونهمام نهودهشت

فهرقی نمهبو پهی لوای بهههشت(٤)

تهمای دهوایی جهدهستت پیتهن

⁽۱) رام گنا: ریّم کهوته . ناکام: ناکاو . ناکام وار: کهسیّکی شیّوه به ناوات نه گهشتوو. چهنی: له گهلّ. چنی: دهرزی. • خارخار: ئالوشاوی ، یا که سیّ که دلّه راوکه ی هه دیت.

⁽۲) بیهن: بووه. گرفت: گیراو. بمرق: بمریّ. بژیق: بژی. چیّشهن: چیه. سه لاّی تق: فهرمان یا بهرژهوهندی تق.

⁽٣) ئیبتدا: سەرەتا. مەعرووز: عەرزكراو. پەي نەزەر: بۆ سەيركردن. وينۆ: ببيني.

⁽٤) بۆ: بنت. نەو: لەو. فەرقى نمەبۆ: جياوازىيەكى نابى. پەى: بۆ. لواى: رۆشتنى.

⁽٥) پێتەن: پێتە. ھەنى: ئيتر. زانى: دەزانى . وێتەن: خۆتە.

پارچەي سێيەم

سیمی قه لبی قه لب جوشی کووره ی حال نهبوته ی پاکتاو ئیخلاس که رده ن قال (۱) وسته ن نهقالب سهبیکه ی عیرفان وهزاخاو مالان ژهنگه که ی غیرفان وهزاخاو مالان ژهنگه که ی خوزلان (۲) قامه تم قایم وه ئه عیزای فه یوه ن دل پر موبه ته ی هالیی جه غهیزه ن (۳) هه ر جزوی په ی دیم مهستی لیقایه ن هه ر جزوی په ی دیم مهستی لیقایه ن هه ر جزوی په ی دیم مهستی لیقایه ن شه می ته ن حیجاب مهجلیسی یاره ن وجوود نه دیده ی به سیره تاره ن وجود نه دیده ی به سیره تاره ن وجود نه دیده ی به ده دورو ن خیزان به کووره ی ئیبراهیم بیزان (۲)

⁽۱) سیم: زیو. قەلب: دڵ. بۆتە: كاسەيەكە زێڕى تێدا دەتوێننەوه. پاكتاو: بێ گەرد، خاوێن. ئیخلاس: دڵسۆزیى. كەردەن: كردوویانه.

⁽۲) وستەن: خستوويەتى. سەبىكە: زيرى تواوه. مالان: ماليويەتى. خوزلان: بيبەش لە كىرمەك،

⁽٣) قامه تم: بالام. ئه عزا: ئه ندامه کان. فه یز: لیشاو، زور و زهبه ن. موبه ته ن: خوشه و یستیه . هالیی: خالیی. جه: له. غه یز: رق و کینه.

⁽٤) جزو: بەش. پەى ويّم: بۆ خۆم. ليقا: بەيەكگەشتن. ھەريۆ: ھەر يەكىّ. قەزا: قەزا و قەدەر.

⁽٥) حیجاب: پهرده. مهجلیس: کوّر. وجوود: بوون. دیدهی بهسیرهت: چاوی بینین. تاریخ: تاریکه.

⁽٦) وهجد: خوّشی، حالهتیکی سوفییانهیه. خیزان: ههلسا. بیزان: بیزراند.

لوولهی پیشهی وشك نیم سوخته داخان مهگریّو چون شهم شهوان چراخان (۷) وهنهم مهعلوومهن وادهی فهنامهن ساقی ئیلتیجام وهشیشه و جامهن (۸) پهیمانهی جهومهی وهسهنگ دهروّ رووح نهتاریکهی کوفر مبهخشوٚ فتووح (۹) پیم دهرتا به جهت وهحشهت لادهروّ حوسنی خاتهم ئارایش کهروّ (۷)

تاك بەيت

زرنگهی سهر پارچهی بهرموورو چناخ دل سفتهن پهرهی جهرگم کهردهن داخ.

(بهرموور) و (چناخ) خشلّی ژنانهن. سفتهن: سووتاوه. کهردهن: کردووه.

⁽٧) پیشه: ئیسقان. نیم سوخته: نیوه سووتاو. مهگرین: دهگری.

⁽٨) وهنهم: ليم. وادهى فهنامهن: كاتى لهناوچوونمه. ئيلتيجام: پهنام. شيشه: شووشه.

⁽۹) پەيمانەى: پەرداخى، جەو: لەو . وەسەنگ دەرۆ رووح: رۆح بەبەرد بدات. . مبەخشۆ: ببەخشى. فتووح: سەركەوتن.

⁽۱۰) پیّم دەر: بمدەیه. بەھجەت: شادمانی. وەحشەت لادەرۆ: ترس لاببات. حوسنی خاتەمم: دوا وشەی جوانم. كەرۆ: بكات.

پێرست

٩	تهوارودی خهواتر له نیّوان مهلای جزیری و مهولهویدا
۲۷	مهولهوي و تهقینهوهي زمان
٤٩	مهولهوی و ئاوردانهوه له کهلهپوور
٦٩	مەولەوى و پياچوونەوەيەكى وتارەكەي كاك محەمەدى مەلا كەريم
٧٥	مەولەوى شاعيرى ويننەى جوان
۹٥	واتاى راستەقىنەى ھەندى وشەلەديوانى مەولەويدا
١٣٥	چەند نامەيەكى مەولەوى بەعەرەبى
1 2 0	الشكة